

AZ UTOLSÓ NAPOK SZENTJEINEK JÉZUS KRISZTUS EGYHÁZA • 2014. JANUÁR

Liahóna

**Joseph Fielding
Smith: A hit
védelmezője, 32**

**Az egyház Mexikóban
– Gazdag történelem,
gyönyörű jövő, 24**

**A 2014. évi Közös
tevékenység, 50, 52, 53**

**Kifestő és
olvasási táblázat az
Ószövetséghez, 74, 76**

„Néhányan talán úgy érzitek, hogy képtelenek vagytok a szennyezett tó fölé emelkedni, hogy a körülményeitek túl nehezek, a megpróbáltatásaitok túl kemények, a kísértéseitek pedig túl nagyok. [...] Emlékeztetek arra, hogy a tavorózsza gyökere a viszontagságok közben növekszik, és ahogy a tavorózsát felemeli a szára, a ti hitetek is úgy fog megtartani és felemelni titeket.”

Mary N. Cook, a Fiala Nők általános elnökségének korábbi második tanácsosa: A bizonyosság horgonyai. *Liahóna*, 2008. máj. 122.

ÜZENETEK

- 4** Első elnökségi üzenet: A legjobb időpont egy fa ültetésére
Írta: Dieter F. Uchtdorf elnök
- 7** Látogatótanítói üzenet: Jézus Krisztus isteni küldetése: A példakép

KIEMELT CIKKEK

- 18** Tekints a jövőbe hittel és reménnyel
Írta: M. Russell Ballard elder
Életünket a Szabadító ügyének kell ajánlanunk és szentelnünk, hitben járva és meggyőződéssel munkálkodva.
- 24** Pionírok minden országban: Mexikó megnyitva – Küzdelem és kitartás
Írta: Sally Johnson Odekirk
Az utolsó napi szentek nagyon sokat áldoztak fel Mexikóban az egyház ottani megalapításáért.
- 32** Igaz és hű: Sugalmazott gondolatok Joseph Fielding Smith életéből és tanításaiból
Írta: ifj. Hoyt W. Brewster
Ismerd meg napjaink egyik prófétáját, akinek kemény baseballütései és lágy szíve volt, és aki hithűen szolgálta az Urat.

ROVATOK

- 8** 2013 októberi konferenciai jegyzetfüzet
- 10** Krisztusról beszélünk: A sötétségből a fénybe
Név a szerkesztőségben
- 12** Ószövetségi próféták: Ádám
- 14** Evangéliumi klasszikusok: A mennyei Istenség
Írta: Gordon B. Hinckley elnök
- 17** A fiatalság erősségeért tanítása: A sabbatnap megtartása
- 38** Utolsó napi szentek történetei
- 80** Míg újra találkozunk: Ő lát engem?
Írta: Teresa Starr

BORÍTÓ

Címoldal: Joseph Fielding Smith 1910. április 26-án, röviddel a 33 évesen történt apostoli elrendelése után készült fényképe. Belső borító: Fényképezte: LaRene Porter Gaunt.

42

42 Tartsunk ki jól

Írta: J. Christopher Lansing elder
Mit vár el tőlünk az Úr, mit tegyünk, ha álmaink és reményeink füstbe mentek?

Lássuk, megtalálod-e az ebben a számban elrejtett liá-hónát! Tipp: Ellenőrizd a szentírásokat!

46

46 Készüljön ajándék leendő családodok számára

Írta: Henry B. Eyring elnök
Milyen ajándékokat fejleszthetsz ki most, hogy megáldd leendő családodat?

50 A 2014. évi Közös tevékenység mottója

Írták: A Fiatl Férfiak és Fiatl Nők általános elnökségei
Jöjjetek Krisztushoz, és legyetek Benne tökéletessé, és tartóztasátok meg magatokat minden istentelenségtől.

52 Sort sorra: Moróni 10:32

Az idei Közös tevékenység mottója a tökéletességhez vezető ösvényről tanít.

53 Poszter: Jöjjetek Krisztushoz!

54 Hogyan változtathat meg engem az Istenség ismerete?

Írta: Lori Fuller
Ez az öt tantétel az Istenséggel kapcsolatban képes megváltoztatni az életedet – nagy és kis dolgokban egyaránt.

56 A fiatalság erősségeért: Én mindig emlékezem Órá

Írta: Larry M. Gibson
A szombatnap megszentelésével kimutatod elkötelezettségedet a szövetségeid iránt.

58 Összeadódik a siker

Írta: Daniel Kawai
A matekolimpia résztvevőjének választania kell a szombatnap megszentelése és a verseny folytatása között.

59 Térjünk a tárgyra

60 Az áldás mindkét fele

Írta: Brittany Beattie
További áldásokban részesülhetünk, ha kikutatjuk a saját családi neveinket, és elvisszük azokat a templomba.

64 A mi helyünk

72

66 Barátok világ-szerte: Mahonri és Helaman Mexikóból

68 Különleges tanú: Mit jelent kereszténynek lenni?

Írta: Robert D. Hales elder

69 Barátok világszerte: Útlevíl

71 A mi oldalunk

72 Pont, mint a szentírásokban!

Írta: Renae Weight Mackley
A szentírások tényleg pont olyanok lehetnek, mint az életem!

74 Öszövétségi szentírásfeladat

77 A győzelmi alagút

Írta: Rosemary M. Wixom
Ki mutathatja meg neked a visszatérés útját Mennyei Atyánkhoz?

78 Hazahozni az Elemít: Mennyei Atyám utat készített számomra, hogy visszatérhessek Hozzá

81 Prófétaí arckép: Harold B. Lee

Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza nemzetközi folyóirata

Az Első Elnökség: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

A Tizenkét Apostol Kvóruma: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Szerkesztő: Craig A. Cardon

Tanácsadók: Jose L. Alonso, Mervyn B. Arnold, Shayne M. Bowen, Stanley G. Ellis, Christoffel Golden

Ügyvezető igazgató: David T. Warner

Család- és egyháztag-támogatási igazgató: Vincent A. Vaughn

Egyházi Folyóiratok igazgatója: Allan R. Loyborg

Üzleti igazgató: Garff Cannon

Ügyvezető szerkesztő: R. Val Johnson

Ügyvezető szerkesztő asszisztense: Ryan Carr

Kiadási asszisztens: Melissa Zenteno

Alkotói és szerkesztői csoport: Susan Barrett, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Mindy Raye Friedman, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Jennifer Grace Jones, Michael R. Morris, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Marissa Widdison

Művészeti ügyvezető igazgató: J. Scott Knudsen

Művészeti igazgató: Tadd R. Peterson

Dizájn csoport: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball Bott, Thomas Child, Nate Gines, Colleen Hinkley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Szellemi tulajdonjogi koordinátor: Collette Nebeker Aune

Gyártási igazgató: Jane Ann Peters

Gyártási csoport: Kevin C. Banks, Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty

Nyomdai előkészítő: Jeff L. Martin

Nyomtatási igazgató: Craig K. Sedgwick

Terjesztési igazgató: Stephen R. Christiansen

Fordítás: Bórcz Attila

Terjesztés:

Corporation of the Presiding Bishop of
The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints
Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg v.d.H., Germany

Előfizetési információ:

Előfizetéshez vagy címváltozás bejelentéséhez vegye fel a kapcsolatot az Ügyfélszolgálatnál.

Díjmentes telefonszám: 00800 2950 2950

Telefonszám: +49 6172 4928 33/34

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Online store internetes áruháza: store.lds.org

Az előfizetés éves díja: 1.90 euró

A kéziratokat és kérdéseket adják le online a liahona

.lds.org-on, vagy a következő címre küldjék el: *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; vagy e-mailben: liahona@ldschurch.org.

A *Liahona* (a kifejezés a Mormon könyvében szerepel és „iránytűt” vagy „iránymutatót” jelent) a következő nyelveken jelenik meg: albán, angol, biszlama, bolgár, cseh, dán, észt, fidzsi, finn, francia, görög, holland, horvát, indonéz, izlandi, japán, khmer, kínai, kiribati, koreai, lengyel, lett, litván, magyar, malgas, marshall-szigeteki, mongol, német, norvég, olasz, orosz, örmény, portugál, román, spanyol, svéd, szamoai, szebuano, szlovén, szuahéli, tagalog, tahiti, thai, tongai, ukrán, urdu és vietnami. (A megjelenés gyakorisága országonként változik.)

© Intellectual Reserve, Inc., 2014. Minden jog fenntartva. Printed in the United States of America.

A *Liahonában* megjelent szövegekről és képekről készíthető másolat esetenkénti, nem kereskedelmi, egyházi vagy otthoni használatra. Nem lehet azonban másolatokat készíteni azokról a képekről, amelyek forrásmegjelölésénél ez fel lett tüntetve! A szerzői joggal kapcsolatos kérdéseiket a következő címre küldhetik: Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; vagy e-mailben: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

January 2014 Vol. 22 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480) Hungarian (ISSN 1085-3847) is published six times a year (January, April, May, July, October, and November) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$5.00 per year; Canada, \$6.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Ötletek a családi esthez

Az e lapszámban található cikkek és tevékenységek közül jó pár felhasználható a családi est alkalmával. A következőkben ismertetünk két példát.

Fényképes illusztráció: CODY BELL

Készüljön ajándék leendő családokat számára, 46. oldal: Eyring elnök cikkének elolvasása után fontoljátok meg egy családi Ki mit tud? megszervezését, amelyen a szülők és a gyerekek bemutatgatják egy-egy tehetségüket. Miután mindenki megtartotta a bemutatóját, a szülők kifejtetik, hogyan hoznak tehetségeik áldást a családra. Megkérhetik gyermekeiket, osszák meg, hogyan hoznak tehetségeik áldást a családra – és hogyan fognak áldást hozni leendő családjaikra. A szülők bátoríthatják gyermekeiket, hogy tűzzenek ki célokat tehetségeik további fejlesztéséhez.

Ószövetségi szentírásfeladat, 74. oldal: Fontoljátok meg egy családi Ószövetség-olvasási program elindítását. Kivehetitek a kifestőt a lapból, vagy kinyomtathattok egy példányt a liahona.lds.org oldalról, hogy azon vezessétek a fejlődéseket. Családként olvassátok el és beszéljétek meg az ajánlott szentíráásokat, majd fontoljátok meg egy terv készítését, hogy az év végéig elvégezzétek az idei heti olvasási feladatokat.

A SAJÁT NYELVEDEN

A *Liahona* és egyéb egyházi anyagok számos nyelven elérhetők a languages.lds.org címen.

TÉMAKÖRÖK EBBEN A SZÁMBAN

A számok a cikk első oldalára utalnak.

Ádám bukása, 12
alázatosság, 10
békesség, 41
bizonyosság, 64
bűnbánat, 4, 10, 46
célok, 4, 18, 46
család, 46, 60, 64
családtörténet, 60, 64
engesztelés, 4, 10, 14, 54
gyermekek, 41
halandóság, 12, 42, 78
hit, 18
ima, 64
Iszenség, 14, 54
Jézus Krisztus, 7, 14, 50, 52, 54, 56, 68

jólét, 18
keresztény, 40, 68
kevélység, 10
kítartás, 42, 72
Közös tevékenység mottója, 50, 52, 53
Lee, Harold B., 81
második eljövetele, 18
Mennyei Atya, 14, 54, 77, 78, 80
Mexikó, 24, 39, 66
misszionáriusi munka, 38, 59
Mormon könyve, 38
Ószövetség, 12, 74
örökség, 24, 32

példa, 7
pionírok, 24
próbatételek, 42
remény, 18
sabbat, 17, 56, 58
Smith, Joseph Fielding, 32
szabadítás terve, 78
Szentlélek, 14, 40, 54, 64, 81
szolgálat, 40
szövetségek, 56, 58
templomok, 24, 39, 60
tökéletesség, 50, 52

Írta:
Dieter F. Uchtdorf
elnök

második tanácsos az
Első Elnökségben

A LEGJOBB IDŐPONT egy fa ültetésére

Az ókori Rómában Janus volt a kezdetek istene. Gyakran ábrázolták két arccal – az egyik hátrafelé nézett a múltba, a másik előre a jövőbe. Egyes nyelveken a január hónap róla lett elnevezve, mert az év kezdete a visszatekintés és egyúttal a tervezgetés időszaka is volt.

Évezredekkel később a világ számos kultúrájában ápolják továbbra is az újévi fogadalmak hagyományát. Persze, elhatározásokat tenni könnyű – betartani őket már egészen más kérdés.

Egy ember, aki egyszer újévi fogadalmak hosszú sorát tette, meglehetősen elégedett volt az eredménnyel. Azt gondolta magában: „Egyelőre tartom a fogyókúrám, nem jöttem ki a sodromból, kijövök a pénzemből, és egyszer sem panaszkodtam a szomszéd kutyájára. De ma már január másodika van, megszólalt az ébresztőóra, és ideje felkelnem. Kész csoda fog kelleni ahhoz, hogy ezt folytatni tudjam.”

Újrakezdeni

Van valami hihetetlenül reménykeltő egy új kezdetben. Azt hiszem, valamikor mindannyian újra akartuk már kezdeni, tiszta lappal.

Szeretem, amikor új a számítógépem és üres a merevlemez. Egy ideig tökéletesen működik. De ahogy múlnak a napok és a hetek, egyre több program kerül feltelepítésre (egyesek szándékosan, mások nem annyira szándékosan), mígnem a számítógép elkezd lelassulni, és mindaz, ami

korábban gyors és hatékony volt, lomhává válik. Néha egyáltalán nem is működik. Még a beindítása is nyűggé válik, amint a merevlemezen felgyülemlik a sok szükséges adat és elektronikus hulladék. Van, amikor az egyetlen megoldás a számítógép újrafarmatálása, az új kezdet.

Az emberekben hasonlóképpen feltorlódhatnak a félelmek, a kétségek és a terhes bűntudat. Az elkövetett hibáink (akár szándékosak, akár véletlenek) olyannyira lenyomhatnak, hogy idővel nehéznek tűnik azt tenni, amiről tudjuk, hogy szükséges.

A bűnök esetében van egy bámulatos újrafarmatálási folyamat, melynek a neve bűnbánat. Ez segít nekünk megtisztítani belső merevlemezünket a szívünket terhelő zsúfoltságtól. Jézus Krisztus csodálatos és könyörületes engesztelése által az evangélium megmutatja nekünk, miként tisztítsuk meg lelkünket a bűn szennyeződésétől, és miként váljunk ismét újjá, makulátlanná és gyermekien ártatlanná.

De néha lassítanak és hátráltatnak bennünket egyéb dolgok is, olyan haszontalan gondolatokat és tevékenységeket eredményezve, amelyek nehezé teszik számunkra az elindulást.

Kihozni magunkból a legjobbat

Célokat kitűzni dicséretes törekvés. Tudjuk, hogy Mennyei Atyánknak is vannak céljai, mert azt mondta nekünk, hogy az Ő munkája és dicsősége az, hogy „véghezvigy[el] az ember halhatatlanságát és örök életét” (Mózes 1:39).

TANÍTÁS EBBŐL AZ ÜZENETBŐL

Uchtdorf elnök elmagyarázta, hogy amikor kudarcot vallunk céljaink elérésében, akkor „erőt meríthetünk belőle. [...] Habár nem feltétlenül szakítjuk át a célszalagot, magának az utazásnak a folytatása nagyszerűbbé tesz, mint amilyenek azelőtt voltunk.” Kérd meg családod tagjait, hogy osszanak meg olyan élményeket, amikor többet tanultak a folyamatból, mint annak végeredményéből. Ilyen lehet például az érettségi, egy diploma, vagy egy díj elnyerése.

Személyes céljaink a legjobbat hozhatják ki belőlünk. Az egyik olyan dolog azonban, ami kisiklathatja az elhatározások meghozatalára és betartására irányuló erőfeszítéseinket, az a halogatás. Néha elhalasztjuk az indulást, várva a megfelelő kezdőpillanatot – az új év első napját, a nyár kezdetét, elhívásunkat püspökké vagy segítőegyleti elnökké, a gyerekek beiskolázását, a nyugdíjazásunkat.

Nincs szükség meghívásra ahhoz, hogy elkezdj az igazlelkű céljaid felé haladni. Nem kell engedélyre várnod ahhoz, hogy azzá válj, akivé

rendeltetésed szerint válhatsz. Nem kell várnod arra, hogy meghívjanak az egyházban való szolgálatra.

Néha éveket pazarlunk el az életünkben, kiválasztásunkra várva (lásd T&Sz 121:34–36). De ez egy hamis elgondolás. Te már ki vagy választva!

Életem során előfordult, hogy álmatlan éjszakákon át küszködtem gondokkal, aggodalmakkal vagy személyes bánattal. De bármily sötét legyen is az éj, mindig bátorít az a gondolat, hogy reggel felkel majd a nap.

Minden új nappal egy új hajnal is érkezik – nem csak a földre, de az

életünkbe is. Az új nappal együtt pedig új kezdet is jön – az újrakezdés esélye.

De mi van, ha kudarcot vallunk?

Néha a félelem tart vissza bennünket. Talán attól félünk, hogy nem járunk sikerrel; vagy attól, hogy sikerrel járunk; hogy megszégyenülünk; hogy a siker megváltoztat bennünket vagy éppen azokat, akiket szeretünk.

Így hát várunk. Vagy feladjuk.

Van még egy dolog, amire emlékeznünk kell, amikor célokat tűzünk ki: szinte biztosan kudarcot fogunk vallani – legalábbis rövid távon. De

ahelyett, hogy ettől elbátortalanodnánk, erőt meríthetünk belőle, mivel ez a tudás megszünteti az azonnali tökéletesség kényszerét. Ez a tudás már az induláskor hordozza azt a felismerést, hogy olykor nem sikerül. Ennek kezdetektől való ismerete elveszi a kudarccal járó meglepetés és elbátortalanodás nagy részét.

Amikor így közelítünk céljainkhoz, a kudarc nem kell, hogy korlátozzon bennünket. Emlékezz arra, hogy még ha nem is érjük el azonnal a legfőbb,

leginkább vágyott célunkat, legalább előre haladtunk azon az úton, amely arra felé vezet.

És az bizony számít – nagyon is sokat jelent.

Habár nem feltétlenül szakítjuk át a célszalagot, magának az utazásnak a folytatása nagyszerűbbé tesz, mint amilyenek azelőtt voltunk.

A legjobb kezdési időpont most van

Egy régi közmondás így szól: „Egy fa ültetésére a legjobb időpont a 20

évvel ezelőtti. A második legjobb időpont a mostani.”

Van valami bámulatos és reménykeltő abban a szóban, hogy *most*. Van valami erőt adó abban a tényben, hogy ha azt választjuk, hogy most döntünk, akkor ebben a pillanatban már el is indulhatunk előre.

Most van itt az ideje elkezdenni azzá az emberré válni, akik lenni akarunk – nem csak 20 év múlva, hanem az egész örökkévalóságban. ■

FIATALOKNAK

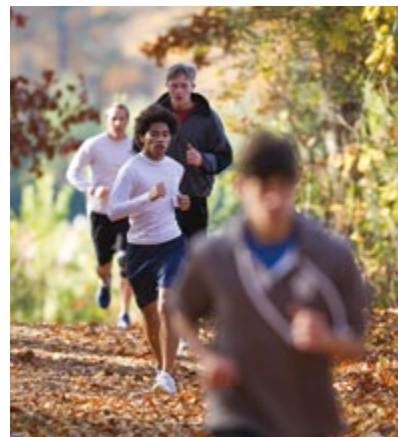

Válj a legjobb önmagdád – kezd el most!

Uchtdorf elnök azt tanítja, hogy „személyes céljaink a legjobbat hozhatják ki belőlünk”. Fontold meg, hogy célokat tűzöl ki életed két-három olyan területén, mint például a testi egészség, a lelki egészség és a barátságok. Milyen sikereket szeretnél elérni ezeken a területeken az idén?

Amint imádságosan gondolkodsz a lehetséges célokon, ügyelj arra, hogy azok megvalósíthatóak legyenek, mégis fejlődést igényeljenek részedről.

Naplódban írd le céljaidat részletesen, hogy egy év elteltével láthasd a fejlődésedet.

Imádságosan tanulmányozd ezt az anyagot, és igyekezz rájönni, hogy mit ossz meg belőle. Miként növeli a Szabadítóba vetett hitedet életének és küldetésének megértése, és miként áldja meg azokat, akiktől a látogatótanítás által gondoskods? További információért látogass el a reliefsociety.lds.org oldalra.

Jézus Krisztus isteni küldetése: A példakép

Ez az üzenet annak a látogatótanítói üzenet-sorozatnak a része, amely a Szabadító küldetésének különböző aspektusait mutatja be.

Ha megértjük, hogy Jézus Krisztus a példánk minden dologban, növelhetjük azon vágyunkat, hogy kövessük. A szentírások tele vannak bátorítással azzal kapcsolatosan, hogy járjunk Krisztus nyomában. A nefitáknak ezt mondta Krisztus: „...mert azokat a cselekedeteket, melyeket engem tenni láttatok, nektek is azokat kell megtennetek” (3 Nefi 27:21). Tamásnak ezt mondta Jézus: „Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, hanemha én általam” (János 14:6).

Napjainkban vezetőink emlékeztetnek arra, hogy a Szabadító legyen a példánk. Linda K. Burton, a Segítőegylet általános elnöke ezt mondta: „Ha mindannyiunk szívébe beíródott az engesztelés tana, akkor kezdünk olyan emberekké válni, amilyeneknek az Úr szeretne minket látni”¹.

Thomas S. Monson elnök ezt

mondta: „Urunk és Szabadítónk, Jézus Krisztus a mi példaképünk és erőnk.”²

Határozzuk el, hogy közeledünk Jézus Krisztushoz, engedelmeskedünk a parancsolatainak és igyekszünk visszatérni Mennyei Atyánkhoz.

A szentírásokból

2 Nefi 31:16; Alma 17:11; 3 Nefi 27:27; Moróni 7:48

JEGYZETEK

1. Linda K. Burton: Szívünkbe vésztük-e a Jézus Krisztus engesztelésébe vetett hitet? *Liahóna*, 2012. nov. 114.
2. Thomas S. Monson, “Meeting Life’s Challenges,” *Ensign*, Nov. 1993, 71.
3. Lásd Mily nagy Isten szeretete. *Himnuszok*, 118.
4. Dieter F. Uchtdorf: A boldogság a ti örökségeitek. *Liahóna*, 2008. nov. 120.

Hit, család, segítségnyújtás

Történelmünkéből

„Ő kijelölte az ösvényt és utat mutatott” – írta Jézus Krisztus halandó szolgálatáról Eliza R. Snow, a Segítőegylet második általános elnöke.³ Ő az egyéneket szolgálta – egyenként. Azt tanította, hogy hagyjuk ott a kilencvenkilencet az egyetlen elveszett megmentéséért (lásd Lukács 15:3–7). Gyógyította és tanította az egyéneket, időt szakítva még egy 2500 fős sokaság minden egyes tagjára is (lásd 3 Nefi 11:13–15; 17:25).

Dieter F. Uchtdorf elnök, az Első Elnökség második tanácsosa ezt mondta az utolsó napi szent nőkről: „Számotokra, csodálatos nőtestvéreknek, a könyörületesség szolgálatnyújtás célja túlmutat az önös érdeken. Ennek során a Szabadítót követitek. [...] A gondolatok mindig mások megsegítése körül jártak.”⁴

Mit tehetek?

1. Miért és miképpen példaképem Jézus Krisztus?

2. Hogyan segít nekem a Szabadító követésében, ha szolgálom a látogatott nőtestvéreket?

2013. OKTÓBERI KONFERENCIAI JEGYZETFÜZET

„Amit én, az Úr mondtam, azt megmondtam, ...akár saját hangom, akár szolgálaim hangja által, az ugyanaz” (T&S 1:38).

A következő oldalak (és az eljövendő számokban található konferenciai jegyzetfüzetek) használata segíteni fog tanulmányozni és alkalmazni az élő próféták, apostolok és más egyházi vezetők legfrissebb tanításait, miközben visszpillantasz a 2013. évi októberi általános konferenciára.

Prófétai ígéret: Szembenézni a megpróbáltatásokkal

„Mennyei Atyánk, aki oly sok mindent ad nekünk, amiben gyönyörködhetünk, azt is tudja, hogy tanulni és növekedni és erősödni fogunk, amikor szembenézünk a megpróbáltatásokkal, amelyeken által kell haladnunk, és amelyeket túl kell élnünk. Tudjuk, hogy vannak olyan időszakok, amikor szívet tépő fájdalmat élünk át, amikor gyászolni fogunk, és amikor tűrőképességünk határait feszegető megpróbáltatások tornyosulnak eléink. Az ilyen nehézségek azonban lehetővé teszik számunkra, hogy jobbak váljunk és életünket oly

módon építsük újjá, ahogyan Mennyei Atyánk tanítja, valamint hogy mások legyünk, mint addig voltunk: jobbak, mint azelőtt, megértőbbek, mint azelőtt, együtt érzőbbek, mint azelőtt, és erősebb bizonyossággal rendelkezők, mint azelőtt.

Ez legyen a célunk: hogy kitartsunk, igen, emellett pedig hogy lelkileg kifinomultabbá váljunk, miközben akár napfényben, akár szomorúságban járunk. Ha nem lennének legyőzendő kihívások és megoldandó problémák, nagyjából olyanok maradnánk, mint voltunk, alig vagy semennyit sem haladva célunk, az örök élet irányában.”

Thomas S. Monson elnök: „El nem hagylak téged, sem el nem maradok tőled”. *Liahóna*, 2013. nov. 87.

Az általános konferenciai beszédek elolvashatók, megtekinthetők, illetve meghallgathatók a **conference.lds.org** honlapon. Hogyan alkalmazza a családot mindazt, amit az általános konferencián tanult? Írd meg nekünk a **liahona@ldschurch.org** címre!

Válaszok a számodra

A próféták és apostolok minden konferencián inspirált válaszokat adnak az egyháztagok lehetséges kérdéseire. Használd a *Liahóna* 2013. novemberi számát vagy látogass el a conference.lds.org honlapra, hogy válaszokat találj az alábbi kérdésekre:

- Milyen tanokat tanulhatunk a Hittételekből? Lásd L. Tom Perry: A Hittételekben található tanok és tantételek.
- Hogyan vehetünk részt a misszionáriusi munkában, ha bátortalanok vagyunk? Lásd M. Russell Ballard: Helyezzétek bizalmatokat az Úrba!
- Mire használják fel a tizedet? Lásd David A. Bednar: A menny ablakai.
- Milyen hatással lehet a bűn és a lázadás az önrendelkezésünkre, és hogyan vezethet fogsághoz? Lásd Quentin L. Cook: Jeremiás sirmalai: Óvakodjatok a rabságtól!

MENJ ÉS CSELEKEDJ!

Robert D. Hales elder a Tizenkét Apostol Kvórumából azt tanította, hogy a konferencia legnagyobb áldásai akkor érnek minket, amikor:

1. „Összegyűlünk, hogy halljuk az Úr szavait.”

2. „Visszatérünk az otthonainkba, hogy az életünkbe ültessük azokat.”

Részlet az Általános konferencia: A hit és a bizonyosság erősítése című beszédből. *Liahóna*, 2013. nov. 7.

PRÓFÉTAI SZAVAK A NŐK ÉS A PAPSÁG KAPCSOLATÁRÓL

Neil L. Andersen elder, a Tizenkét Apostol Kvórumából, feltett egy kérdést: „[A] papsági szertartásokat miért férfiak végzik? [...]”

Amilyen biztosan tudjuk, hogy Isten szeretete »egyforma« a fiai és leányai iránt, ugyanúgy tudjuk, hogy Ő nem teremtetette a férfiakat és a nőket teljesen egyformának. Tudjuk, hogy a nemünk alapvető jellemvonása a halandó és az örökkévaló azonosságunknak, valamint rendeltetésünknek. Mindkét nem szent felelősségeket kapott.

Tudjuk, hogy az Úr a kezdetektől fogva leszögezte, hogyan éljünk az Ő papságával.”

E beszéd 12. jegyzetében Andersen elder más prófétákra utalt, akik válaszoltak erre a kérdésre. Gordon B. Hinckley elnök (1910–2008) azt mondta: „Az Úr volt az, aki meghatározta, hogy az egyház férfi tagjai viseljék a papságot.” M. Russell Ballard elder a Tizenkét Apostol Kvórumából kijelentette: „Mindent összevetve az Úr nem nyilatkozta ki, miért úgy szervezte meg az Ő egyházát, ahogyan megszervezte.”

Részlet a *Hatalom a papságban* című beszédből. *Liahóna*, 2013. nov. 92.

EGÉSZÍTSD KI!

1. „A szövetségüket megtartó emberek betartják a _____!” (Linda K. Burton: A szövetségek megtartásából származó erő, öröm és szeretet. *Liahóna*, 2013. nov. 113.).
2. „Anélkül, hogy ennek tudatában lennének, sokakat az Úr vezet el olyan helyekre, ahol hallhatnak az _____ és az Ő _____ csatlakozhatnak” (Gérald Caussé: Nem vagytok többé idegenek. *Liahóna*, 2013. nov. 50.).
3. „Az igazlelkűség erősebb a _____” (Boyd K. Packer: A lelki védelem kulcsa. *Liahóna*, 2013. nov. 27.).
4. „A nőiesség és a férfiasság közötti különbségek összemosása közben elvesznek a _____ és a _____ egyedi és egymást kiegészítő ajándékai, melyek révén ők együtt egy nagyszerűbb egészet alkotnak” (D. Todd Christofferson: A nők erkölcsi ereje. *Liahóna*, 2013. nov. 31.).

Valások: 1. parancsolatot; 2. evangéliumról, nyájához; 3. gonoszszágnál; 4. nők, férfiak.

A SÖTÉTSÉGBŐL A FÉNYBE

Amikor életünk sötét, biztosan tudhatjuk, hogy Jézus Krisztus fénné változtathatja a sötétséget, ha őszinte bűnbánatot tartunk.

Név a szerkesztőségben

Voltak időszakok az életemben, amikor úgy éreztem, nincs remény arra, hogy boldog legyek vagy visszatérhessek Mennyei Atyámhoz. Évekkel ezelőtt ki lettem zárva az egyházból. Büszke és bűnös életet éltem, és roppantul szenvedtem a cselekedeteim miatt. Jegyességem a szeretett nővel nem működött, másokkal való kapcsolataim kárt vallottak, én pedig nem voltam boldog.

Habár azt kívántam, bárcsak sokkal korábban választottam volna az aláztosságot, immár arra kényszerültem, hogy aláztos legyek és azt keressem, miként cselekedhetem az Úr akaratát. Elkezdtem gyakrabban olvasni a szentírásokat, gyakrabban imádkozni, és keresni a lehetőséget mások szolgálataira. Megpróbáltam helyrehozni az oly sokáig elhanyagolt kapcsolatokat, beleértve a kapcsolatot Mennyei Atyámmal. Igazán vágytam egy szívbéli változásra.

Kora reggel volt, amikor egy nap az iskola felé autóztam, és a nap még

nem kelt fel. A keleti látóhatár ragyogott, a nyugati látóhatár sötétlett, a telihold éppen lenyugvóban volt. Adigra kialakítottam azt a szokást, hogy vezetés közben Mennyei Atyámmal beszélgessek. Miközben ezen út során imádkoztam, elmém megvilágosodott,

és szívembe új remény költözött.

Rájöttem, hogy életem ragyog és egyre fényesebbé válik, pont úgy, mint a keleti látóhatár. A sötétség eloszlóban volt, és bűneim, amelyek olyan nagyok voltak, mint az a telihold, már ereszkedtek. Még nem távoztak el, de

BOLDOGSÁG BŰNBÁNAT ÁLTAL

„Értjük-e Mennyei Atyánk [izgatottságát], amely a Hozzá való visszatérést célzó minden egyes erőfeszítésünket kíséri? Még amikor nagyon messze is vagyunk, Ő üdvözli a visszatértünket. Örömet tapasztalunk, amint Szabadítónk szeretete biztosít arról, hogy még tisztává válhatunk, és hogy egy napon ismét otthon leszünk. Ez a boldogság csak a bűnbánaton keresztül érkezik el.

Amint magunk mögött hagyjuk rossz cselekedeteinket, és hitet gyakorlunk Jézus Krisztusban, bocsánatot kapunk bűneinkre. Érezzük, hogy Szabadítónk olyat tesz értünk, amit mi magunk nem tehetünk meg.”

Neil L. Andersen elder a Tizenkét Apostol Kvórumából: „The Joy of Becoming Clean,” *Ensign*, Apr. 1995, 51.

tudtam, hogy hamarosan ez fog történni, ha folytatom őszinte bűnbánatomat. Reményem volt arra, hogy egy napon az életem olyan fényes lesz, mint a délidő.

Idővel, és ahogy szeretetért imádkoztam Mennyei Atyám és mások iránt, alázatosabbá váltam. A megnövekedett alázat ahhoz vezetett, hogy önzetlenebbül szolgáljam Istent és másokat, és az örök életbe és a jobb jövőbe vetett reményem megújult és újratöltődött. Ama remény növekedésével együtt növekedett azon hitem is, hogy Szabadítómnak, Jézus Krisztusnak, hatalmában áll megszabadítani engem, és megtisztítani minden hamisságtól. Tudom, hogy Mormon szavai igazak: „Krisztus engesztelése és feltámadásának hatalma által reméljétek azt, hogy majd örök életre támadtok fel” (Moróni 7:41). ■

MIK A BŰNBÁNAT FELTÉTELEI?

Hélamán próféta azt tanította, hogy a bűnbánatnak feltételei vannak:

„[A]z Úr biztosan el fog jönni, hogy megváltsa a népét, de nem azért jön el, hogy a bűneikben váltsa meg őket, hanem azért, hogy a bűneiktől váltsa meg őket.

És az Atya hatalmat adott neki, hogy megváltsa őket a bűneiktől, a bűnbánat folytán; elküldte tehát az angyalait, hogy hirdessék a *bűnbánat feltételeinek* híreit, mely elvezet a Megváltó hatalmához, lelkük szabadulására” (Hélamán 5:10–11; kiemelés hozzáadva).

Fontold meg a következő szentírások tanulmányozását egyes

feltételek jobb megértése végett: Rómabeliek 3:23; 1 Nefi 10:21; 2 Nefi 2:8; Móziás 4:9–10; Tan és a szövetségek 58:42–43.

Örömmel fogadjuk a Szabadító szolgálatával és küldetésével kapcsolatos evangéliumi élményeidekről szóló beszámolókat. Szóba jöhetnek olyan témák, mint az engesztelés, a kegyelem, a gyógyítás, a remény vagy a bűnbánat. Kérjük, hogy cikked ne legyen 600 szónál hosszabb. Írd rá, hogy „Krisztusról beszélünk”, majd töltsd fel a [liahona.lds.org](mailto:liahona@lds.org) címen, vagy küldd be a liahona@ldschurch.org címre.

ÁDÁM

„Kevés olyan személy van az örökkévalóságban, akik közvetlenebbül vesznek részt a szabadítás tervében..., mint a férfi, aki Ádám.”¹

A legtöbben úgy ismernek, mint az első embert, aki a földön élt. Sokan nem tudják azonban, hogy különleges feladatuk volt, mielőtt a földre jöttem. A halandóság előtti létben Isten seregeit vezettem Sátán seregei ellen a mennyei háborúban,² valamint segítettem Jézus Krisztusnak megteremteni a földet.³ Akkor Mihály néven ismertek, amely azt jelenti: „Aki Istenhez hasonló”.⁴

Isten engem választott, hogy az első földi ember legyek, és az Éden kertjébe helyezett, amely egy sokféle állattal és növényvel benépesített paradicsom volt. Belém lehelte az „életnek lehelletét”⁵, és új nevet adott nekem: Ádám.⁶

Isten azt mondta a feleségemnek, Évának, hogy ne egyen a jó és a gonosz ismerete fájának gyümölcséből.⁷ Ha nem ettünk volna a gyümölcsből, a kertben maradhattunk és örökké élhattünk volna, de nem tudnánk „fejlődni” a halandóságban [megtapasztalható ellentétek által]⁸, valamint gyermekeink sem lehetnének.⁹ A döntés a mi kezünkben volt.

Mivel úgy döntöttünk, hogy eszünk a gyümölcsből, távoznunk kellett a kertből és Isten jelenlétéből. Ezt nevezik úgy, hogy a bukás. Halandókká váltunk, egyaránt megtapasztalva az élet jó és rossz oldalát, és gyermekeket hoztunk a földre.¹⁰

Isten tudta, hogy a bukás be fog következni – elküldte Jézus Krisztust, hogy engesztelést hozzon a bűnünkért és legyőzze a halált, hogy mi és gyermekeink visszatérhessünk Hozzá.¹¹

Éva és én tanultunk Jézus Krisztus evangéliumáról – beleértve a hitet Jézus Krisztusban, a bűnbánatot, a keresztelést, a Szentlélek ajándékának elnyerését, és a mindvégig való kitartást – és megtanítottuk azt gyermekeinknek.¹²

A tapasztalataim nyomán felnyíltak

szemeim, és örömöm volt ebben az életben.¹³ Emlékezz rá, hogy te is érezheted Isten szeretetét, és visszatérsz Hozzá, ha követed Jézus Krisztust,¹⁴ ahogyan én is megtanultam követni. ■

JEGYZETEK

1. Robert L. Millet, "The Man Adam," *Ensign*, Jan. 1994, 8.
2. Lásd Jelenések 12:7–8.
3. Lásd Robert L. Millet, "The Man Adam," 10.
4. Kalauz a szentírásokhoz: Mihály scriptures .lds.org.
5. 1 Mózes 2:7.
6. Lásd Mózes 1:34.
7. Lásd 1 Mózes 2:16–17; Mózes 3:16–17.
8. *Prédikáljátok evangéliumomat! Útmutató a misszionáriusi szolgálathoz* (2008). 49.
9. Lásd 2 Nefi 2:22–23.
10. Lásd Mózes 4:22–31; 5:10–11; Alma 12:21–27.
11. Lásd János 3:16–17; 1 Korinthusbeliek 15:22; 2 Nefi 9:21; Alma 42:2–15.
12. Lásd Mózes 5:1–12, 58–59; 6:51–67.
13. Lásd Mózes 5:10.
14. Lásd Móziás 27:25–26.
15. Lásd Tan és a szövetségek 27:11.
16. Lásd 1 Mózes 5:5.
17. Lásd Tan és a szövetségek 116:1; Dániel 7:9–14.
18. Lásd Tan és a szövetségek 29:26.
19. Lásd Tan és a szövetségek 88:114–16.

BALRÓL JOBBRA: DAN BAXTER FESTMÉNYE; LOWELL BRUCE BENNETT ÁDÁM ÉS ÉVA A KERTBEN CÍMŰ FESTMÉNYE; JOSEPH BRICKEY KIVONULÁS AZ ÉDEN KERTJÉBŐL CÍMŰ FESTMÉNYE; JOSEPH BRICKEY ISTEN HASONLÓSÁGÁRA CÍMŰ FESTMÉNYE; DEL PARSON ÁDÁM ÉS ÉVA GYERMEKEIKET TANÍTIÁK CÍMŰ FESTMÉNYE; DEL PARSON ÁDÁM FELSZENTELI SÉTHET CÍMŰ FESTMÉNYE; DEL PARSON ÁDÁM-ONDI-ÁMÁN CÍMŰ FESTMÉNYE; GUIDO RENI MIHÁLY ARKANGYAL LEGYŐZI SÁTÁNT CÍMŰ FESTMÉNYE A BRIDGEMAN ART LIBRARY/GETTY IMAGES JÓVOLTÁBÓL; HÁTTÉRKÉP FORRÁSA: ISTOCKPHOTO/ THINKSTOCK

ADATLAP: ÁDÁM

Nevek: Ádám, Ádám atya, az Öreg Korú, Mihály¹⁵

Halálakor betöltött életkora: 930¹⁶

Halandóság előtti szerepei: Isten seregeit vezette Sátán ellen; segített

Jézus Krisztusnak a föld teremtésében

Halandó szerepei: Pátriárka, férj és apa; segített előidézni a bukást; Jézus Krisztus evangéliuma szerint élt

Halandóság utáni szerepek: Meglátogatja népét Ádám-ondi-Ámánban;¹⁷ segítkezik a feltámadásnál;¹⁸ vezeti a Sátán elleni végső csatát¹⁹

Írta: Gordon B. Hinckley
elnök (1910–2008)

az egyház
tizenötödik elnöke

A MENNYEI ISTENSÉG

Hitünk Istenben, az Örökkévaló Atyában; Fiában, Jézus Krisztusban; valamint a Szentlélekben - sarkalatos pontja vallásunknak.

Gordon B. Hinckley, az egyház 15. elnöke, 1910. június 23-án született. 1961. október 5-én, 51 éves korában rendelték apostollá, majd 1995. március 12-én támogatták az egyház elnökeként.

Kifejtve tanunk elsődleges összetevőit, Joseph próféta ezt tette az első helyre:

„Hiszünk Istenben, az Örökkévaló Atyában, és az Ő Fiában, Jézus Krisztusban, valamint a Szentlélekben” (Hittételek 1:1).

[A próféta ezt is tanította]: „Az az evangélium elsődleges tantétele, hogy biztos tudással bírunk Isten természetét illetően” (*History of the Church*, 6:305).

Ezek az óriási jelentőségű és átfogó kijelentések összhangban vannak az Úr szavaival...: „Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és a kit elküldtél, a Jézus Krisztust” (János 17:3). [...]

Isten, az Örökkévaló Atya

Kételkedés és fenntartás nélkül hiszek Istenben, az Örökkévaló

Atyában. Ő az Atyám, lelkemnek Atyja, és minden ember lelkének Atyja. Ő a nagy Teremtő, a Világegyetem Uralkodója. [...] Az Ő képére teremtett az ember. Ő személyes. Ő valós. Ő egyéni. Neki „húsból és csontból való teste van, tapintható, akár az emberé” (T&Sz 130:22).

A föld teremtéstörténetének leírása szerint „monda Isten: Teremtsünk embert a mi képünkre és hasonlatosságunkra” (1 Mózes 1:26).

Lehet egyáltalán ennél világosabban fogalmazni? Vajon lealacsonyítja Istent – amint azt néhányan el szeretnék hitetni velünk –, hogy az ember az Ő képmására teremtett? Inkább fel kellene szíta minden férfi és nő szívében az önmaga – mint Isten fia vagy leánya – iránti nagyobb megbecsülést. [...]

Misszionáriusként éppen ígét hirdettem [Londonban, amikor egy provokatív bekiabáló félbeszakított]: „Miért nem marad meg ama bibliai tannál, amelyben János (4:24) szerint »az Isten lélek?»”

Kinyitottam a Bibliámat az általa idézett versnél, és felolvastam neki az egész verset: „Az Isten lélek: és a kik őt imádják, szükség, hogy lélekben és igazságban imádják.”

Azt mondtam: „Természetesen az Isten lélek, ahogyan ön is az – a lélek és test ama társulásában, amely önt is és engem is élő lényé tesz.”

Mindannyian kettős, lelki és fizikai

entitással rendelkező lények vagyunk. Mindenki tisztában van a halál valóságával..., ahogyan mindannyian tudjuk azt is, hogy a lélek önálló entitásként él tovább, mígnem egyszer – az Isten Fiának áldozata által lehetővé tett isteni terv alapján – bekövetkezik a lélek és a test újbóli egyesülése. Jézus ama kijelentése, hogy az Isten lélek, legalább annyira nem tagadja, hogy teste is van, mint az a kijelentés, hogy én lélek vagyok, miközben testtel is rendelkezem.

Nem hasonlítom testemet az Övéhez, ami annak kifinomultságát, képességeit, szépségét és ragyogását illeti. Az Ő teste örökkévaló. Az enyém halandó. Ez azonban csak növeli az iránta érzett áhítatomat. [...] Teljes szívemmel, lelkemmel, elmémmel és erőmmel törekszem szeretni Őt. Bölcsessége az összes ember bölcsességénél hatalmasabb. [...] Szeretete minden gyermekére kiterjed, és az a munkája és dicsősége, hogy véghezvigye fiai és leányai halhatatlanságát és örök életét... (lásd Mózes 1:39). [...]

Az Úr Jézus Krisztus

Hiszek az Úr Jézus Krisztusban, az örökkévaló, élő Isten Fiában. Hiszek Benne, mint az Atya Elsőszülöttében, és úgy is, mint az Atya Egyszülöttében a testben. Hiszek Benne, mint az Atyjától különálló és megkülönböztethető egyénben. [...]

Hiszem, hogy halandó élete során

Ő volt az egyetlen tökéletes ember, aki valaha a földön járt. Hiszem, hogy igéjében található az a világosság és igazság, amelyet követve a világ megszabadulhat és az emberiség felmagasztosulhat. Hiszem, hogy papságában isteni felhatalmazás rejlik – hatalom az áldásra, hatalom a gyógyításra, hatalom Isten földi ügyeinek irányítására, hatalom megkötni a mennyben azt, ami a földön kötve van.

Hiszem, hogy engesztelő áldozata – életének a Kálvária dombján történt felajánlása – révén megbűnhődött az emberiség bűneiért, megszabadítva bennünket a bűn terhétől, amennyiben elhagyjuk a gonoszt és Őt követjük. Hiszek feltámadásának valóságában és hatalmában. [...] Hiszem, hogy engesztelése révén... mindannyian

megkapjuk a halálból való feltámadás ajándékát. Hiszem továbbá azt is, hogy ama áldozat által minden férfi és nő, Isten minden fia és leánya számára elérhetővé válik az örök élet és az Atyánk királyságában való felmagasztosulás lehetősége, amennyiben... betartjuk parancsolatait.

Nem járt más a földön, aki ennyire nagyszerű lett volna. Senki más nem hozott ehhez fogható áldozatot, vagy eredményezett ehhez fogható áldást. Ő a világ Szabadítója és Megváltója. Hiszek Benne. Kijelentem isteni mivoltát... Szeretem Őt. Áhítattal és ámulattal veszem nevét a számra. [...]

A szentírás beszél azokról, akiknek megmutatta magát, és akikkel Isten élő, feltámadott Fiaként beszélt. Hasonlóképpen, ebben az adományozási

korszakban is megjelent, és akik látták, kijelentették:

„És most, a sok tanúbizonyság után, amely órála adatott, ez a legutolsó tanúbizonyság, amelyet mi adunk róla: Hogy ő él!

Mert láttuk őt, meghozzá Isten jobb kezénél; és hallottuk a hangot, amely bizonyosságot tett arról, hogy ő az Atya Egyszülöttje –

Hogy általa, rajta keresztül és őtőle teremtetnek és teremtettek a világok, és azok lakói Istennek született fiak és leányok” (T&Sz 76:22–24).

Ez az a Krisztus, akiben hiszek és akiről bizonyosságomat teszem.

A Szentlélek

Ama tudás a szentírás szavaiból jön, és a bizonyosság a Szentlélek hatalma

által érkezik. Ez egy ajándék, amely szent és bámulatos, és amelyet az Istenség harmadik tagjának kinyilatkoztatása hozott el. Hiszek a Szentlélekben, mint olyan lélekszemélyben, aki az Atya és a Fiú mellett foglal helyet, ezek hárman alkotván a mennyei Istenséget. [...]

Az, hogy a Szentlelket az ősi időkben is az Istenség harmadik tagjaként ismerték el, nyilvánvaló egy Péter és Anániás közti beszélgetésből, miután ez utóbbi visszatartott egy részt egy mező eladásának ellenértékéből.

„Monda pedig Péter: Anániás, miért foglalta el a Sátán a te szívedet, hogy megcsald a Szent Lelket...?

[...] Nem embereknek hazudtál, hanem Istennek” (Apostolok cselekedetei 5:3–4).

A Szentlélek a Szabadító által ígért Vigasztaló, aki mindenre megtanítja majd a követőit, és eszükbe juttat mindent... (lásd János 14:26).

A Szentlélek az Igazság Bizonyoságtévője, aki megtaníthat az embereknek olyan dolgokat, amelyeket egymásnak nem tudnának megtanítani. [...] Ígéretet kaptunk a Mormon könyvének igaz voltára vonatkozó tudásról „a Szentlélek hatalma által”. Ezután Moróni kijelenti: „És a Szentlélek hatalma által minden dolgot illetően tudhatjátok az igazat” (Moróni 10:4–5).

Hiszem, hogy ez a hatalom, ez

az ajándék elérhető számunkra napjainkban.

Valós és egyéni

[...] Hiszek Istenben, az Örökkévaló Atyában, és az Ő Fiában, Jézus Krisztusban, valamint a Szentlélekben.

E háromnak a nevében keresztelték meg. E háromnak a nevében adtak össze házasságra. Nem kérdőjelezem meg valóságos és egyéni mivoltukat. Ez az egyéni mivolt nyilvánvalóvá vált, amikor János megkeresztelte Jézust a Jordánban. A vízben ott állt az Isten Fia. Atyjának hangja hallhatóan ki nyilvánította isteni fiúi mivoltát, és a Szentlélek galamb formájában nyilatkozott meg (lásd Máté 3:16–17).

Tudatában vagyok, hogy Jézus azt mondta: aki látta Őt, látta az Atyát [lásd János 14:9]. Nem mondhatja el ugyanazt számos fiú, aki hasonlít a szülőjére?

Amikor Jézus az Atyához imádkozott, bizonyosan nem saját magához imádkozott!

Tökéletes egységben

Ők különálló lények, de egyik szándék és erőfeszítés tekintetében. Egységben munkálkodnak az Isten gyermekeinek szabadítására és felmagasztosulására vonatkozó nagyívű, mennyei terv véghezvitelén.

[...] Krisztus a szeretett apostolaiért is esedezett Atyjánál, mondván:

„De nemcsak ő érettök könyörögök, hanem azokért is, a kik az ő beszédökre hisznek majd én bennem;

Hogy mindnyájan egyek legyenek; a mint te én bennem, Atyám, és én te benned, hogy ők is egyek legyenek mi bennünk” (János 17:20–21).

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek közötti eme tökéletes egység az, ami összeköti hármukat a mennyei Istenség egységébe. ■

Forrás: Ebben a háromban hiszek. Liahóna, 2006. júl. 3.; nagybetűs írásmód és központozás szabványosítva.

A SABBATNAP MEGTARTÁSA

Sokak számára a vasárnap csupán egy újabb hétvégi nap a még több pihenésre és szórakozásra. Az ősi és az újkori kinyilatkoztatások azonban a szombatnap megszentelésének fontosságáról tanítanak. Ennek a számnak az 56–57. oldalán Larry M. Gibson, aki első tanácsos a Fiala Férfaia általános elnökségében, a szombatnap megtartásának fontos szerepét taglalja. Gibson testvér ezt mondja: „Ahogyan megszenteljük a szombatnapot, az a külső megnyilvánulása azon szövetségünknek, hogy mindig emlékezzünk Jézus Krisztusra.”

Amint gyermekeitek megtanulják megszentelni a szombatnapot, felkészülnek számos áldás elnyerésére. Ahogyan Gibson testvér mondja: „Ha követjük és megéljük a szombatnap megszentelésének isteni megbízását, az Úr ekkor meg fog áldani bennünket, irányítani fog bennünket, és sugalmazni fog az utunkba kerülő problémák megoldásában.”

Javaslatok a fiatalok tanításához

- Közösén olvassátok el Gibson testvér 56–57. oldalon található cikkét. Utána beszéljétek meg, hogy mit tehet családok minden héten a szombatnap megszentelésére való felkészülés gyanánt. Családi esten elénekelhetitek a Csendüljön fel szent dallam című himnusz (Himnuszok, 88. sz.), vagy egy másikat a szabatról, és megbeszélhetitek, mit tehet

családok vasárnap a szombatnap megszenteléséért.

- Fontoljátok meg, hogy tizenéveseitekkel elolvassátok a szombatnap megtartásáról szóló részt *A fiatalok erősségéért* kiadványból, hozzáolvasva a végén hivatkozott szentírásokat is. Egyéb szentírásokat is kereshettek együtt, amelyek a szombatnap megszenteléséről szólnak, és megbeszélhetitek a szombatnap megtartásának indokál szolgáló elveket.
- Érdekes lehet kapcsolódó videókat néznetek és cikkeket olvasnotok a tizenéveseitekkel. Látogass el a youth.lds.org címre, és a menüben kattints a „For the Strength of Youth” földre. Majd kattints a szombatnap megtartását taglaló szakaszra, ahol kapcsolódó videókat és cikkeket találhatsz az oldal jobb alsó részén.

Javaslatok a gyermekek tanításához

- Olvassátok el a 2013. októberi *Liahóna* Teljesen új diakónus című cikkét, és beszéljétek meg az úrvacsora fontosságát a szombatnap megszentelésében.
- Beszéljétek meg gyermekeitekkel, miként segíti a szombatnap megszentelését az egyházban tanúsított áhítat.
- Beszéljétek meg, mit tehet családok vasárnap, hogy

SENTÍRÁSOK ERRŐL A TÉMÁRÓL

2 Mózes 20:8–11

Ésaiás 58:13–14

1 Korinthusbeliek

11:23–26

3 Nefi 18:3–11

Moróni 6:4–6

Tan és a szövetségek

59:9–13

megtiszteljétek az Urat. Gondoljatok egy olyan ember példájára, aki nehéz körülmények között is megszentelte a szabatot, és beszéljétek meg, ti hogyan tudjátok ugyanezt tenni.

- Gyermekeitekkel elénekelhettek néhány szabbathoz kapcsolódó éneket, mint amilyen a Szombat napja különleges (*Gyermekek énekeskönyve*, 105.). Beszélgetetek arról, milyen módokon használhatja családok a szabbatot és a hét többi napját arra, hogy felkészüljétek a vasárnapra. ■

*Mindig emlékez-
zetek arra, hogy
Jézus Krisztus –
a világegyetem
teremtője, szaba-
dulásunk építé-
sze, és ennek az
egyháznak a feje
– az, aki irányít.*

Írta:
M. Russell Ballard
elder
a Tizenkét Apostol
Kvórumából

TEKINTS A JÖVŐBE hittel és reménnyel

A világban bizonytalan és veszélyes körülmények vannak, és a világ gazdasági ingatagok és kiszámíthatatlanok. Az élet, a szabadság és a boldogságra való törekvés nagy becsben tartott értékeit támadják azok, akik korlátoznák önrendelkezésünket és függővé tennének ahelyett, hogy bátorítanának, hogy készségeinket és tehetségeinket fordítsuk új és izgalmas módszerek kidolgozására.

Az erkölcsi normák gyengülnek. A család támadás alatt áll és összeomlóban van. Férfiak és nők szívében meghidegült és természetellenessé vált a szeretet (lásd Máté 24:12; Rómabeliek 1:31). A politikai, üzleti és egyéb vezetők feddhetetlensége, becsületessége és igazlelkűsége rendszeresen csődöt mond. Bővelkedünk a nemzetek és meggyőződések közti háborúkban és a háborúk híreiben. Ám bármely fegyveres konfliktusnál rombolóbb a jó és a gonosz között – a Szabadító és fényességének serege, valamint Sátán és a sötétség gonosz szolgálói között – zajló háború Isten gyermekeinek lelkéért.

Gordon B. Hinckley elnök (1910–2008) így írta le azt a világot, amelybe a mai fiatalok éppen belépni készülnek: „Olyan korban élünk, amikor kegyetlen emberek szörnyű és alávaló dolgokat tesznek. A háborúk idejét éljük. Az arrogancia idejét éljük. A gonoszság, a pornográfia, az erkölcstelenség idejét éljük. Szodoma és Gomora összes bűne járja be kísértetként társadalmunkat. Fiataljaink soha nem találkoztak nagyobb kihívásokkal. Soha nem láttuk tisztábban az ördög élvhajász arcát.”¹

Nem kellene meglepődnünk korunk ezen jelenségein, mert a napjainkról szóló szentírások és próféciaik tanúsítják, mi fog történni a világban, amikor az emberek hátat fordítanak Istennek. További kellemetlenségeket is fogunk még tapasztalni, hiszen az ördög továbbra is azon van, hogy véghezvigye gonosz terveit. Ugyanakkor azok az ősi próféták, akik látták napjainkat, akik látták a mai ifjú nemzedéket, tudták, hogy ez a kor a világban eddig soha nem tapasztalt világosság és ámulat korszaka lesz.

Amikor erre a beszédre készültem, iránymutatásért folyamodtam, hogy tudhassam, milyen üzenetet szeretne Mennyei Atyánk megosztani általam. Az Úr által Joseph Smith részére elmondott nyugodt és megnyugtató szavak jutottak eszembe: „[B]ízzatok, mert én továbbvezetlek titeket. Tiétek a királyság..., és tiétek az örökkévalóság kincsei” (T&Sz 78:18).

Cseréljétek hitre a félelmet

Úgy hiszem, az Úr azt szeretné, hogy elmondjam nektek, hogy hitre kell cserélnünk a félelmet – hitre Istenben és az Úr Jézus Krisztus engesztelő áldozatának hatalmában.

Emlékszem, 13 éves fiatal fiúként arra jöttem haza egy vasárnapi papsági gyűlésről 1941. december 7-én, hogy a szüleim közölték: Japán nem sokkal korábban lebombázta Pearl Harbort. Ez egy olyan világháborúba taszította az Egyesült Államokat, amely akkor már két éve tombolt Európában. Úgy tűnt, hogy addigi megszokott életünk véget fog érni. Sok volt a bizonytalanság, ahogy számos fiatal férfit vittek el katonának. Mindazonáltal, ahogyan napjainkban is, a világban meglévő konfliktusok, küzdelmek és gonosz hatások közepette is nagyon sok jó dolog létezett.

Amikor a jövőre gondolunk, hit és remény töltsön el bennünket. Mindig emlékezzetek arra, hogy Jézus Krisztus – a világegyetem teremtetője, szabadulásunk építész, és ennek az egyháznak a feje – az, aki irányít. Ő nem fogja engedni, hogy munkája kudarcot valljon. Győzelmeskedni fog minden sötétség és gonoszság felett. És arra szólít fel mindannyiunkat, egyházának tagjait éppúgy, mint másokat, akik szívükben becsületesek, hogy csatlakozzanak az Isten gyermekeinek lelkéért vívott csatához. Minden egyéb mellett, amit az életünkben teszünk, szívünket, lelkünket, elménket és erőnket az Ő ügyének kell

ajánlanunk és szentelnünk, hitben járva és meggyőződéssel munkálkodva.

Tekintsetek a jövőbe derűlátóan. Hiszem, hogy a növekedés, a jólét és a bőség új korszakának küszöbén állunk. Hacsak nem jönnek közbe katasztrófák vagy váratlan nemzetközi válságok, úgy gondolom, hogy a következő néhány év a világgazdaság fellendülését fogja hozni, amint új felfedezések történnek az információáramlás, az orvostudomány, az energetika, a szállítás és közlekedés, a fizika, a számítástechnika és az emberi erőfeszítések egyéb területein.

Ezek közül sok felfedezés, hasonlóan a múltbélielhez, annak eredményeképpen fog létrejönni, hogy a Lélek éles elméjű megérzéseket fog suttogni az igazságot kutató egyének elméjébe, és meg fogja világosítani őket. Ezek a felfedezések és fejlesztések új munkalehetőségeket és boldogulást fognak hozni azoknak, akik keményen dolgoznak, és különösen azoknak, akik igyekeznek megtartani Isten parancsolatait. Ez így volt a hazai és nemzetközi gazdasági növekedés egyéb jelentős időszakai során is.

Ezenkívül e felfedezések közül számos azért fog megszületni, hogy segítse Isten munkájának és céljainak előmozdítását, valamint hogy meggyorsítsa királyságának építését ma a földön, többek között a misszionáriusi munka által is.

Végezzétek el a részleteket

A Szabadító második eljövételét megelőzően – és az Ő mennyei időbeosztása szerint – az evangéliumot el kell vinni minden nemzetnek, nemzetségnek, nyelvnek és népnek, amíg az be nem tölti az egész földet. Joseph próféta kijelentésével szólva: „Nincs az a szentségtelen kéz, amely megállíthatná a munka haladását. Tombolhat az üldöztetés, összefoghat a csőcselék, gyülekezhetnek hadseregek, és rágalmazhatnak hamis vádakkal, Isten igazsága azonban bátran, nemesen és függetlenül fog előrehaladni; míg minden földrészt át nem jár, minden égövet meg nem látogat, minden országban végig nem söpör, és minden fülben el nem hangzik; míg Isten céljai meg nem valósulnak, és a nagy Jehova azt nem mondja: a munka elvégeztetett.”²

Amint az evangéliumot elviszik a kiéhezett lelkek millióihoz, az Úr keze csodákat fog véghezvinni. Sokféle

Sok új felfedezés azért fog megszületni, hogy segítse Isten munkájának és céljainak előmozdítását, valamint hogy meggyorsítsa királyságának építését ma a földön, többek között a misszionáriusi munka által is.

nemzetiségű misszionárius fogja szolgálni az Urat szerte a földön. Új kápolnák és sokkal több templom fog épülni, áldást hozva a szentekre, amint azt az egyház millennium előtti növekedésével kapcsolatban prófétálták.

Talán azt kérdeitek: „Honnan lesznek majd anyagi források ennek a növekedésnek a fedezésére?” A források a hithű egyháztagoktól jönnek majd, tizedeiken és felajánlásaikon keresztül. Amint mi megteesszük a részünket, az Úr meg fog áldani bennünket jóléttel és azzal a bölcsességgel, hogy elménket arra összpontosítsuk, ami leginkább számít az életben: „Hanem keressétek először Istennek országát, és az ő igazságát; és ezek mind megadatnak néktek” (Máté 6:33).

Így hát egy időszak – talán éppenséggel egy rövid időszak – erejéig úgy fog tűnni, mintha az egek csatornáival valóban olyannyira megnyílnának, hogy mértéken felül árasztanak el az áldások (lásd Malakiás 3:10).

Hiszem, hogy a mai fiatal felnőttek közül sokan lesznek tevékeny részesei a fizikai áldásoknak, ha betartják az Úr parancsolatait. A jóléttel együtt jár egy egyedülálló kihívás – egy próbatétel, amely sokakat a lelkük mélyéig hatoló próba elé állít. Amint beléptek a jólétnek eme új világába, és elkezdtétek végzettségeteket és készségeiteket anyagi

eredményekre váltani, mindig különbséget kell majd tennetek az igények és a szükségletek között.

Keressétek először Istennek országát

Két választásotok lesz. Vajon a saját vágyaitok kielégítése, az emberektől jövő elismerés, valamint a hatalom, a befolyás és önnön fontosságotok növelése fog ösztönözni az Úr áldásainak elnyerésére? Vagy az fog ösztönözni, hogy dicsőítsétek Istent, azon munkálkodva, hogy segítsetek véghezvinni egyházának növekedését és bővülését?

Azok, akik önös érdekből keresik a gazdagságot, illékonyan találják majd kincseiket, s botor módokon könnyen el is veszíthetik azokat (lásd Hélamán 13:31). Lelkük jóléte nagy veszélyben lesz. Jákób, Nefi engedelmes öccse, figyelmeztetett bennünket:

„És a gondviselés keze a legkellemesebben mosolygott rátok, hogy nagy gazdagságra tettetek szert; és mert néhányan közületek bővebben kaptak, mint testvéreitek, fel vagytok emelkedve szívetek kevélységében, és merev nyakat és fenntartott fejet viseltek, öltözetek drágasága miatt, és üldözték a testvéreiteket, mert azt gondoljátok, hogy jobbak vagytok náluk.

[...] Azt gondoljátok, hogy Isten igazol benneteket ebben

a dologban? Íme, mondom nektek, hogy nem. Hanem kárhoztat benneteket, és ha kitartotok ezen dolgok mellett, ítéleteinek gyorsan utol kell érnie benneteket.

[Bár] ne engednétek, hogy szívetek ezen kevélysége elpusztítsa a lelketeket!” (Jákób 2:13, 14, 16).

Ezek után Jákób egy ígérettel a megfelelő megvilágításba helyezte vagyonszerzésünk indítékát:

„De mielőtt a gazdagságot keresitek, keressétek Isten királyságát.

És miután már kaptatok egy reménységet Krisztusban, kaptok majd gazdagságot, ha azt keresitek; és ha azzal a szándékkal keresitek azt, hogy jót tegyetek – hogy felruházzátok a mezíteleneket, és hogy tápláljátok az éhezőket, és hogy szabaddá tegyétok a foglyokat, és hogy enyhüléssel szolgáljatok a betegeknek és a nyomorultaknak” (Jákób 2:18–19).

Az Úr nem mondja nekünk azt, hogy ne boldoguljunk, vagy hogy a jólét bűn. Éppen ellenkezőleg: Ő mindig is megáldotta az engedelmes gyermekeit. Ellenben azt mondja nekünk, hogy a jólétet csak azután keressük, miután kerestük, megtaláltuk és szolgáltuk Őt. Majd, mivel igaz a szívünk, és mivel az első és legfontosabb, hogy szeretjük Őt, ezért azt fogjuk választani, hogy az elnyert gazdagságot királysága építésébe fektessük.

Ha a gazdagságot önmagáért keresitek, akkor nem éritek

LEGYETEK JÓ REMÉNYSÉGBEN!

„Gyülekezzenek bár viharfelhők vagy zúduljon ránk az eső, az evangéliumról való tudásunk, valamint a Mennyei Atyánk és Szabadítónk iránt érzett szeretetünk meg fog vigasztalni és fenn fog tartani minket, és örömet hoz majd szívünkbe, ha az igaz úton járunk, és betartjuk a parancsolatokat. E világban semmi sem lesz, ami legyőzhet minket.

Szeretett fivéreim és nővéreim, ne féljete! Legyetek jó reménységben! A jövőtök olyan fényes, mint a hitetek.”

Thomas S. Monson elnök: Legyetek jó reménységben! *Liahóna*, 2009. máj. 92.

el. Soha nem lesztek elégedettek. Üresek lesztek, soha nem lelve igaz örömet és tartós boldogságot.

Az elkövetkező néhány évben valószínűleg nem abban rejlik majd hitetek próbája, hogy hiányt szenvedtek a világ anyagi javaiban. Inkább abban a döntésben, hogy mihez kezdjete az elnyert fizikai áldásokkal.

A mai fiatalabb nemzedékkel kapcsolatban Ezra Taft Benson elnök (1899–1994) ezt mondta:

„Isten majdnem hatezer évig tartott magánál titeket, hogy az Úr második eljövetele előtti utolsó napokban jelenjete meg. [...]”

Isten a végső csatára a legerősebb... gyermekeit tartogatta, akik segíteni fognak a királyság győzelemre vitelében.”³

Thomas S. Monson elnök ezt mondta: „Ti azonban Mennyei Atyánk legerősebb gyermekei közül valók vagytok, akiket visszatartott, hogy »e mostani időért« [Eszter 4:14] jöjjetek a földre.”⁴

Ahhoz, hogy szerves részei lehessetek a „bámulatos mű és csoda” (2 Nefi 25:17) megtételének eme utolsó napokban, alá kell vetnetek akaratotokat Istennek, engedve, hogy feleméssze az Ő akarata a tiéteket. Amint „Krisztusba vetett állhatatossággal [törekedtek] előre, tökéletesen ragyogó reménységgel, és Isten és minden ember szeretetével..., Krisztus szaván lakmározva” (2 Nefi 31:20), szorgalmasan kutatva, mindig imádkozva és híve, akkor az Úr ígérete szerint „minden dolog összefog a javatokért” (T&Sz 90:24).

Felajánlani és Neki szentelni

Buzdítalak benneteket, kötelezzétek el magatokat, mind önmagatokat, mind Isten felé, hogy a Szabadító második eljövetelére várva Jézus Krisztus egyházának felépítésére ajánljátok fel életeteket, és annak szentelitek időtöket és tehetségeiteket. Legyen gondolataitok és tetteitek mozgatórugója Isten dicsőítése és embertársaitok megáldása. Ösztönnözzön ez a vágy arra, hogy lelkesen köszöntsetek minden új reggelt, és táplálja ez a gondolataitokat és a tetteiteket minden nap folyamán.

Ha ezt teszitek, akkor megáldattok egy olyan világban, amely gyors iramban halad tévúton, miközben ti és szereteteitek biztonságban és boldogságban élhettek. Ez nem azt jelenti, hogy nem érnek majd benneteket megpróbáltatások

TANBÉLI PONTOK

Derűlátóak maradhatunk a jövőt illetően, amennyiben:

- Megőrizzük hitünket Jézus Krisztus engesztelésének hatalmában.
- Első helyre tesszük Mennyei Atyánkat az életünkben.
- Életünket Isten királyságának felépítésére ajánljuk, és időnket annak szenteljük.

és próbatételek, azt azonban igen, hogy meglesz a lelki erőtlök ahhoz, hogy hittel és az Úrba vetett bizalommal kezeljétek azokat.

Üzenetem célja, hogy segítsen nektek magatok elé idézni a jövőtöket. Legyen hitetek és reménységetek az előttetek álló fényes jövőt illetően. A fiatal férfiak leendő apák; a fiatal nők leendő anyák és gondviselők. Ti együtt „választott nemzetség, királyi papság, szent nemzet, megtartásra való nép” vagytok (1 Péter 2:9).

Mind a férfiak, mind a nők esetében egyik legfontosabb célotok, hogy megeléjétek örökkévaló társatokat, ha eddig még nem tettétek volna meg. A templomban kötött

házasság olyan társat biztosít számotokra, aki segít azon a helyes ösvényen maradni, amely visszavezet Mennyei Atyánk és az Úr Jézus Krisztus jelenlétébe. Meg kell tennünk a mi részünket, hogy folytassuk a felkészülést a második eljövételre. ■

A Brigham Young Egyetem–Idaho 2012. április 6-án tartott diplomaosztó ünnepségén elmondott beszédből. A teljes angol nyelvű szövegért látogass el a web.byui.edu/devotionalsandspeeches/speeches.aspx honlapra.

JEGYZETEK

1. Gordon B. Hinckley: Az idők teljességében élni. *Liahóna*, 2002. jan. 6.
2. *Az egyház elnökeinek tanításai*: Joseph Smith (2008). 147–148.
3. Ezra Taft Benson idézet, Thomas S. Monson: Bátran állj magad! *Liahóna*, 2011. nov. 62.
4. Thomas S. Monson: Legyetek bátrak! *Liahóna*, 2009. máj. 127.

Mexikó megnyitva

KÜZDELEM ÉS KITARTÁS

*A mexikói utolsó napi szentek hitbéli örökségük
alapjaira építenek gyönyörű jövőt országuknak.*

Írta: Sally Johnson Odekirk

Egyházi folyóiratok

Számos imára volt válasz 1945. november 6., amikor is a mexikói utolsó napi szentek első csoportja az Arizonai Mesa templomba érkezett, hogy saját nyelvükön részesülhessenek a templomi szertartásokban. José Gracia, aki akkor a Monterrey Gyülekezet elnöke volt, ezt mondta: „Eljöttünk, hogy nagyszerű munkát végezzünk magunkért és atyáinkért. [...] Néhányan közülünk talán áldozatokat hoztak, de ezek nem voltak hiábavalóak. Örömmel tölt el, hogy meghoztuk azokat.”¹

Gracia elnök és azok, akik részt vettek a templomi úton, azon korai mexikói utolsó napi szent pionírok nyomdokain jártak, akik hozzájuk hasonlóan áldozatokat hoztak a visszaállított evangéliumért.

Az alapok lefektetése

Az ősi Mexikó hegyekkel, sivatagokkal, őserdőkkel és szemet gyönyörködtető partszakaszokkal tagolt vidékei olyan népek otthonául szolgáltak, akik gyönyörű templomokat és városokat emeltek. A századok során a mexikóiak a hit és az ima erős alapját fektették le, amely segített nekik átvészelni a nehéz időket.

Miközben a szentek Utahban szervezték az egyházat, Mexikó népe társadalma átszervezésén munkálkodott, többek között egy új alkotmány megírásával, amely szétválasztotta az egyházat és az államot. Az evangélium üzenete 1876-ban érkezett Mexikóba az első misszionáriusokkal, akik szemelvényeket vittek a Mormon könyvből,

George Albert Smith Mexikóba látogatott, és segített az egyháztagnak egységessé válni azzal, ahogy a Harmadik konvent felé fordult.

1810: Mexikó kinyilvánítja függetlenségét, és 1821-ben, 300 évnyi spanyol uralom után, függetlenné válik.

1830: A Mormon könyve kiadása és az egyház megszervezése Palmyrában, az USA New York államában.

1846–1848: Mexikói-amerikai háború; Mormon pionírok telepednek le az Egyesült Államok nyugati felében.

1857–1861: Benito Juárez elnök kormányzati reformokat vezet be Mexikóban, és meghonosítja a vallásszabadságot.

amelyeket elpostáztak az ország fontos vezetőinek. Ezt hamarosan keresztelők követték.

Egy különleges egyházi konferencia során, melyet 1881. április 6-án tartottak, Silviano Arteaga gyülekezeti elnök, több helyi vezető, valamint Moses Thatcher apostol (1842–1909) felkapaszkodtak a Popocatepetl vulkán oldalán. Thatcher elder ezután felszentelte az országot az evangélium prédikálására.

A konferencián Arteaga elnök mondott imát, amire Thatcher elder így emlékezett vissza: „Könnyek folytak ráncos orcáin, fájának és népének megszabadulása okán. [...] Soha nem hallottam egyetlen férfit sem buzgóbban imádkozni, és bár olyan nyelven imádkozott, melyet nem értek, mégis úgy tűnt számomra, hogy a Lélek révén értetem mindent, amiért esedezett.”²

Ugyanekkor több mexikói gyülekezetet is alapítottak a térségben. Desideria Yañez, egy Hidalgo állambeli idős özvegyasszony álmot látott Parley P. Pratt *A Voice of War-*

Mexikóvárosba, hogy szerezzen egy példányt a füzetből, amelyet éppen akkor fordítottak le spanyolra. 1880-ban csatlakozott az egyházhoz, és ezzel ő lett az első női egyháztag Mexikóban.³

Attól az időtől fogva az egyház számos mexikói tagja hithű maradt a forradalom, üldöztetés, nyomor és elszigeteltség évtizedei során.⁴

Hithű pionírok példái

Eme hithűségnek egyik példája az 1907-ben alapított San Pedro Martir gyülekezetben található. A korai egyháztagok Mexikóvárostól nem messze délre, egy olyan vályogházban tartották találkozóikat, amelyet az a frissen keresztelt Augustin Haro épített, akit elhívtak, hogy elnököljön a gyülekezet felett. A mexikói forradalom nehéz éve alatt, amikor legkevesebb egymillió mexikóit öltek meg, számos szent San Pedróban keresett menedéket, amint saját államaik sorra csatátérre váltak. A San Pedró-i segítőegyleti nőtestvérek sok

AZ ÚR JÓINDULATÁNAK NÉPE

„Ki kétkelkedhet abban, hogy a jelenlegi küzdelemből egy nagyszerűbb és jobb Mexikó fog sarjadni? [...] Elő lépzen kérésztve az út az igaz Evangélium tanítására ama föld népe számára, méghozzá ama Evangéliuméra, amely elhozza megváltást és az Úr jóindulatát számukra.”¹⁷

Rey L. Pratt, a Mexikó Misszió elnöke a mexikói forradalom idején

könyörületet szolgáltatott nyújtottak ezeknek a menekülteknek.⁵

Az egyháztagok olyan elkötelezett vezetőkkel is megáldottak, mint Rey L. Pratt. Őt 1907-ben hívták el a Mexikó Misszió elnökének, amely elhívásban 1931-ben bekövetkezett haláláig szolgált. Szerette Mexikó történelmét, kultúráját és népét, és elnyerte szeretetüket és bizalmukat, miközben közösen munkálkodtak az egyház ottani alapjainak lerakásán és megerősítésén. Pratt elnök azon erőfeszítései, hogy született mexikóiakat tegyen alkalmassá az ottani egyház vezetésére, 1926-ban vált

egyháztagokat eljuttassa a templomba.⁷ 1943-ban már zajlottak az azt célzó erőfeszítések, hogy több egyháztag számára legyenek elérhetőek a templomi áldások. Miután találkozott a helyi egyházi vezetőkkel Arizona államban, Joseph Fielding Smith elder (1876–1972), aki akkor a Tizenkét Apostol Kvórumának volt a tagja, kijelentette: „Nem látom okát, amiért az angol nyelvnek kizárólagosnak kellene lennie a templomi szertartásgyűlések során.”⁸ Antoine R. Ivins elder a Hetvenektől, valamint Eduardo Balderas az egyház fordítói részlegétől kapott felkérést arra, hogy fordítsa le a templomi

1875: A Mormon könyve egyes részeit spanyolra fordítják és kinyomtatják.

1876: Az első misszionáriusok Mexikóba utaznak.

1881: Különleges konferencia; Moses Thatcher apostol felszenteli az országot a misszionáriusi munkára.

1885: Mormon telepek létesülnek Mexikóban.

1886: A Mormon könyve teljes szövege megjelenik spanyolul.

különösen fontossá, amikor a mexikói kormány elkezdte betartatni azt a törvényt, amely megtiltotta, hogy külföldiek helyi vallási gyűlekezetek felett elnököljenek.⁶ Ezen időszak során egyháztagok egy csoportja megalakította az úgynevezett Harmadik konventet, és megkezdte saját vezetőik elhívását és gyülekezeti házak építését.

Építve az alapra

Arwell L. Pierce 1942-ben kapott elhívást, hogy a Mexikó Misszió elnökeként szolgáljon. Chihuahuai gyerekkorának és mexikói missziójának emlékeire támaszkodva, Pierce elnök szeretettel és megértéssel fordult az egyháztagok felé, miközben tanította, erősítette és segítette egységessé válni őket. A Harmadik konvent tagjaival is együttműködött, hogy megválaszolja aggodalmaikat.

Pierce elnök egyik célja az volt, hogy az

A korai egyháztagok gyakran nagyon sokat áldoztak fel az evangéliumért.

ELKÉPESZTŐ JÖVŐ

„Úgy gondolom, hogy az egyház jövője Mexikóban mindenkit el fog képesíteni – még azokat is, akik részt vesznek alakításában. A mexikóiak jól ismerik a társadalmat, amelyben élnek, és vannak bizonyos dolgok, amelyekből nem kérnek. Megnézik, amit az evangélium kínál; akarják azt, és hajlandók bármilyen árat megfizetni érte.”¹⁸

Daniel L. Johnson elder, a Mexikó Terület elnöke

szertartásokat spanyolra. Ez a fordítás készítette elő a templomok építését más országokban.⁹

Az Arizonai Mesa templomban immár spanyolul is rendelkezésre álló templomi szertartások, valamint az egyház elnökének, George Albert Smithnek (1870–1951) 1946-os mexikói látogatása révén, mely a helyi szentek egységesítését volt hivatott elősegíteni,¹⁰ az egyház úgy növekedésnek indult, ahogyan azt a korábbi nemzedékek legfeljebb elképzelhették. Új missziók és cövekek alakultak országszerte, és az egyház által fenntartott iskolák ösztönöztek tanulásra.

egyház növekedésében. Az egyháztagok nagyon messziről utaztak oda, hogy hallhassák Harold B. Lee elnököt (1899–1973), a tanácsosait, több apostolt és más vezetőket. A Tabernákulum Kórus is fellépett, kiegészítve ezzel a lelki lakomát. A konferencia résztvevői lelkesedve mondták: „Ez több, mint amit lehetségesnek tartottunk volna – egy konferencia a saját országunkban!”¹³

Az 1970-es évek a növekedés izgalmas időszakát jelentették Mexikóban. 1970-ben mintegy 70 000 egyháztag volt az országban; az évtized végére ez a szám megközelítette a

1889: A misszionáriusokat kivonják Mexikó középső részéről.

1901: Újraindul a térítés a Mexikóváros területén.

1910: A mexikói forradalom kezdete.

1912: Kivonulás az észak-mexikói mormon telepekről.

1913: A forradalmi cselekmények miatt a misszionáriusok kivonulnak; Rey L. Pratt misszióelnök vezeti a mexikói egyházat, az Egyesült Államokban élő, spanyolul beszélő emberekkel együttműködve, levelezve.

Az egyház 1964-ben avatta fel El Centro Escolar Benemérito de las Américas néven azt az iskolát, amely az egyháztagok oktatási, társasági, lelki és vezetői szükségleteit szolgálta egészen 2013-ig, amikor is misszionáriusképző-központtá alakult.¹¹ Lorena Gómez-Alvarez nővér, aki ebben az iskolában érettségizett, így beszél erről: „A Benemérito segített nekem felfedezni és kifejleszteni a tehetségeimet, valamint olyan evangéliumi háttérrel és tudással szerezni, amelyek áldásokat hoznak az életembe. Most pedig a misszionáriusoknak fog segíteni az evangélium terjesztésében, és továbbra is meg fogja áldani az emberek életét, csak más módon.”¹²

A növekedés kora

Az 1972-es mexikóvárosi területi konferencia újabb fordulópontot jelentett az

250 000 főt. Három évvel a területi konferencia után Howard W. Hunter elder (1907–1995) felosztotta a meglévő három cöveket, és egy hétvége alatt 15 cöveket hozott létre, számos ifjú mexikói egyháztagot híva el vezetőnek.¹⁴

A misszionáriusi munka is kibővült ebben az időben. A hivatalosan 1879-ben megnyitott Mexikó Misszió először 1956-ban lett kettéosztva; most viszont már 34 misszió van Mexikóban.¹⁵ Jorge Zamora testvér, aki a Mexikóvárosi Északi Misszióban volt misszionárius az 1980-as években, személyesen tapasztalta a növekedést. Emlékszik egy olyan térségre a missziójában, ahol a tagoknak egy órát kellett utazniuk, hogy eljussanak az egyházba. Ma cövek van ott. Ezt mondja erről: „Elképesztő számomra az, ahogyan az Úr az egyház felépítésén munkálkodik, függetlenül az országtól vagy a kultúrától.”

A mexikói egyháztagek közösségi tevékenységekben vesznek részt. Ezek az egyháztagek fákat segítettek ültetni 2007-ben.

AGRÍCOL LOZANO HERRERA: AZ ELSŐ MEXIKÓI CÖVEKELNÖK

Agrícol Lozano Herrera az egyház fiatal tagja volt, amikor hallotta Spencer W. Kimball elnök (1895–1985) beszédét, aki akkor még a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja volt. Az üzenet arra bátorította a mexikói egyháztageket, tegyenek szert végzettségre, hogy segíthessenek erősíteni országukat. Lozano testvér elhatározta, hogy ügyvéd és országa őslakosainak szószólója lesz. Az egyház fő jogtanácsosa is volt Mexikóban, illetve szolgált első mexikói cövekelnökként, misszióelnökként, a Tizenkét Apostol térségi képviselőjeként, és a Mexikóvárosi templom elnökeként is.¹⁹

1921: Ismét misszionáriusokat jelölnek ki a Mexikóvárosi területre.

1926: A mexikói nacionalizmus az összes külföldi papi személy kiutasításához vezet.

1930-as évek: Helyi vezetők biztosítják az egyház stabilitását Mexikóban.

1945: Templomi szertartások Spanyolra fordítása; az Arizonai Mesa templomi utazások kezdete.

Templomok tarkítják a tájat

A mexikói egyháztagek igen szeretik a templom szabadító szertartásait, és hajlandóak nagy áldozatokat hozni idejükből és pénzükből arra, hogy ott hódolhassanak. Alig több mint 100 évvel azután, hogy Thatcher elder felszentelte az országot az evangélium prédikálására, templom épült Mexikóvárosban. Az 1983-as nyílt nap segített előhozni az egyházat a homályból Mexikóban, amint ezrek látogattak a templomba és kértek további tájékoztatást. Az azóta eltelt 30 évben további 11 templomot szenteltek fel az országban, egy újabb pedig építés alatt áll.

Isabel Ledezma Tampicóban nőtt fel, és emlékszik arra, amikor szüleit összepecsételték az Arizonai Mesa templomban. „Két napig tartott az utazás Arizonába, és nagyon drága is volt – idézi fel Ledezma nővér. – Amikor felszentelték a Mexikói Mexikóvárosi templomot, a távolság autóval

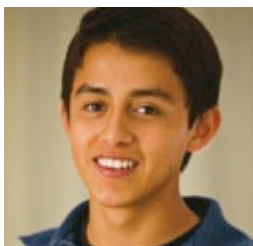
12 órára csökkent. Most, hogy már Tampicóban is van templom, gyakran tudunk menni.”

Limhi Ontiveros, aki a Mexikói Oaxaca templom elnökeként szolgált 2007 és 2010 között, ezt mondja: „Azok, akiknek mély, maradandó bizonyosságuk van az evangéliumról, megtalálják a módját, hogy eljőjenek, még a távolság és az anyagiak jelentette kihívások ellenére is, és ők a menedék jelzőfényeként tekintenek a templomra.”

Ledezma nőtestvér még hozzáteszi: „Szükségünk van a Lélekre városainkban, és a templom jelenléte segít. Amikor gondjaink vannak, amikor szomorúak vagyunk, a templom a közelben van és ott békére lelünk.”

A viszontagságok legyőzése

A mexikói egyháztagek mindenki számára ismerős kihívásokkal és kísértésekkel néznek

szembe, de tudják, hogy ők és a többi szent egy szerető Atya gyermekei; a vagyoni helyzet és a társadalmi helyzet nem játszik szerepet abban, ahogyan egymással bánnak.

A Mendez család egy hegyi városkában él a dél-mexikói Oaxaca város közelében. Ők így látják: „Kihívást jelent az idő, a pénz és a távolság is, de a szándék, hogy megtegyük, amit a Szabadítónk elvár tőlünk, arra ösztönöz, hogy legyőzzünk minden akadályt.”

A 15 éves Gonzalo Mendez ezt mondja: „Amikor olyan helyen élsz, ahol veszélyek leselkednek rád, a kísértések nagyon

és válaszol kérdéseikre. Jaime öccse, Alex, diakónus, és barátai vezetőként tekintenek rá. Alex azt mondja, amikor kedvesen megkéri őket, hogy ne beszéljenek csúnyán, vagy ne hordjanak helytelen ruhát, akkor hallgatnak rá. Jaime és Alex mindketten tudják, hogy a papság viselése megtiszteltetés és felelősség. „Tudom, hogy a papságot azért kapják a fiatal férfiak, hogy dicsőítsék Isten nevét mások szolgálata és az evangélium prédikálása által” – mondja Jaime.

Amikor Neil L. Andersen elder a Tizenkét Apostol Kvórumából nemrégiben Mexikóba

1946: George Albert Smith elnök Mexikóba látogat.

1950-es évek: Kerületek és gyülekezetek létrehozása szinte az összes mexikói államban.

1961: Megalakul a Mexikóváros Cövek, Harold Brown elnöklete alatt.

1964: Mexikóvárosban megnyílik a Benemérito iskola.

1967: Megszervezik a második mexikóvárosi cöveket; Agricol Lozano Herrera az első mexikói cövekelnök.

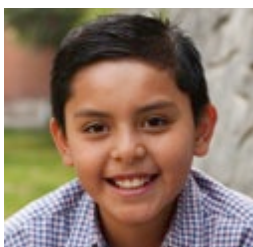
1972: Területi konferencia Mexikóvárosban.

nehéznek bizonyulhatnak, de az ima segítségével ki tudunk maradni a világ által kínált csábításokból, és egy jobb életvitel tanúiként állhatunk.”

A jövőbe tekintve

Az evangélium régóta meghonosodott Mexikóban, de még mindig vannak területek, ahol az egyház fejlődésben van. A 15 éves Jaime Cruz és a családja egyedüli egyháztagnaként élnek az Oaxaca városa feletti hegyekben elterülő községükben. Barátjával, Gonzalóval, otthontanuló ifjúsági hitoktatásban vesznek részt hétközben. Minden szombaton két órát buszoznak, hogy a legközelebbi kápolnában ifjúsági hitoktatáson vegyenek részt egyházközségük más fiataljaival együtt. Jaime megosztja iskolai osztálytársaival az ifjúsági hitoktatáson tanultakat,

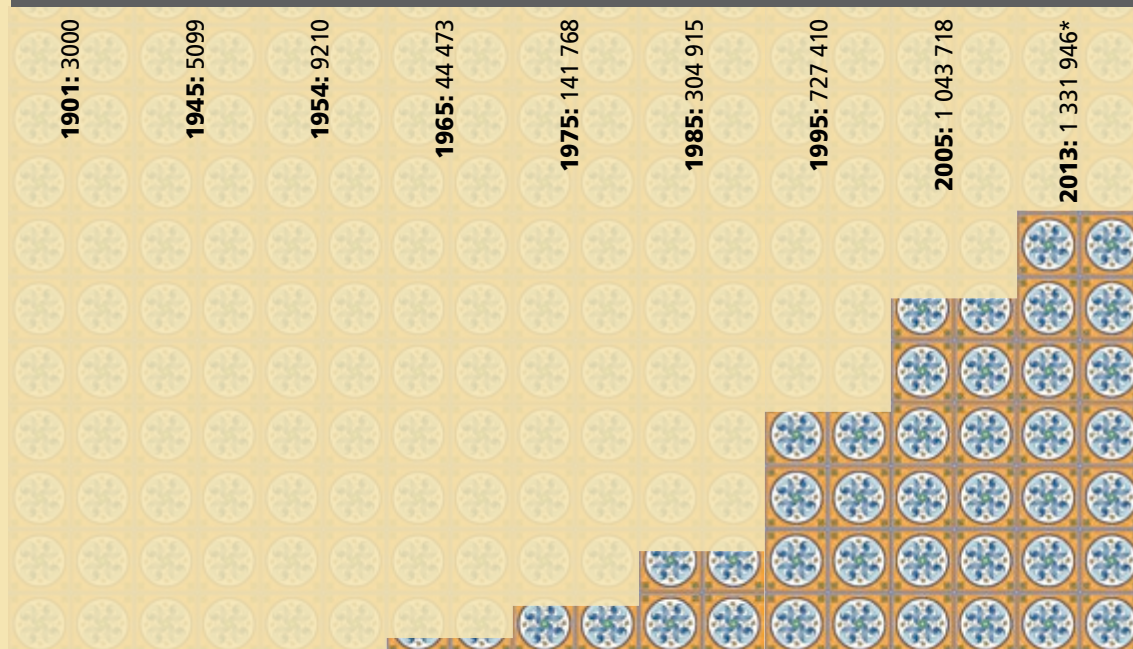
látogatott, fiatalokkal találkozott Cancun városának három cövekéből. Így nyilatkozott az ezekkel a fiatalokkal eltöltött időről: „Láttuk a fényt a szemükben és a reményt az arcukon, és az álmaikat is. Folyton az jutott eszembe, milyen gyönyörű jövő előtt áll Mexikó.”¹⁶ ■

JEGYZETEK

1. Henry A. Smith, “200 Lamanites Gather in History-Making Conference, Temple Sessions,” *Church News*, Nov. 10, 1945, 8.
2. Moses Thatcher idézet, *Moses Thatcher Journal*, 1866–1868, 54.
3. Lásd Brittany A. Chapman és Richard E. Turley Jr.: *Women of Faith in the Latter Days*, vol. 1, 1775–1820, 461–470.
4. Lásd Orson Scott Card, “It’s a Young Church in ... Mexico,” *Ensign*, Feb. 1977, 17–24.
5. Lásd Kirk Henriksen: Mexican Mormon Pioneers. Egy 2010-es kiállítás a Mexikói Mexikóváros templom látogatóközpontjában.
6. Lásd Gerry R. Flake, “Mormons in Mexico: The First 96 Years,” *Ensign*, Sept. 1972, 20–21.
7. F. LaMond Tullis, “A Shepherd to Mexico’s Saints: Arwell L. Pierce and the Third Convention,” *BYU Studies* vol. 37, no. 1 (1997): 127–151.

AZ EGYHÁZ NÖVEKEDÉSE MEXIKÓBAN:

Templomok:

12, további
1 bejelentve
Tijuanában

Cövekek: 222

Kerületek: 36

Egyházközségek és gyülekeze- tek: 2000

Missziók: 35

*2013. júniusi adatok

1975: Mexikó
több terü-
letét lefedő
12 új cövek
megszervezése.

1983: A Mexikóváros
templom felszentelése.

1993: Az egy-
ház hivatalos
elismerése
Mexikóban.

2000: Kilenc kisebb temp-
lom felszentelése.

2009: Az első ki-
zárólag mexikói
testvérekből álló
területi elnökség
elhívása.

2013: Misszionárius-
képző-központ nyílik
Mexikóvárosban.

8. Lásd Eduardo Balderas, "Northward to Mesa," *Ensign*, Sept. 1972, 30.
9. Lásd Eduardo Balderas, "Northward to Mesa," 30–31.
10. Lásd "The Church Moves On," *Improvement Era*, July 1946, 446; John D. Giles, "Father Lehi's Children," *Improvement Era*, Sept. 1946, 556.
11. Lásd Joseph Walker, "Missionary surge prompts LDS Church to open new MTC in Mexico," *Deseret News*, Jan. 30, 2013, www.deseretnews.com.
12. Ez az idézet, ahogyan a mai mexikói egyháztagoktól eredő további idézetek is, a szerző által 2013. feb. 7-én készített interjúkból származnak.
13. Jay M. Todd, "The Remarkable Mexico City Area Conference," *Ensign*, Nov. 1972, 88.
14. Lásd Eleanor Knowles: *Howard W. Hunter* (1994), 202.
15. Lásd Don L. Searle, "One Million in Mexico," *Ensign*, July 2004, 34; Kristine Miner, "The Church in Oaxaca, Mexico," *Ensign*, Apr. 2001, 78.
16. Az Audiovizuális részleg által készített interjúból, 2012. ápr.
17. Rey L. Pratt idézet, *The Young Woman's Journal*, vol. 25, no. 9 (1914), 539.
18. Részlet a szerző 2013. ápr. 5-én készített interjújából.
19. Lásd "Agricol Lozano Herrera: Mexican Mormon Church Leader," <http://mittromneymormon.net/meet-some-mormons-2/meet-some-mormons-2/agricol-lozano-herrera-mexican-mormon-church-leader>.

Ifjúsági hitoktatásban résztvevő
tanulók élvezik az együtt töltött
időt Oaxacában.

Joseph Fielding Smith

IGAZ ÉS HŰ

Sugalmazott gondolatok
JOSEPH FIELDING SMITH
életéből és tanításaiból

Írta: ifj. Hoyt W. Brewster

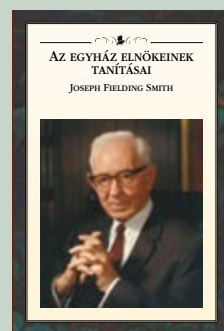
A mikor a 33 éves Joseph Fielding Smith 1910. április 6-án belépett a Salt Lake Tabernákulumba, hogy részt vegyen az általános konferencián, egy teremszolga így szólt hozzá: „Na, Joseph, ki lesz az új apostol?”

„Nem tudom – válaszolta Joseph. – De te meg én biztosan nem!”¹

Amint a tizenkét támogatandó apostol nevét sorra felolvasták, Josephnek hirtelen az a benyomása támadt, hogy az ő neve lehet a következő a felsorolásban. Így is történt, és ő lett eme nagyra becsült kvórum tizenkettediként támogatott tagja.

Joseph már a konferenciáról hazatérve bizonyosságát adta alázatosságának és humorérzékének, amikor családját az új elhívásáról tájékoztatta. Feleségét egy zavarba ejtő kijelentéssel köszöntötte: „Azt hiszem, el kell adnunk a tehenet” – mondta. Felesége bizonyára meglepődve várt további magyarázatra. Férje válasza egyszerű volt: „Ezután nem lesz időm foglalkozni vele!”² Így kezdődött a több mint hat évtizeden át tartó apostoli szolgálata.

Joseph Fielding Smith Hyrum Smith unokája és Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza 10. elnöke volt. Az egyház elnökévé történő elhívását megelőzően minden más elnöknél hosszabb ideig szolgált a Tizenkét Apostol Kvórumának tagjaként. Eme különleges tanúk kvórumának tagjaként eltöltött 60 éve alatt kezdetben lóháton és szekéren, később autón és lökhajtásos repülőgépen utazott tanítani a szenteket. Prédikációi és írásainak sokasága áldást hoztak az egyházra és mindazokra, akik figyelmeztek sugalmazott üzeneteire.

„Legyünk mindig igazak és hűek, vágyva az Úr parancsolatainak betartására, becsben tartva Őt, emlékezve a vele kötött szövetségeinkre.”

Joseph Fielding Smith elnökhöz fűződő kapcsolatom miatt kértek fel, hogy megírjam ezt a cikket. Én szeretetteljesen csak úgy hívtam őt: Nagyapó. Élete hatással volt rám a születésemtől kezdve, amikor elvégezte a névadási és megáldási szertartásomat, egészen haláláig, amikor egyike voltam a koporsóját vivő unokáknak.

Egy előre elrendelt próféta

Ahogy Isten minden prófétája, Joseph Fielding Smith is előre el lett rendelve, hogy az Úr mennyei időbeosztása szerint érkezzen a földre (lásd Cselekedetek 17:26). Joseph Julina Lambson Smith negyedik gyermeke és első fia volt. Hasonlóan a hithű őszövétségi anyához, Anna alázatos lelkületéhez (lásd 1 Sámuel 1:11), Julina fogadást tett, hogy amennyiben

az Úr fiút ad neki, akkor „minden erejével azon lesz, hogy hozzásegítse őt ahhoz, hogy az Úr és az apja hasznára legyen”³. Az Úr nem csak annyit tett, hogy megválaszolta az anya fohászát, hanem ki is nyilvánította neki a fia születése előtt, hogy a gyermeket egy napon elhívják, hogy az Ő különleges tanújai egyikeként szolgáljon a Tizenkét Apostol Kvórumában.⁴

Joseph 1876. július 19-én született Joseph F. Smith és Julina Lambson Smith gyermekeként. Joseph születésekor az édesapja apostol és Brigham Young elnök tanácsosa volt. Amikor Joseph kilenc hónapos lett, szülei elvitték a Utahi St. George templom felszentelésére. Később viccelődve emlegette: „Első egyházi feladatom az volt, hogy elkísérjem Brigham Youngot a St. George templom felszentelésére.”⁵

Amikor 19 évesen Joseph megkapta pátriárkai áldását, egy sugalmazott pátriárka Joseph fejére helyezte kezét, és kijelentette: „Kiváltságodban áll, hogy jó öreg kort érj meg, és az Úr akarata az, hogy hatalmas férfivá légy Izraelben. [...] Bizony a nép között fogsz állni, mint prófétájuk és kinyilatkoztatójuk, mivel az Úr megáldott téged és elrendelt téged ebbe az elhívásba.”⁶

Családi élet: A szeretet és megpróbáltatások elegye

Joseph Fielding Smith számára „a család a legfontosabb szervezet az időben és az örökkévalóságban”⁷. A szeretet, a hit, a magas erkölcsi mércék és a szorgalmas munka etikája által irányított családban nőtt fel, és

Fent: Joseph Fielding Smith eme fiatalkori fényképét helyezték szülei a családi Bibliájukba. Jobbra: Joseph szívesen kézilabdázott testvérével Daviddal. Lent: Smith elder (balról a második) és misszionáriustársai Angliában, 1901-ben. A szemközti oldalon látható fénykép is a missziója idejéből származik. Jobbra lent: Smith elder (balra), apostoltársa George Albert Smith, valamint Israel Smith társaságában, 1936-ban.

következetesen arra törekedett, hogy ezeket az elveket a saját családjában is meghonosítsa. (Lásd a 4., 15. és 16. fejezeteket *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Fielding Smith* című könyvben.)

1898-ban vette feleségül Louie Emily Shurtliffet a Salt Lake templomban. Egy évvel később Nagy-Britanniába hívták el két évre misszióba, és felesége hűségesen támogatta. Visszatérte után folytatták közös életüket, majd két lánnyal áldattak meg. Sajnos a harmadik, nehéz terhessége során Louie elhunyt.

Gyászában Joseph így imádkozott: „Azért imádkozom, hogy segíts nekem úgy élni, hogy érdemes legyen arra, hogy örök dicsőségben találkozzak vele, hogy újra együtt lehessenek vele, és már soha többé ne váljunk el. [...] Segíts nekem, hogy felnevelhessem drága kisdedeimet, hogy tiszták és szeplőtelenek maradjanak egész életükben.”⁸

Apja ösztönzése nyomán a kétgyermekes gyászoló apa imádságosan egy feleséget, és fiatal gyermekeinek egy anyát keresett. Igaz kíváncsi volt az áldás kísérte azáltal, hogy belépett az életébe Ethel Georgina Reynolds. 1908 novemberében házasodtak össze a Salt Lake templomban. Ez a bámulatos asszony anyja lett Joseph első két lányának, majd további kilenc gyermeknek adott életet.

Egy alkalommal, miközben cövekkonferenciára utazott, felesége terhei súlyosan nehezédtek az apostol elméjére. Feleségének írott levelében azt mondta neki: „Mindig rád gondolok, és azt kívánom, bárcsak mindig melletted lehetnék a következő néhány hét folyamán, hogy gondoskodjak rólad. Így is minden lehetséges módon segíteni fogok neked, és bízom benne, hogy *érezni* fogod ennek hatását. Mondd meg a gyermekeknek, hogy legyenek kedvesek hozzád és egymáshoz.”⁹ Ezek után versben

osztotta meg szívének erőteljes érzéseit, amely később az egyik himnuszunk lett, *Does the Journey Seem Long?* [Tán hosszúnak tűnik az út?] címen (127. sz. az angol nyelvű himnuszokkönyvben).

Sajnálatos módon Ethel 1937-ben eltávozott. Halálakor még öt egyedülálló gyermekük lakott az otthonukban. Smith elder sugalmazást érzett, hogy újabb feleséget és társat keressen. 1938-ban elvette Jessie Evans Smithet a Salt Lake templomban.

Egy közeli ismerősük ezt írta róluk: „A közöttük lévő huszonhat évnyi különbség és a vérmérsékletükben, hátte-

rükben és végzettségükben lévő különbség ellenére Joseph Fielding Smith és Jessie Evans Smith figyelemre méltó módon összeillettek. [...] Az egymás iránt érzett őszinte szeretet és tisztelet volt az, ami áthidalta az e két ellentétes személyiség között tátongó hatalmas szakadékot.”¹⁰ (Lásd a kézikönyv 6–24. oldalait.)

Törekedve a tanulásra, tanulmányozás és hit által

Joseph Fielding Smith elismert volt az egyházban mint szentírás- és evangélium-szakértő. Ifjúságától fogva olthatatlan vágyat érzett, hogy „törekedje[n] a tanulásra, még-hozzá tanulmányozás és hit által is” (T&Sz 88:118). Kétszer olvasta el a Mormon könyvét 10 éves kora előtt. Amikor barátai hiányolták, gyakran a szénapadláson találták, a szentírásokat olvasva.¹¹

Pár évvel később azt mondta egy gyülekezet előtt, hogy „attól az időtől fogva, hogy megtanultam olvasni, több örömet és nagyobb meglepetést kaptam a szentírások... tanulmányozásából, mint bármi másból e világon”¹². (Lásd 10. és 18. fejezetek.)

Egy alkalommal Heber J. Grant elnök (1856–1945) e kijelentéssel méltatta Smith elnök tudományos jártasságát:

Fent: Smith elnök fiaival. Jobbra fent: David O. McKay elnök üdvözlí Smith eldert 1961-ben. Jobbra: Smith elnök a Salt Lake Tabernákulum emelvényén ül. Lent: Smith elnököt fényképezik egy baseball meccsen, mely sportot szívesen űzte fiatalkorában.

„Egyházunk általános felhatalmazottai közül téged tartalak a szentírások terén legtájékozottabb embernek.”¹³

Tudásszomja nem jelentette azt, hogy fiúként, vagy akár még felnőttként is, ne sportolt volna, vagy ne vett volna részt játékokban. Szívesen játszott baseballt és mindazokat a játékokat, amelyeket egy agrártársadalomban élő ifjak akkoriban játszottak. Felnőttként lelkes kézilabdázó lett, és rendszeresen ellátogatott gyermekei mérkőzéseire. A családi találkozók során is részt vett sportjátékokban. Kedves emlékem az a softball mérkőzés, amikor nagyapám egyik vízszintes ütése a bal szélén fényképezgető egyik nagybácsi gépét találta telibe.

A hit könyörületos védelmezője

Joseph Fielding Smith már apostoli elhívása előtt is a hit védelmezőjeként volt ismert, aminek okán olykor – tévesen – zord embernek ítélték egyesek. Habár hajthatatlan volt a szövetségének való megfelelés kívánalmában, valamint abban, hogy mindenkit Jézus Krisztus visszaállított evangéliumának

befogadására buzdítson, volt egy gyengédebb oldala is, amelyet családja és szolgatársai mindig elismertek. Spencer W. Kimball elnök (1895–1985) megjegyezte: „Sokszor mondtuk, hogy mivel a Tizenkettek lesznek Izráel bírái, bármelyikünk örömetst kerülne az ő színe elé, hiszen az ő ítélete kedves, irgalmas, igazságos és szent lenne.”¹⁴

Smith elnök példát mutatott ebből a kedvességből egy gyűlésen, ahol egy olyan baleset volt a téma, amely az egyház tulajdonát képező egyik gépjárművet érintette. Egy idős férfi által vezetett, biztosítással nem rendelkező zöldségszállító teherautó okozta a balesetet. A tanácskozást követően az az ajánlás született, hogy az egyház terelje bírósági útra az ügyet. Smith elnök azonban ezt mondta: „Igen, megtehetnénk. És ha teljes eréllyel rajta leszünk, talán sikerülhet is elvonnunk a szegény ember teherautóját; [de] akkor miből fog megélni?” A bizottság megváltoztatta korábbi ajánlását és lezárta az ügyet.¹⁵

Megtapasztaltam azt a szeretetet, amelyet mások éreztek iránta, amikor Smith elnök sírjának felszentelését követően odamentem Harold B. Lee elnökhöz (1899–1973) a Salt Lake City-i temetőben. Azt mondtam neki: „Lee elnök, a család nevében mindenképpen szeretném, ha tudnád, hogy mennyire nagyra értékeljük a nagyapám iránt tanúsított kedvességedet.” Válaszul a szemembe nézett és gyengéden ennyit mondott: „Szerettem azt az embert.”

Igaz és hű szolgálga

Smith elnök szolgálatát a bűnbánat prédikálására vonatkozó szentírásbeli

felszólításnak való engedelmesség fémjelezte (lásd például T&Sz 6:9; 11:9). Ezt mondta: „Az a küldetésem – mely benyomást úgy vélem, az Úr Lelke sugallta nekem Sion cövekeibe tett utazásaim során –, hogy elmondjam az embereknek, hogy *most* van itt a bűnbánat napja, valamint hogy arra szólítsam az utolsó napi szenteket, hogy emlékezzenek meg szövetségéről, ...arra ösztönözve őket, hogy *igazak és hűek* legyenek minden dologban.”¹⁶ (Lásd 5. fejezet.)

Életének közel 96 éve alatt Smith elnök azért imádkozott, hogy igaz és hű maradjon, valamint hogy mindig kitarthasson. Bizony, Boyd K. Packer elnök, a Tizenkét Apostol Kvórumának jelenlegi elnöke, meg is jegyezte: „Még kilencvenéves kora után is azért imádkozott, hogy »betartsa a szövetségeket és kötelezettségeket, és mindvégig kitartsa«”¹⁷.

Smith elnök számára az „igaz és hű” jóval többet jelentettek csupán gyakran ismételt frázisoknál. Szívből jövő reményének kifejezése volt ez minden ember számára – a szövetségeket kötött egyháztagok számára, sőt, Mennyei Atyánk minden gyermeke számára. „Az első és legfontosabb... – esedezett Smith elnök –, hogy Isten királyságának és az Ő igazlelkűségének pártján álljunk. Legyünk mindig igazak és hűek, vágyva az Úr parancsolatainak betartására, becsben tartva Őt, emlékezve a vele kötött szövetségeinkre. Ez az én imám egész Izráel nevében.”¹⁸ (Lásd 19–22. fejezetek.)

Amint imádságosan elmélkedsz sugalmazott tanításairól,

bizonyoságod erősödni fog, és megáldatsz Jézus Krisztus evangéliuma tiszta és egyszerű igazságainak fokozottabb megértésével. E tanrend során növekedni fog a vágyad, hogy „igaz és hű” legyél. ■

Megjegyzés: A szerző édesanyja, Naomi Smith Brewster abban az évben született, amikor Joseph Fielding Smith elhívást kapott a Tizenkét Apostol Kvórumába. Ő Ethel Georgina Smith második gyermeke volt, akivel Smith elnök első felesége halálát követően házasodott össze.

JEGYZETEK

1. *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Fielding Smith* (2013). 17.
2. Ifj. Joseph Fielding Smith és John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith* (1972), 176.
3. *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Fielding Smith*, 1.; lásd még Bruce R. McConkie, „Joseph Fielding Smith: Apostle, Prophet, Father in Israel,” *Ensign*, Aug. 1972, 29.
4. Lásd Bruce R. McConkie, „Joseph Fielding Smith,” 29.
5. Joseph Fielding Smith idézet, Smith és Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 49.
6. Idézet, Smith és Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith*, vii.
7. *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Fielding Smith*, 29.
8. *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Fielding Smith*, 291.
9. Joseph Fielding Smith idézet, Smith és Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 188–189.
10. *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Fielding Smith*, 23., 24.
11. Lásd *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Fielding Smith*, 4.
12. *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Fielding Smith*, 4.
13. Heber J. Grant idézet, Francis M. Gibbons, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God* (1992), 290.
14. Spencer W. Kimball idézet, Bruce R. McConkie, „Joseph Fielding Smith,” *Ensign*, Aug. 1972, 28.
15. Lásd Lucile C. Tate, *Boyd K. Packer: A Watchman on the Tower* (1995), 176.
16. Joseph Fielding Smith idézet, Conference Report, Oct. 1919, 88; kiemelés hozzáadva.
17. Boyd K. Packer, „Covenants,” *Ensign*, Nov. 1990, 84.
18. Joseph Fielding Smith idézet, Conference Report, Oct. 1912, 124–25.

2014-ES TANREND

I den a segítőegyleti nőtestvérek és a melkisédekipapság-viselők *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Fielding Smith* című könyvet fogják tanulmányozni. E kézikönyv segíteni fog abban, hogy Smith elnök sugalmazott tanításai hozzáférhetőek legyenek a mostani és a jövőbeni nemzedékek számára, mivel 1972-ben bekövetkezett halálakor az egyháztagok száma alig haladta meg a 3 milliót. Kevés most élő embernek van személyes emléke Smith elnök példamutató életéről, de mindenkit felemelhet és lelkesíthet tanításainak ereje.

Amint imádságosan tanulmányozod Smith elnök tanításait, és elmélkedsz róluk, fel fogod ismerni, miként használta őt az Úr szószólóként, hogy világosan tanítsa azon elveket, melyek alkalmazása mérhetetlen áldásokat hoz. Ilyen témákról fogsz tanulni:

- Kapcsolatunk Atyánkkal a mennyben és a Szabadítónkkal
- A Szentlélek hatása életünkben
- Joseph Smith próféta küldetése
- A templomi szövetségek fontossága
- Hogy lehet a világban, de nem a világból valónak lenni?
- Hogy lehet felkészülni Jézus Krisztus második eljövetelére igaz és hithű élet által?

A kézikönyv elérhető az interneten az LDS.org címen, valamint mobil eszközökre a mobile.lds.org címen.

ELOLVASHATOM AZT A KÖNYVET?

Mintegy 50 évvel ezelőtt történt Argentínában, hogy misszionárius társammal éppen a Córdobai Egyetem környékén kopogtattunk, amikor egy fiatalember behívott minket a lakásába. Azonnal nyilvánvalóvá vált, hogy ő és a lakótársai csak azért hívtak be minket, hogy Isten létéről vitázzanak.

Mi nem akartunk vitázni, ezért inkább megegyeztünk, hogy egy későbbi időpontban találkozunk, amikor a tanulás számára kedvezőbb környezetben beszélhetjük meg az üzenetünket. Amikor visszatértünk, a fiatalember elmagyarázta, miért hiszi azt, hogy nincs Isten. Azt mondta, az ember azért találta ki Istent, mert szüksége van arra, hogy valami nagyobb, valami természetfelettiben higgyen.

Amikor ránk került a sor, megkérdeztem: „Honnan tudod, hogy létezik az Egyesült Államok?” Bizonyágomat tettem annak valóságosságáról, majd megkérdeztem, hogy milyen egyéb

bizonyítékok támasztják alá a létezését. Azt mondta, hogy olvasott róla könyvekben és újságokban. Ekkor megkérdeztem, hogy hisz-e a bizonyágomnak és annak, amit olvasott. Ő nagy átéléssel közölte, hogy igen.

„Tehát nem tagadhatjuk azoknak a bizonyágát, akik – hozzám hasonlóan – az Egyesült Államokból jöttek – mondtam én. – Nem tagadhatjuk azoknak a bizonyágát sem, akik írtak róla.” A fiatalember egyetértett.

Ezután megkérdeztem: „Ezen elv alapján tagadhatjuk-e tehát azoknak a bizonyágát, akik látták Istent, és megírták tapasztalataikat?” Megmutattam neki a Bibliát, hozzátéve, hogy olyan férfiak és nők bizonyágait tartalmazza, akik látták Istent és Jézus Krisztust, és beszéltek velük. Megkérdeztem, hogy tagadhatjuk-e a Bibliában található bizonyágokat, amire ő vonakodva nemet mondott.

Ezután megkérdeztem: „Mit szólnál

Adtunk a fiatalembernek egy Mormon könyvét és bizonyágunkat tettük Isten gyermekei iránti szeretetéről.

egy olyan könyvhöz, melyet nem a Bibliában szereplő emberek írtak, ám akik ugyanazt az Istent látták, mint a Biblia szerzői?” Azt válaszolta, hogy ilyen könyv nem létezik.

Megmutattuk neki a Mormon könyvét és tanítottuk annak céljáról. Bizonyágot tettünk arról, hogy az igaz, és hogy Isten ma is az élő prófétákon keresztül szól.

A fiatalember meglepve így szólt: „Eddig minden más egyház prédikátorait össze tudtam zavarni. Nálatok viszont valami olyasmi van, amiről még soha nem hallottam. Elolvashatom azt a könyvet?” Átadtuk neki a könyvet és bizonyágunkat tettük Isten gyermekei iránti szeretetéről.

Mivel a félév a végéhez közeledett, már nem nyílt alkalmunk újra meglátogatni ezt a fiatalembert, mielőtt hazatért volna Bolíviába. Mindazonáltal imádkoztam, hogy olvassa el a könyvet és kapjon bizonyágot.

2002-ben elhívtak, hogy a Provói Misszionáriusképző-központ spanyolajkú gyülekezetének elnökeként szolgáljak. Egyik vasárnap elmeséltem ezt a történetet a misszionáriusoknak. Röviddel utána egy Bolíviából érkezett misszionárius elmondta, hogy a cövekében hallotta egy idősebb férfitől megtérése történetét – ugyanazt a történetet, amelyet itt elbeszéltem.

Könnyek szöktek a szemembe. 40 év elteltével választ kaptam a bolíviai fiatalemberért elmondott imáimra. Mégis tudomást szerzett Isten létezéséről, és az Ő nagyszerű boldogságtervéről. Tudom, hogy egy napon majd ismét találkozunk, és vele együtt fogok örövendeni az evangéliumban. ■

Neil R. Cardon, Egyesült Államok, Utah

MAMÁ SEFI TEMPLOMI ÚTJA

Egy nap, amikor a Mexikó Misszió irodájában voltam, még az 1940-es években, egy nőtestvér érkezett egy Ozumba nevű városkából. Ez a hely a Popocatepetl lábánál feküdt, amely egy aktív vulkán, Mexikóvárostól mintegy 70 kilométerre délre. Mindannyian ismertük őt. Mamá Sefinek hívták.

A teljes idejű misszionáriusok a kis vályogházában laktak, ahol az egyik szobát mindig számukra tartotta fenn. Mamá Sefi, aki a 150 centiméteres magasságot is alig érte el, abból élt, hogy gyümölcsöt árult az Ozumbát övező városok piacain. Minden városban máskor volt piacnap, és ő minden piacra kiment eladni a gyümölcsseit.

Aznap egy nagy liszteszsákot hozott magával a missziós irodába. A zsákban csupa *tostones*, vagyis ezüst félpezős érmék voltak, amelyeket az évek során összegyűjtött. Egyes darabok még Porfirio Díaz idejéből származtak, aki 1884 és 1911 között kormányozta Mexikót. Mamá Sefi busszal utazott Ozumbából a misszióházig a pénzeszsákjával. Elmondta Arwell L. Pierce elnöknek, hogy hosszú éveken át takarékoskodott, hogy elutazhasson a Salt Lake templomba a felruházásáért.

Megkapta az engedélyt az ország elhagyására, egy misszionárius kölcsönadta a bőröndjét, majd kivittük őt az állomásra. Pierce elnök felhívott valakit a texasi El Pasóban, hogy fogadják a vonatot a határ túloldalán, és rakják fel Mamá Sefit egy Salt Lake Citybe induló buszra. A Salt Lake City spanyolajkú gyülekezet tagjaira várt az, hogy a célban fogadják őt,

gondoskodjanak az elszállásolásáról, és segítsék a templomban.

Néhány héttel később Mamá Sefi visszatért Mexikóvárosba, majd pedig haza Ozumbába. Biztonságban tette meg a hosszú utat. Ezek után folytatta a piacozást a gyümölcsseivel.

Mamá Sefi nem beszélt angolul, ezért megkérdeztük, hogyan rendelt ételt az El Pasóból Salt Lake Citybe tartó buszozás során – ami egy többnapos út volt. Elmondta, hogy valaki

megtanította neki, hogyan mondják angolul azt, hogy „almás pite”. Így hát minden alkalommal, amikor a busz megállt egy étkezőhelynél, ő almás pitét rendelt.

Mivel ezeken kívül nem ismert más szót angolul, ezért almás pitén élt az államokbeli buszos útján – oda- és visszafelé is. De Mamá Sefi nem bánta. Sőt, a templomi élményéből fakadóan, hálatalten és sugárzóan tért vissza. ■ Betty Ventura, Egyesült Államok, Utah

Mamá Sefi mintegy 70 kilométert buszozott a misszióházig a pénzeszsákjával.

MENJ, JAVÍTSD MEG A RÁDIÓJÁT!

A közvetlen szomszédunk egy helyi egyházban volt ifjúsági lelkész, és egyházának fiataljai gyakran néztek be hozzá. Nem ment ritkaságszámba, ha több autó is parkolt a háza előtt, éjjel és nappal.

Néhányan e tizenévesek közül állandóan hangosan hallgatták a zenét az autórádióikon. Már háztömbökről is lehetett hallani az érkezésüket, és ahogy közeledtek, otthonunk ablakai beleremegtek. A hangos zene gyakran éjjelente is felébresztett. Bosszúságom egyre csak gyűlt, és hamarosan ellenséggént kezdtem tekinteni ezekre a tizenévesekre.

Egy nap, amikor éppen levelet gereblyéztem, hallottam, amint pár háztömbbel odébb üvölt egy

autórádió. A hang hamarosan közelebb ért és erősebb lett. Mire a sofőr befordult a sarkon és a szomszédom otthona felé vette az irányt, már dühös voltam, és azért imádkoztam, hogy Mennyei Atyánk semmisítse meg a rádiót.

Elkeseredett imám dicséretbe és hálába fordult, amint a rádió hirtelen boldogító csendbe burkolózott, pont amikor a tulajdonosa beállt a járda mellé. Szereltem már autórádiókat, és a hang alapján tudtam, hogy ezt nem kikapcsolták – ez bizony elromlott.

A fiatalember dühös volt, amiért a rádiója felmondta a szolgálatot, és a barátai köré gyűltek, hogy megvizsgálják. Én viszont önelégült kárörömet éreztem annak láttán, amiről

Önelégült kárörömet éreztem annak láttán, amiről úgy gondoltam, hogy Isten keze sújtott le a fiatalember autórádiójára.

úgy gondoltam, hogy Isten keze sújtott le a rádióra.

De ahogy tovább néztem, rájöttem, hogy az évekkel korábbi saját viselkedésemet bámulom. Szívem megengyhült, és azon kezdtem gondolkodni, hogy a srác talán nem is az ellenségem. Majd a Lélek ezt súgta: „Menj, javítsd meg a rádióját!”

Megdöböntett az ösztökélés, és megpróbáltam elhessegetni. Miért javítanék meg valamit, ami pokollá tette az életemet? De ismét éreztem az ösztökélést, így hát engedelmeskedtem.

Miután felajánlottam a segítségemet, azonnal megtaláltam a hiba forrását. Gyorsan meg lehetett javítani. Hamarosan a rádió ismét olyan hangosan szólt, mint előtte.

A fiatalember kifejezte háláját, és megkérdezte, hogy mit tehetne értem. Elmondtam neki, hogy a munkám miatt korán kelek, és nagyra értékelném, ha esténként egy kicsit lehalkítaná a zenét. Mosolygott és biztosított arról, hogy így fog tenni.

Nemcsak hogy esténként letekerte a rádióján a hangerőt, de a személyes rádiórendőrmé is vált, aki ügyelt arra, hogy a barátai is lejjebb vegyék a hangerőt a saját rádióikon. Onnantól soha nem volt gondunk a hangos zenével sötétedés után.

Mennyei Atyánk valóban hallotta és megválaszolta az imámat. Az Ő megoldása békességet és nyugalmat hozott, értékes leckét tanított a Lélek követéséről, valamint elősegítette annak jobb megértését, hogy mit jelent szeretni az ellenségeinket (lásd Lukács 6:27). ■

Kent A. Russell, Egyesült Államok, Florida

SZIA, BÁRÁNYKÁM!

Férjemmel a lányunknak és két fiának segítettünk a repülőtéren, ahonnan éppen hazaindulni készültek. Segítettünk, miközben lányunk a csomagokkal bajlódott, előkereste az útleveleket, és lekötött egy élénk háromévest. Tommy, az egyéves unokánk, mélyen aludt a babakocsijában, mígnem hirtelen felriadt. Pánikba esett, ahogy próbálta feldolgozni a hirtelen rázúduló zajt, az éles fényeket és az általános zűrzavart.

Láttam az arckifejezését, és tudtam, hogy mi fog történni, ezért odakiáltottam a lányomnak. Ő gyorsan lehajolt, két tenyere közé fogta Tommy arcát, a szemébe nézett, és szeretettel így szólt: „Szia, Báránykám!”

Abban a pillanatban elernyedte az összeráncolt szemöldöke, a legörbülő szája és a megfeszült vállai, amint egész testében megkönnyebbülten sóhajtott. Egy kicsit mosolygott, majd nehéz szemhéjai ismét lecsukódtak. Félelmét felváltotta a nyugodt magabiztosság és a béke, amelyek mintegy beborították. Ez egy apró, de erőteljes kinyilvánítása volt annak a bizalomnak, amelyet Tommy táplált édesanyja iránt. Ismerős érintése, hangja és jelenléte megvigasztalták.

Tommyhoz hasonlóan mi is érzünk olykor félelmet, bizonytalanságot és azt, hogy valamivel nem tudunk megbirkózni. Vigasztalóan hat annak tudata, hogy Jézus Krisztus, a Jó Pásztor, szólít bennünket. Ismeri a nyáját, és teljességgel bízhatunk benne. Szeretettel mondta: „Békességet hagyok néktek; az én békességemet adom néktek: [...] Ne nyugtalankodjék a ti szívetek,

se ne féljen” (János 14:27).

Tudom, hogy a bizonytalan időkben vigaszt és biztonságot találhatunk, amikor hittel és bizalommal fordulunk a Jó Pásztorhoz. Amikor a zűrzavar közepette is élvezem a vigasz áldását, szeretem felidézni azt a – lányommal és unokámmal

átélt – reptéri pillanatot. Tommyhoz hasonlóan én is megkönnyebbülten sóhajtok fel, amikor a terheim könnyebbednek. Ilyenkor olyan érzésem van, mintha a Pásztorom nekem szóló, személyes szavait hallanám:

„Szia, Báránykám!” ■

Colleen Solomon, Kanada, Ontario

Egyéves unokánk pánikba esett, ahogy próbálta feldolgozni a hirtelen rázúduló zajt, az éles fényeket és a repülőtér általános zűrzavarát.

Tartsunk ki jól

Írta: J. Christopher Lansing elder

Területi hetvenes, Észak-Amerika
Északkeleti Terület

A szabadtárs terve egy csodálatos terv, mely tervnek része azon akadályok legyőzése is, amelyek olykor az utunkba állnak és gátolnak bennünket reményeink és álmaink valóra váltásában. Mindannyian szembesülünk válsághelyzetekkel a földön töltött időnk során. Ezek lehetnek kicsik és nagyok is.

Kis válsághelyzet például az, amikor egy forgalmas úton kifogy a benzinünk. Nagy válsághelyzet lehet egy szeretettünk elvesztése, egy maradandó sérüléssel járó baleset, vagy egy családi tragédia. Egyes válságainkat mi idézzük elő, amikor nem tartjuk be Isten vagy az emberek törvényeit. Mások önhibánkon kívül sújtanak bennünket. Gyanítom, hogy a legtöbbünknek volt már része abban, amit úgy nevezhetnénk, hogy az élet „felpattanó labdája”. Aki valaha is játszott olyan játékot, amelyben szerepet kap egy labda, az tisztában van ezekkel a felpattanó labdákkal. Hozzá tartoznak a játékhöz. Nem lehet megjósolni, hogy milyen gyakran következik be, és akkor milyen magasra pattannak.

Nem várhatjuk el az Úrtól, hogy megszabadítson a kihívásainktól pusztán azért, mert megígértük, hogy cserébe mindig hithűek maradunk. Ehelyett tartsunk ki jól, és akkor megáldatunk.

Egy jó játékos felismeri, hogy a felpattanó labdák hozzátartoznak az élethez, és megpróbálja továbbra is hittel és bátorsággal élni az életét. Ha hűek akarunk maradni azon vágyunkhoz, hogy ismét Mennyei Atyánkkal éljünk, akkor meg kell találnunk az akadályokon való keresztüljutás módját, és rá kell jönnünk, hogy mi az igazán fontos az életben.

Csak ússz tovább!

Amikor az unokánk, Lindsay, fiatal volt, szívesen néztünk filmeket együtt. Az egyik, amit szeretettünk és sokszor néztünk végig, egy rajzfilm volt: a *Némó nyomában*. A filmben Némót elkapja egy bűvár, és egy fogorvos rendelőjének akváriumába kerül. Apja, Pizsi, eltökéli, hogy megtalálja Némót. Útja során Pizsi találkozik egy Szenilla nevű hallal. Akadály akadály után kerül az útjukba, miközben próbálják megtalálni Némót. Akár nagy az akadály, akár kicsi, Szenilla tanácsa Pizsinek mindig ugyanaz: „Csak ússz tovább!”

Évekkel később Lindsay a chilei Santiagóban szolgált missziót.

A missziók nehezek. Számos csalódással járnak. Minden egyes héten odaírtam az e-mailem végére: „Csak ússz tovább! Szeretettel: Apa.”

Amikor Lindsay a második gyermekét várta, megtudta, hogy a leendő babának lyukas a szíve és Down-szindrómája van. Amikor e nagyon nehéz időszak alatt írtam neki, így zártam az e-mailjeimet: „Csak ússz tovább!”

Akadályok mindannyiunk életében lesznek, de ahhoz, hogy keresztüljussunk rajtuk és eljussunk oda, ahova szeretnénk, muszáj tovább úsznunk.

Kedvenc szentíráshelyeim egyike a Tan és a szövetségek 121. szakasza. Ez egy csodálatos rész, amelyben Joseph Smith próféta a kétségbeesés mély bugyraiból indul és celesztialis magasságokba emelkedik. A 122. és 123. szakaszok egy levélből származnak, melyet Joseph az egyháznak írt. Ahhoz, hogy jobban megérthessük ezeket a nagyszerű kinyilatkoztatásokat, a megfelelő összefüggésekben kell szemlélnünk őket.

Joseph és néhány társa a Missouri állambeli Liberty börtönben raboskodott 1838 decembere és 1839 áprilisa között. A börtönben nem volt fűtés, és az étel alig volt ehető. Egy földpadlós pincebörtönben voltak, aminek olyan alacsonyan volt a mennyezete, hogy nem tudtak teljesen felegyenesedni. Mindeközben a szenteket elüldözték otthonaikból. E felfordulás közepette adta ki Lilburn W. Boggs kormányzó a hírhedt megsemmisítési rendeletét.

Joseph ezt kérdi: „Ó Isten, hol vagy? És hol van a sátor, mely rejtkehelyedet fedí?” (T&Sz 121:1). Ez ugyanaz a Joseph Smith, akinek

mennyei látogatásokban volt része Istentől, az Atyától; Jézus Krisztustól; Morónitól; Keresztelő Jánostól; Pétertől, Jakabtól és Jánostól; és másoktól. Az első versekben feltett kérdéseket követően Joseph hamarosan kifejti csalódottságát:

„Gerjedjen fel haragod ellenségeink ellen; és szíved haragjában kardoddal bosszuld meg sérelmeinket!

Emlékezz szenvedő szentjeidre, Ó Istenünk; és szolgálid örökre örvendezni fognak nevedben” (5–6. versek).

Az Úr így válaszol Joseph kiáradó panaszaira: „Fiam, békesség lelkednek; győtrelned és sanyargatásaid csak egy rövid pillanatnyiak” (7. vers).

Majd egy csodálatos elvet tanít Josephnek: „És aztán, ha jól kitarasz azokban, Isten fel fog magasztalni téged a magasban; és győzedelmeskedni fogsz minden ellenséged felett” (8. vers).

Az üzenet világos és tömör. Nem várhatjuk el az Úrtól, hogy megsebadítson a kihívásainktól pusztán azért, mert megígérjük, hogy cserébe mindig hithűek maradunk. Ehelyett tartsunk ki jól, és akkor megáldatunk. Ez egy bámulatos, életre szóló lecke mindannyiunknak.

A 10. versben még több útmutatás érkezik, amint az Úr ezt mondja Josephnek: „Még nem vagy olyan, mint Jób; barátaid nem vitatkoznak veled, és vétekekkel sem vádolnak téged, mint azt Jóbbal tették.” Jób számos szenvedése ellenére is tudjuk, hogy „Az Ember Fia mindezek alá ereszkedett. Te talán nagyobb vagy őnálá?” (T&Sz 122:8).

A 122. szakasz kiegészíti a 121. szakaszt. Úgy hívom, hogy a *ha* szakasz.

A *ha* szócska 15 alkalommal fordul elő benne. Az ötödik vers például ezt mondja: „*Ha* arra hívatasz, hogy megpróbáltatásokon haladj át; *ha* veszedelemben vagy hamis testvérek között; *ha* veszedelemben vagy rablók között; *ha* veszedelemben vagy szárazföldön vagy tengeren” (T&Sz 122:5; kiemelés hozzáadva).

Tanulhatunk valamit abból, ha a kihívások helyére behelyettesítjük azokat, amelyekkel a mai világban szembesülünk, mint például *ha* a családban haláleset történik, vagy *ha* a barátom vagy barátnőm szakít velem, vagy *ha* pénzügyi terheim vannak, vagy *ha* okosabb lettem volna.

Az összes *ha* után az Úr ezt mondja: „Tudjad, fiam [vagy leányom], hogy mindezen dolgok tapasztalatot adnak neked, és a javadra válnak majd” (7. vers). Más szavakkal, az életünk során minket érő kihívások végső soron hasznosak, vagy akár létfontosságúak is.

„Ezért, szeretett testvéreim – írja a próféta –, tegyük meg jókedvvel mindazon dolgokat, amikre erőnkből telik; aztán pedig hadd álljunk mozdulatlanul, a legteljesebb bizonyossággal, hogy meglássuk Isten szabadítását, és az ő karjának felfedését” (T&Sz 123:17).

Az élet tele van akadályokkal, amelyek közül némelyik leküzdhetetlennek tűnik. Jókedvvel és hithűen kell kitartanunk közben. Ha így teszünk, végül visszatérünk Istenhez, hogy mindörökké Vele éljünk.

A Szabadító példája

A kitartás legnagyszerűbb példája a Szabadító saját élete. Az engesztelő áldozat szükségessé tette, hogy

mindenek alá ereszkedjen, és tökéletes életét ajánlja fel értünk. Mindenek alá ereszkedvén megszenvedett az élet összes szerencsétlenségéért és bűnéért, „amely szenvedés nyomán még én, Isten, mindenek közt a legnagyobb is reszkettem a fájdalomtól, és minden pórusból véreztem, és testben és lélekben is szenvedtem” (T&Sz 19:18).

Jézus tisztában volt a vele szemben támasztott elvárással, és nagyon emberi módon szavakba is öntötte ezt: „Atyám! ha lehetséges, múltjék el tőlem e pohár; mindazáltal ne úgy legyen a mint én akarom, hanem a mint te” (Máté 26:39). Mindazonáltal hajlandó volt arra, hogy megtegye Atyja akaratát és mindenben kitartsa.

Az számít leginkább, hogy kivé válunk

A tulajdonomban lévő vállalkozást édesapám alapította közel 60 évvel

ezelőtt. 1980-ban hunyt el, és engem, a 30 éves fiatalembert hagyott a kormányrúdnál.

Azokban a korai években olyan helyzetek merültek fel, amelyek megkövetelték, hogy törekény vállalkozásunk egész jövőjére kiható döntéseket hozzak. Keményen dolgoztam azon, hogy úgy döntsek, ahogyan apám tette volna. Sok időt töltöttem térden állva, megpróbálván felismerni, hogy mi a teendő. Azokban a döntésekben soha nem éreztem se megnyugtató befolyást, se bármilyen irányba történő vezetést. Végül azt tettem, amit a legjobbnak gondoltam, és továbbléptem. Ugyanakkor csalódott voltam, hogy cselekedetemhez nem kaptam megerősítést.

Egyik éjszaka édesapámmal találkoztam álomban. Elkezdtem szemrehányásokat tenni neki amiatt, hogy nem segített kiderítenem a teendőimet. Azt mondta, hogy tisztában van

a helyzetemmel, de elfoglalt ott, ahol éppen van, és a korábbi vállalkozása nem olyan borzasztóan fontos. „Chris, minket itt fent nem igazán érdekel a vállalkozás – mondta apám. – Ami viszont felettébb érdekel, az az, hogy te kivé válsz a vállalkozásod miatt.”

Ez egy egyszerű lecke volt, amelyet remélem, soha nem felejték el. Amit szerzünk az életünkben, az jelentéktelen. Az számít leginkább, akivé válunk az életben.

Néha elfelejtjük, hogy a halandóság előtti létben a Szabadító oldalán harcoltunk az Atya erkölcsi önrendelkezéséről szóló tervének védelmében. És győztünk! Lucifer és követői kidaszítottak, mi pedig lehetőséget kaptunk arra, hogy megtapasztaljuk az életet, amelyért harcoltunk. Az Atya terve tartalmazta az engesztelést is. A mi dolgunk az, hogy nézzünk szembe a kihívásainkkal és közben tartsunk ki jól. Amikor ezt tesszük, az engesztelés értelmet nyer életünkben, mi pedig betöltjük az Úr munkáját és dicsőségét: „hogy véghezvigy[e] az ember halhatatlanságát és örök életét” (Mózes 1:39).

Tanúságot teszek arról, hogy Jézus a Krisztus. Ő a világ Szabadítója. Ő a Békesség Fejedelme, és a mi Szószólónk az Atyánál. Tanúságot teszek arról, hogy az Atya ismer bennünket név szerint, szeret bennünket hiányosságaink ellenére, és elő fog készíteni számunkra egy helyet, ha hithűek vagyunk és mindvégig kitartunk. ■

Elhangzott a That's Life című áhítati beszéd részeként, 2012. október 30-án a BYU-Hawaii campusán. A teljes angol nyelvű szövegért látogass el a devotional.byuh.edu/archive oldalra.

Ha hűek akarunk maradni azon vágyunkhoz, hogy ismét Mennyei Atyánkkal éljünk, akkor meg kell találnunk az akadályokon való keresztüljutás módját, és rá kell jönnünk, hogy mi az igazán fontos az életben.

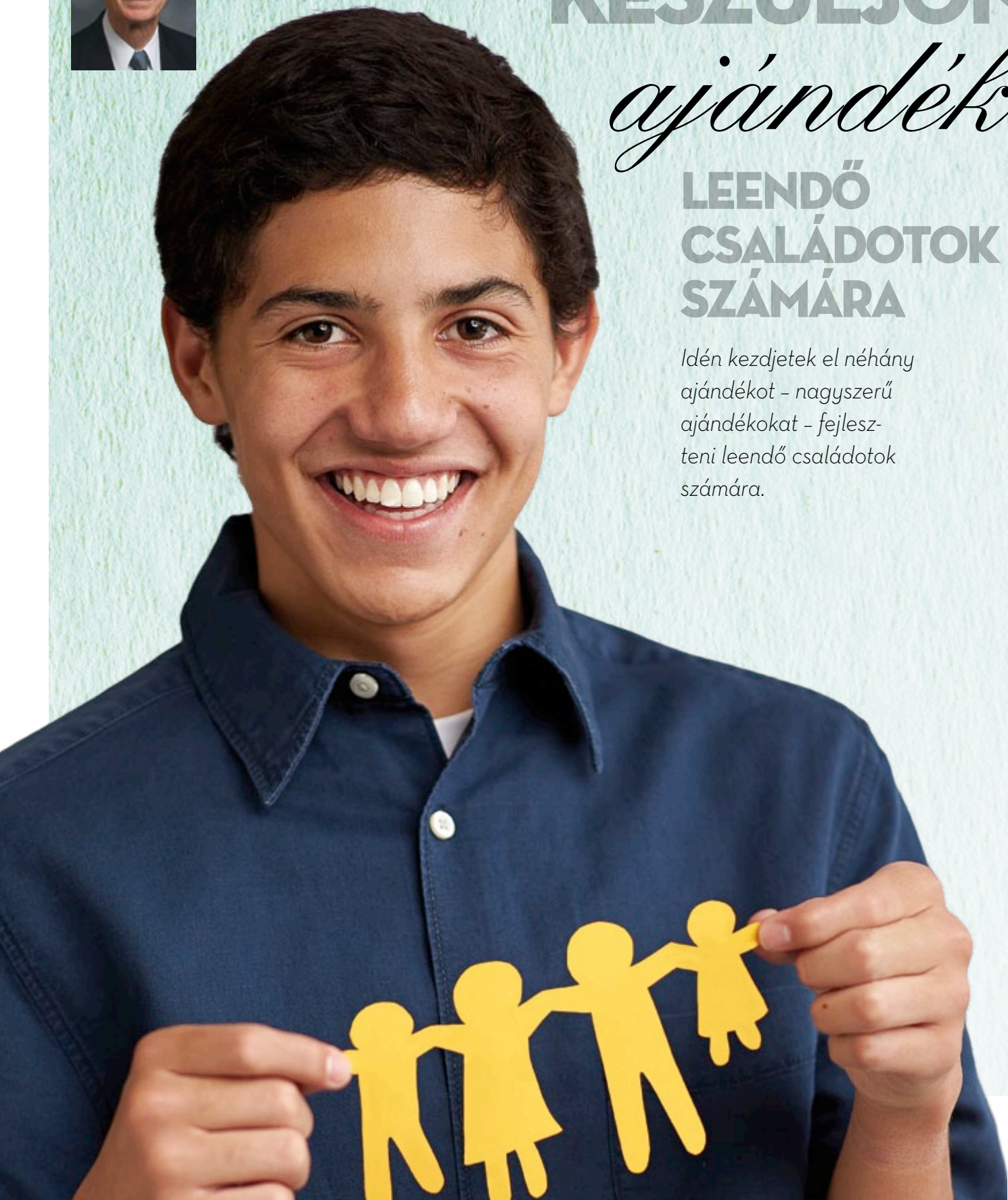
Írta:
Henry B. Eyring
elnök

első tanácsos az
Első Elnökségben

KÉSZÜLJÖN *ajándék*

LEENDŐ CSALÁDOTOK SZÁMÁRA

*Idén kezdjétek el néhány
ajándékot – nagyszerű
ajándékokat – fejleszt-
teni leendő családotok
számára.*

Mindig is arról ábrándoztam, hogy nagy ajándékosztó leszek. Elképzelem, amint az emberek felbontják az ajándékaimat, és örömkönnye és mosoly által mutatják ki, hogy nemcsak az ajándék, hanem az ajándékozás is megérintette a szívüket. Talán nektek is van ilyen ábrándotok. Sokan valószínűleg szakértők vagytok az ajándékozásban.

Van mégis valami, amit az idén elkezdhetek, hogy jobb ajándékozóvá váljatok. Tulajdonképpen egyetemistaként különleges lehetőségeitek vannak. Elkezdhetek félretenni néhány ajándékot – nagyszerű ajándékokat – leendő családok számára. Hadd beszéljek ezekről.

Iskolai dolgozatok írása

Már ma nekiláthattok a szobátokban. Van valamelyik kupacban egy befejezetlen iskolai dolgozat? (Biztosra veszem, hogy vannak ott kupacok; úgy vélem, hogy ismerem a szobátokat.) Esetleg már le van gépelve és csak arra vár, hogy beadd. Minek bajlódnál vele tovább? Erre a miétre egy vallási órán kaptam választ, amelyet egyszer a Ricks Főiskolán (ma Brigham Young Egyetem–Idaho)

tartottam. A Tan és a szövetségek 25. szakaszából tanítottam. Abban a szakaszban kapja Emma Smith a felszólítást, hogy idejét szentelje „az írásnak és sok tanulásnak” (8. vers). A harmadik sor magasságában ült egy szőke leányzó, aki összeráncolta a szemöldökét, amikor az osztályt arra buzdítottam, hogy szorgalmasan fejlesszék íráskészségüket. Jelentkezett, majd azt mondta: „Ez nem tűnik indokoltnak számomra. Soha nem fogok semmit írni, legfeljebb levelet a gyerekeimnek.” Ez nevetést váltott ki az osztályból. Ha csak ránéztem, már magam elé is képzeltem az őt körülvevő szakajtónyi gyereket, és még a leveleket is láttam, amelyeket majdan írni fog. Talán az erőteljes írásmód nem lesz számára fontos.

Ekkor felállt a terem hátuljában egy fiatalember. Keveset beszélt a negyedév során; nem is tudom, hogy egyáltalán megszólalt-e ezt megelőzően. Idősebb volt a többi hallgatónál és bátortalan. Megkérdezte, hogy szólhat-e. Halk hangon arról beszélt, hogy Vietnámban szolgált katonaként. Egy nyugodtnak ígérkező napon letámasztotta a fegyverét és átsétált a megerősített tábor túlfelére, postabontásra. Éppen

amint kézbe vett egy levelet, kürtszót hallott és kiáltásokat, és aknavető és gépfegyverek hangját, amit az ellenség beözönlése követett. Visszaküzdötte magát a gépkarabélyához, a kezét használva fegyverként. A többi túlélővel együtt kiszorította az ellenséget. Majd leült az élők és néhány halott közé, és felnyitotta a levelét. Az anyja küldte. Azt írta, hogy lelki élményben volt része, amely meggyőzte őt, hogy a fia élve fog hazatérni, ha igazlelkű marad. Az osztályomban a fiú halkán ezt mondta: „Az a levél szentírás volt nekem. Megőriztem.” Ezután leült.

Egy napon talán gyereked lesz. Esetleg pont egy fiú. Magad előtt látod az arcát? Magad előtt látod őt valahol, valamikor, halálos veszélyben? Érzed a félelmet a szívében? Megérint téged a félelme? Szeretnél bőkezű ajándékot adni neki? Milyen áldozatot követel meg egy olyan levél megírása, amelyet a szíved akar elküldeni? Kezdd el a gyakorlást még ma délután. Menj a szobádba és írd meg, olvasd el, és írd át újra és újra és újra azt a dolgozatot. Nem fog áldozatnak tűnni, ha magad elé képezed azt a fiút, érzed a szívét, és azokra a levelekre gondolsz, amelyekre egy napon szüksége lesz.

Matekpéldák megoldása

Nos, néhányotokra feltehetőleg nem dolgozat vár, hanem talán egy matekpéldát rejtő tankönyv. Hadd meséljem el egy napotokat a jövőből. Lesz majd egy tizenéves fiatalok vagy lányotok, aki azt mondja: „Utálom az iskolát.” Egy kis alapos odafigyelést követően rájössz, hogy nem az iskolát, de nem is a matematikát utálja – hanem a kudarc érzését.

Helyesen fogod felismerni ezeket az érzéseket és azok megérintenek téged; bőkezű ajándékot akarsz majd adni. Így hát kinyitod a könyvet és azt mondod: „Nézzük át az egyik példát együtt.” Képzeld el a megdöbbenést, melyet akkor fogsz érezni, amikor látod, hogy az a bizonyos evezős csónak még mindig két órán át halad lefelé a folyón, és öt órán át felfelé. A kérdés pedig még mindig az lesz, hogy milyen gyors az áramlat és mekkora utat tett meg a csónak. Azt gondolhatod: „Nos, akkor azzal fogom javítani gyereim közérzetét, hogy megmutatom nekik, hogy én sem értek a matekhoz.” Hadd adjak egy tanácsot: azt szegényes ajándéknak fogják tartani tőled.

Van jobb ajándék is, de ahhoz már

most kell az erőfeszítés. Amikor kisfiú voltam, édesapám minden bizonnyal megbirkózott a csónakos példával, ahogy számos másikkal is. Mint a vegyészetben változásokat eszközöző tudósoknak, ez is része volt felkészültségének. De az én életemet is megváltoztatta. A nappalink nem nézett ki olyan elegánsan, mint egyeseknél. Egy fajta bútor volt benne – székek –, valamint egy fajta falidísz – egy zöld iskolai tábla. Abban a korban voltam, amelyet majd a ti lányotok vagy fiatalok is elér majd. Nem voltak kételyeim, hogy meg tudom-e oldani a matekpéldákat; elégedetten vettem tudomásul, hogy nem tudom. És némely tanárom is elfogadta, hogy ez igaz.

De apa nem volt elégedett. Ő úgy gondolta, hogy képes vagyok rá. Így hát felváltva álltunk ama tábla előtt. Nem tudom felidézni az édesapám által becsomagolt és nekem átadott ajándékokat. Emlékszem viszont a táblára és apa halk hangjára. Tanítása többször állt, mint a szükségleteim ismeretéből és a gondoskodásból. Többször, mint az igen értékes idejének feláldozására való hajlandóságból. Benne volt a korábban eltöltött idő is, amikor is olyan lehetőségei voltak, mint most nektek.

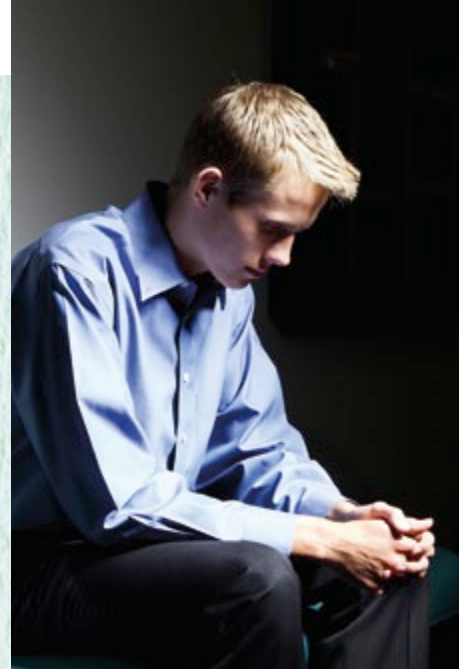
Az akkor rászánt idő tette lehetővé, hogy később ott tudjunk időzni a tábla előtt, és ő segíthessen nekem.

És mert ő ezt adta nekem, van egy fiam, aki pár éve megengedte, hogy leüljek vele. Ugyanabban a csónakban eveztünk fel és le, míg nem a tanára a „sokat fejlődött” szavakat írta a bizonyítványába. De hadd áruljam el nektek, hogy mi fejlődött a legtöbbször: egy jóra való fiú önmaga iránti érzései. Semmi olyat nem tudok a karácsonyfa alá tenni Stuartnak, aminek akár feleannyi esélye is lenne családi ereklyévé válni, mint az elért eredmény feletti büszkesége.

Képzőművészeti és zenei tanulmányok

Néhány képzőművészeti (vagy konzis?) hallgató most biztosan mosolyog. Azt gondolják: „Engem aztán biztosan nem tud meggyőzni az én befejezetlen feladataimban rejlő ajándékokról.” Hadd próbáljam meg. Az elmúlt héten egy fiatalember tiszteletére tartott rendezvényen voltam. Volt ott egy diavetítés. A fények kihunytak, és én két ismerős hangot hallottam. Az egyik egy híres énekesé volt a háttérben, míg a másik, az alámondást végző személy, a fiatalember apja volt.

Az apja bizonyára órákat töltött el a diák előkészítésével, a magasröptű beszéd megírásával, majd pedig a zene és a szavak megfelelő időzítés és hang-erő mentén történő összehozásával. Egy napon lesz egy srácotok, akit egy ilyen rendezvényen fognak méltatni,

az összes unokatestvér, nagynéni és nagybácsi figyelő tekintete mellett. Akkor majd teljes szívedből tudatni akarod vele, hogy ki ő és kivé válhat. Az, hogy képes leszel-e megadni neki akkor ezt az ajándékot, azon múlik, hogy érzed-e már most a szívét, megérint-e, és elkezded-e fejleszteni az akkor szükséges alkotó tehetségeidet. És ez többet fog jelenteni, mint amiről ma csak álmodhatsz, ezt megígérem.

Bűnbánat most

Van egy további ajándék is, amelyet közületek néhányan minden bizonnyal át akarnak majd adni, és amelynek szintén korán kell nekiállni. Egyszer püspökként láttam, hogyan is kezdődik ez. Egy fiatalember ült velem szemben az íróasztalomnál. Az elkövetett hibáiról beszélt. És arról is beszélt, milyen nagyon szeretné, ha az egy napon talán majd megszülető gyerekeinek olyan apjuk lenne, aki képes használni a papságát, és akihez

hozzápecsételhetik őket az örökkévalóságra. Elmondta: tudja, hogy a bűnbánat ára és fájdalma óriási lehet. Majd valami olyat mondott, amit nem felejték el: „Püspök, vissza fogok térni. Megteszek bármit, amit kell. Visszatérek.” Szomorúságot érzett. És hite volt Krisztusban. És még így is több hónapnyi fájdalmas erőfeszítésbe került.

És ezért most van valahol egy család, amelyet egy igazlelkű papságviselő vezet. Örökkévaló reménységük van, és békességük a földön. Biztosan mindenféle, csillogóan csomagolt ajándékot ad majd a családjának, de egyik se fog annyit jelenteni, mint az, amelyiken az irodámban kezdett munkálkodni évekkel ezelőtt, és azóta is egyre csak azt adja. Már akkor érezte a még csak vágyaiban létező gyermekek szükségleteit, és idejekorán adta az ajándékát. Feláldozta büszkeségét, restségét és eltompult érzéseit. Biztos vagyok benne, hogy ez ma már nem tűnik áldozatnak.

Azért adhatta ezt az ajándékot, mert egykoron egy másik ajándék adatott. Isten, az Atya, a Fiát adta, Jézus Krisztus pedig az engesztelést adta nekünk, ami minden ajándék és ajándékozás közt a legnagyobb. A Szabadító valamiképpen átérezte a minket és a földön valaha is élő minden embert érintő bűnök összes fájdalmát és szomorúságát (lásd Zsidók 4:14–16).

Bizonyúságot teszem nektek, hogy Jézus az ajándékot ingyen, készségesen, mindannyiunknak adta. És bizonyúságot teszem nektek, hogy a végtelen áldozat révén adott ajándék elfogadása örömet okoz az ajándékozónak (Lásd Lukács 15:7).

„Ingyen vettétek, ingyen adjátok” (Máté 10:8). Imádkozom, hogy ingyen és bőkezűen adjunk. Imádkozom, hogy megérintsenek bennünket mások érzései; hogy a kényszer érzete vagy a nyereség elvárása nélkül adjunk; és hogy tudjuk: édessé tétetik számunkra az áldozathozatal, ha értékeljük az örömet, amelyet a másik szívében okoz. ■

Elhangzott a Gifts of Love című áhítati beszéd részeként, 1980. december 16-án a Brigham Young Egyetemen. A teljes angol nyelvű szövegért látogass el a speeches.byu.edu oldalra.

A 2014. ÉVI KÖZÖS TEVÉKENYSÉG MOTTÓJA

*„Jöjjetek Krisztushoz, és legyetek benne tökéletessé, és tartóztassátok meg magatokat minden istentelenségtől”
(Moróni 10:32).*

a Fiatal Férfiak általános elnöksége

JÖJJETEK KRISZTUSHOZ!

Írta: a Fiatal Férfiak általános elnöksége

Fiatal férfiak az ároni papságban, Közös tevékenységünk idei mottója arra ösztönöz titeket, hogy elgondolkodjatok a kapcsolatokról Jézus Krisztussal, a Szabadítónkkal és Megváltónkkal, és arról, hogyan válhattok olyanná, mint Ő. A mottónk: „Jöjjetek Krisztushoz, és legyetek benne tökéletessé, és tartóztassátok meg magatokat minden istentelenségtől” (Moróni 10:32).

Ez egy szent felhívás arra, hogy közeledjünk Isten Fiához. Engesztelésnek köszönhetően elnyerhetjük az erőt ahhoz, hogy szolgáljunk, megtartóztassuk magunkat az istentelen dolgoktól az életünkben, és érezzük végtelen szeretetét. Amint így teszünk, valódi békességet és boldogságot találunk.

Amint választok a Krisztushoz szólító meghívásra, megértést nyertek ama szent kötelességekről is, mely szerint „hívja[to]lk mindenkit, hogy jöjjön Krisztushoz” (T&Sz 20:59). Szívetek megtelik azzal a vágygal, hogy másokat Hozzá vezessetek, hogy ezáltal részesülhessenek ugyanazokban az áldásokban, amelyekben ti részesültetek és továbbra is részesültök.

Egy fiatalember, Michael, úgy teljesítette ezt a kötelességét, hogy segített az egyik iskolatársának, Josenak.

Egy nap Jose megkérdezte tőle: „Michael, mitől vagy mindig boldog?” „Mert szolgállok” – válaszolta Michael.

„Miért szolgálsz?”

„Mert viselem a papságot, és ez a kötelességem” – jött a válasz.

„Szeretnék többet megtudni a papságról” – mondta Jose.

Michael meghívta Josét egyházi tevékenységekre, később pedig a gyűlésekre is. Idővel Jose és családja részesültek a misszionáriusok tanításából és megkeresztelkedtek. Jose ezt mondta: „A misszionáriusi munka egyházunk alapja. Ha becsületeselek és igazlelkűek leszünk a mindennapjainkban, akkor a körülöttünk lévők észre fogják ezt venni, és kérdezni fognak tőlünk, ahogyan azt én is tettem. Michael Isten nagyszerű tervének egyik eszköze.”

„A »jöjjetek Krisztushoz« szavak meghívást jelentenek. Ez az egyik legfontosabb meghívás, amit valaha is adhatsz egy másik ember számára. Ez a legfontosabb meghívás, amit valaki kaphat.”¹

– Henry B. Eyring elnök, első tanácsos az Első Elnökségben

Amint közeledsz az Úrhoz, Michaelhez hasonlóan arra fogsz vágyani, hogy másokat szolgálj. És amint azt teszed, észre fogod venni, hogy igaz Henry B. Eyring elnöknek, az Első Elnökség első tanácsosának ígérete: „Amikor teljes szívedből meghívod az embereket, hogy jöjjenek Krisztushoz, megváltozik a szíved. Az Ő munkáját fogod végezni, Őérte. Rá fogsz jönni, hogy Ő betartja azon ígéretét, hogy a szolgálatodban egygéválíks veled. Meg fogod ismerni Őt. Idővel pedig olyanná válsz, mint Ő, és »tökéletessé leszel benne«”².

Ez az idei mottó veleje. ■

JEGYZETEK

1. Henry B. Eyring: Jöjjetek Krisztushoz! *Liahóna*, 2008. márc. 49.
2. Henry B. Eyring: Jöjjetek Krisztushoz! *Liahóna*, 2008. márc. 52.

MEG VAGYTOK HÍVA

Írta: a Fiatal Nők általános elnöksége

Ki nem szeret meghívást kapni? Amikor meghívást kapunk egy születési buliba vagy egy esküvőre, boldogok vagyunk, amiért másokkal együtt ünnepelhetjük életük jelentős eseményeit. A Közös tevékenység 2014-es mottója is egy örömteli és örökkévaló jelentőségű meghívást tartalmaz: „Jöjjetek Krisztushoz, és legyetek benne tökéletessé, és tartóztassátok meg magatokat minden istentelenségtől” (Moróni 10:32).

Sok meghívást meg is kell választani, hogy tudassuk: elfogadjuk vagy sem. Válaszolatok már életetek során meghívásokra? Krisztushoz jönni azt jelenti, hogy megtartjuk a keresztelekor kötött szövetéseket. Azt jelenti, hogy elfogadtuk Jézus Krisztust személyes Szabadítónknak és Megváltónknak. Azt jelenti, hogy felismerjük és hisszük, amit Alma tanított fiának, Siblónnak: „[N]incs más út vagy mód, mely által meg lehet szabadítani az embert, csakis Krisztusban és őáltala” (Alma 38:9). Elfogadni e meghívást annyit jelent, hogy elköteleztük magunkat Krisztus tökéletes példájának követése mellett oly módon, hogy erényes és megszentelt életet élünk, valamint szeretünk és szolgálunk másokat.

Ez a meghívás nem egy egyszeri alkalom; ez egy folyamat. Arra hívnak minket, hogy kövessük a templomba vezető ösvényt, ahol további szövetéseket kötünk Mennyei Atyánkkal, és a felmagasztosulásunkhoz elengedhetetlen szertartásokban részesülünk. Eme ösvény része lehet a misszionáriusi szolgálat is. Része lesz a templomi házasság, valamint az igazlelkű férfiakká és nőkké válás Isten királyságában. Azt is jelenti,

a Fiatal Nők általános elnöksége

hogy mindvégig kitartunk. Amint azt a meghívás kimondja, amikor Krisztushoz jövünk, tökéletessé lehetünk Benne. Krisztus lehetővé teszi, hogy a szövetségnek eme ösvényén maradjunk, az Őbenne való hit és a bűnbánat által. A tökéletesedésnek e folyamata már ma elkezdődhet; Krisztus engesztelése lehetővé teszi ezt.

A meghívás azt kéri tőlünk, hogy tartóztassuk meg magunkat minden istentelenségtől – különbözzünk a világ szokásaitól, normáitól és gyakorlatától. Arra hívnak, hogy „telgyük félre e világ dolgait, és keres[sük] egy jobbnak dolgait!” (T&Sz 25:10). Bizonyosságunkat tesszük, hogy ama meghívás elfogadása, mely szerint „jöjjetek Krisztushoz, és legyetek benne tökéletessé”, boldogsághoz fog vezetni ebben az életben, valamint örök élethez az eljövendő világban. Meghívunk, hogy még ma válaszoljatok! ■

Moróni 10:32

A Közös tevékenység idei mottója egy meghívás Morónitól, hogy kövessük a Szabadítót.

Legyetek benne tökéletessé!

„Szükségtelen letörnünk, ha a tökéletességre irányuló lelkiismeretes erőfeszítéseink oly fáradtságosnak és vég nélkülinek tűnnek most. A tökéletesség folyamatban van. A maga teljességében csak a feltámadás után érkezhetsz el, és csak az Úr által. Ez vár mindenkire, aki szereti Őt és betartja parancsolatait.”

Russell M. Nelson elder, a Tizenkét Apostol Kvórumából, "Perfection Pending," *Ensign*, Nov. 1995, 88.

Szeressétek Istent!

Hogy mutathatod ki Mennyei Atyádnak, hogy szereted Őt? Gondolkozz el az alábbi javaslatokon és találd ki sajátokat. Írd le a naplódba, hogy mit fogsz tenni.

- Betartom a parancsolatokat.
- Szeretek és szolgálom másokat.
- Teljesítem az egyházi feladataimat.
- Őszintén imádkozom.

Semmiképpen

Semmiképpen – Kizárt, egyáltalán nem.

Jöjjetek Krisztushoz!

A szentírások számos Krisztushoz szóló meghívást tartalmaznak. Keresd ki párat a lentebb felsorolt példák közül. Mit tanítanak neked ezek a szentírások a Szabadítóhoz való jövetelből származó áldásokról? Tudnál más szentírásokat találni, amelyek ezt a meghívást tartalmazzák?

- Omni 1:26
- Alma 5:34–35
- 3 Nefi 12:19–20
- Máté 11:28–30
- János 6:35

32. Igen, "jöjjetek Krisztushoz, és legyetek benne ^btökéletessé, és tartóztassátok meg magatokat minden istentelenségtől, és ha minden istentelenségtől megtartóztatjátok magatokat, és teljes lelketekkel, elmétekkel és erőtökkel 'szeretitek Istent, akkor elegendő számotokra a kegyelme, hogy kegyelme által tökéletesek lehessetek Krisztusban; és ha Isten "kegyelme által tökéletesek vagytok Krisztusban, akkor semmiképpen nem tagadhatjátok Isten hatalmát.

Kegyelem

„A *kegyelem* szó – ahogy azt a szentírások használják – elsődlegesen arra az isteni segítségre és erőre utal, amelyben az Úr Jézus Krisztus engesztelése által részesülünk.”

Hűek a híthez: *Evangeliumi értelmező szótár* (2007). 112.

Elegendő számotokra a kegyelme

„Vannak keresztények, akik azzal vádolják az... utolsó napi szenteket, hogy tagadják Isten kegyelmét, mert állítják, ők maguk el tudják érni saját megváltásukat. E vádra [így] válaszolunk: »Mert szorgalmasan dolgozunk, hogy... meggyőzzük gyermekeinket, ...hogy higgyenek Krisztusban, és békéljenek meg Istennel; mert tudjuk, hogy kegyelem által szabadítanak meg minket, mindaz után, amit meg tudunk tenni« (2 Nefi 25:23). És mit jelent az, hogy »mindent megtettünk? Ez kétségtelenül magába foglalja a bűnbánatot (lásd Alma 24:11), a parancsolatok betartását és a mindvégig való kitartást.”

Dallin H. Oaks elder, a Tizenkét Apostol Kvórumából: Van-e részed a megváltásban? *Liahóna*, 1998. júl. 67.

Krisztusban tökéletes

Szentírási értelemben a *tökéletes* annyit tesz, hogy „teljes, egész, teljesen kifejlődött; teljes mértékben igazlelkű. A tökéletes emellett jelentheti azt is, hogy bűn vagy gonoszság nélkül való. Csak Krisztus volt teljes mértékben tökéletes. Krisztus igaz követői az ő kegyelme és engesztelése által válhatnak tökéletessé” (Kalauz a szentírásokhoz: tökéletes scriptures .lds.org).

JÖJJETEK KRISZTUSHOZ!

„Jöjjetek Krisztushoz, és legyetek benne tökéletessé, és
tartóztassátok meg magatokat minden istentelenségtől”

(Móróni 10:32).

HOGYAN VÁLTOZTATHAT MEG AZ ISTENSÉG ISMERETE?

*Öt tantétel az Istenségről, amelyek
megváltoztathatják, ahogyan élsz.*

Írta: Lori Fuller

Egyházi folyóiratok

Joseph Smith ezt mondta: „Az az evangélium elsődleges tantétele, hogy biztos tudással bírjunk Isten természetét illetően.”¹ Amit tudunk az Istenségről, megváltoztathatja azt, ahogyan élünk. Nem csak a nagy dolgokban, de a kicsi, mindennapi dolgokban is. Miközben olvasod az öt tantételt, gondolkodj el azon, miképpen hat ki életedre az Istenségről való tudásod.

Az Istenség szeret bennünket és a legjobbat akarja számunkra.

Az Istenség tagjai örökkévalóak és mindenhatóak, de ettől még törődnek boldogságunkkal és jólétünkkel. Gordon B. Hinckley elnök (1910–2008) így tette bizonyosságát: „Ők érdeklődnek irántunk, és leginkább értünk aggódnak. Ők mindannyiunk számára elérhetőek. A Fiú nevében járulunk az Atyához. Ő a mi Közbenjárónk Isten trónjánál. Mily csodálatos is az, hogy a Fiú nevében szólhatunk az Atyához!”²

Mivel az Istenség tagjai szeretnek bennünket és a legjobbat akarják számunkra, ezért a döntéseink számítanak, különösen azok a mindennapi kis dolgok, amelyek közelebb visznek minket hozzájuk. A bennünk rejlő lehetőségek végtelenek, és Isten törődik sikerünkkel, még a kis dolgokban is.

Mennyei Atyánk adott nekünk mindent.

Tudjuk, hogy Mennyei Atyánk adott nekünk mindent, ezért meg kell próbálnunk felismernünk a kezét és hálásnak lennünk. Amikor hálásak vagyunk, másképpen cselekszünk. Thomas S. Monson elnök megígérte, hogy „magunkat és másokat is felemelhetjük azzal, hogy nem vagyunk hajlandóak elidőzni a negatív gondolatok világában, és hálás

hozzáállást táplálunk a szívünkben”³.

Mivel minden, amivel rendelkezünk, Istentől jön (lásd Móziás 2:20–21; T&Sz 59:21), a hálánk készségesebbé tesz minket a másokkal való megosztásra. Ebbe beletartoznak az időnk és a tehetségeink, valamint fizikai áldásaink.

A Mennyei Atya irgalmas.

Isten műve és dicsősége az, hogy „véghezvigy[el] az ember halhatatlanságát és örök életét” (Mózes 1:39). A sikerünket óhajtja, ezért megbocsátást kínál az elkövetett hibáinkra. Irgalma megbocsátást nyújt még akkor is, ha megismételjük a hibáinkat. Mennyei Atya, Jézus Krisztus és a Szentlélek segítenek megváltoznunk.

Isten irgalma arra tanít, hogy megbocsátóak legyünk. Dieter F. Uchtdorf elnök, az Első Elnökség második tanácsosa ezt mondta: „Mivel Isten oly nagyon szeret minket, nekünk is szeretnünk kell egymást, és meg kell bocsátanunk egymásnak.”⁴ Ebbe beletartozik az önmagunknak való megbocsátás is.

Jézus Krisztus értünk szenvedett.

Az engesztelés által a Szabadító megtapasztalta mindannyiunk fájdalmát és bánatát (lásd Alma 7:11–13). Ha bármikor nehéz napunk van és úgy érezzük, hogy senki nem értheti meg, akkor is tudhatjuk, hogy a Szabadító *igenis* megérti. És amikor csodálatos napunk van, és meg akarjuk osztani valakivel, a Szabadító ott van nekünk. Osztolni akar örömeinkben, ahogyan osztzik fájdalmainkban is.

A Szentlélek utat mutat nekünk.

Jézus Krisztus megígérte az apostolainak, hogy a Vigasztaló, vagyis a Szentlélek, mindig velük lehet, hogy tanítsa és vigasztalja őket (lásd János 14:16–17, 26–27). Mi is birtokolhatjuk a Szentlélek ajándékát, hogy az vezéreljen bennünket. És bízhatunk abban, hogy a Szentlélek által adott válaszok segíteni fognak. Iránymutatása mellett állandó kapcsolatban lehetünk az Istenséggel. És amint követjük a kapott sugalmazásokat, elkezdjük még jobban megismerni Őket. ■

JEGYZETEK

1. Joseph Smith idézet, *History of the Church*, 6:305.
2. Gordon B. Hinckley: Ebben a háromban hiszek. *Liahóna*, 2006. júl. 8.
3. Thomas S. Monson: A hála isteni ajándéka. *Liahóna*, 2010. nov. 88.
4. Dieter F. Uchtdorf: Az irgalmasok irgalmas-ságát nyernek. *Liahóna*, 2012. máj. 76.

VEGYÉL RÉSZT A BESZÉLGETÉSBEN!

Elmélkedésre való dolgok vasárnapra

- Áldott már meg téged Mennyei Atyád, Jézus Krisztus vagy a Szentlélek? Mikor?
- Mikor érezted magad legközelebb hozzájuk?
- Mit tanulhatsz magadról, miközben róluk tanulsz?

Amiket megtehetsz

- Írd le a naplódba, hogyan változtatott meg az Istenség ismerete.
- Oszd meg érzéseidet az egyházban vagy a közösségi oldalakon.

Írta: Larry M. Gibson

első tanácsos a
Fiatal Férfiak általános
elnökségében

Én mindig EMLÉKEZEM ŐRÁ

Ahogy megszenteljük a szombatnapot, az a külső megnyilvánulása azon szövetségünknek, hogy mindig emlékezünk Jézus Krisztusra.

Visszaemlékszem, amint 11 éves koromban a püspök áhítatosan bekísért az új egyházközségi épületünk kápolnájába, ahol is leült velem az úrvacsorai asztalhoz. Azt mondta: „Tudod, Larry, hamarosan el lesz rendelve az ároni papság diakónusi hivatalába. Fel tudod fogni, micsoda különleges áldás és felelősség lesz ez?” Elmondta nekem, hogy az a szent felelősségem lesz, hogy a Szabadító mintájára cselekedjek, ami az úrvacsora szent jelképeinek átnyújtását illeti a gyülekeztünk tagjainak. Magával ragadott ama papsági elhívás jelentősége, amelyet elnyerni készültem.

A püspököm megkért, hogy tanuljam meg a két úrvacsorai áldást kívülről, és gondolkodjak azon, miképpen vannak összhangban az életemmel. Azt mondta, hogy törekednem kell mindannak a megtételére, amit az úrvacsorai áldások kérnek mindenkitől, amennyiben a Szabadító képviselésében fogom átadni másoknak az úrvacsorát. Miután hazaértem, édesapám segített kikeresni az úrvacsorai áldásokat a Tan és a szövetségekből

(20:76–79) és a Mormon könyvéből (Moróni 4; 5). Figyelmesen elolvastam őket, életemben először. Figyelmesen hallgattam őket, amikor az egyházban elhangzottak. Elmélkedtem a szavakon, amint kiosztották a kenyeret, de az úrvacsorai szövetség teljes hatása akkor vált nyilvánvalóvá, amikor a víz megáldásának ezt a részét hallottam: „hogy mindig emlékeznek Őrá”. Megkérdeztem magamtól: „Én mindig emlékezem Őrá? Mit jelent az, hogy *mindig*? Hogyan emlékezhetek Őrá mindig?” Minden alkalommal, amikor azokat a szent úrvacsorai imákat hallom, arra érzek késztetést, hogy újra átgondoljam ugyanezeket a kérdéseket.

Ahogy megszenteljük a szombatnapot, az a külső megnyilvánulása azon szövetségünknek Mennyei Atyával, hogy mindig emlékezünk Jézus Krisztusra. *A szombat napja kellene, hogy alapul szolgáljon az Őrá való emlékezésünknek a másik hat napon.*

A vasárnap a lassítás, megállás és emlékezés napja. Elmegyünk az egyházi gyűléseinkre; elgondolkodunk az erősségeinken, áldásainkon és

hiányosságainkon; megbocsátásra törekszünk; veszünk az úrvacsorából; és a Szabadító értünk való szenvedéséről elmélkedünk. Igyekszünk, hogy semmi ne terelje el figyelmünket az Ő hódolatáról, mert az Úr kijelentette, hogy „ezen a napon semmi más dolgot ne tegyél” (T&Sz 59:13). Törekedjünk arra, hogy bármely tevékenység, amelyben szombatkor részt veszünk, összhangban legyen a Krisztusra való emlékezés lelkületével. Ha bármi, amit a szombat folyamán bármikor is teszünk, elvon minket a Szabadítóra való emlékezéstől és a szombat alatt végzett Krisztusi szolgálattól, akkor valószínűleg át kell gondolnunk tevékenységeinket. Emlékezzetek, hogy a szombat nemcsak egy arra kijelölt nap, hogy „megpihenj munkáidtól”, hanem arra is, hogy „odaadásodat leródd a Magasságosnak” (T&Sz 59:10).

Annak figyelembevételével kell megterveznünk életünket, hogy nincs mentség arra, hogy az Úr napjának bármely részét is megfosszuk szentségétől. Ez a nap az Ő dolgairól szól; egy olyan nap, amikor az egész életünk megáldathat és megújulhat a

szent élmények megtapasztalása révén egyénileg és a családdal együtt is. Ez a lelkünk gazdagításának napja.

Fordíts ma egy kis időt arra, hogy egy átgondolt tervet készíts mindarról, amit meg fogsz tenni, hogy a szombat napját valóban szent és magasztos nappá tedd az életedben. Majd pedig tégy a terved szerint.

Emlékezz az Úr erőteljes ígéretére azoknak, akik illően megtisztelik a szabbatot: „És amennyiben hálaadással, vidám szívvel és arccal teszed ezen dolgokat, ...tiéd a föld teljessége” (T&S 59:15–16). Megengedhetjük magunknak, hogy lemondjunk ezekről az áldásokról az életünkben és családtagjaink életében?

Hiszek a szombatnap megtisztelésében. Bátran, de alázatosan teszem bizonyosságot, hogy a szombatnap megtartása Urunk parancsolata, aki él és szeret mindannyiunkat. Tanúságot teszem, hogy ha követjük és megéljük a szombatnap megszentelésének isteni megbízását, az Úr meg fog áldani bennünket, irányítani fog bennünket, és sugalmazni fog az utunkba kerülő problémák megoldásában. ■

Összeadódik a **SIKER**

Írta: Daniel Kawai

A mikor 14 éves voltam, a fizika-tanárom felfigyelt matematikai tehetségemre és benevezett a Brazíliai Matematikai Olimpiára. Három szakasz volt. Az elsőt és a másodikat szombatonként tartották. Bejutottam a harmadik szakaszba és láttam, hogy az két napig fog tartani: lesz egy szombati és egy vasárnapi része.

Ekkor elmondtam a tanáromnak és a szervezet igazgatójának, hogy vasárnap nem fogok tesztet írni, mert az az Úr napja. Az igazgató megkért, hogy beszéljek egyházi vezetőimmal, hogy engedélyt kapjak a vasárnapi tesztíráshoz, különben kizárnak. Azt mondtam, hogy le tudok mondani mindenről, de Istenről nem.

Nem szomorkodtam, mert reményem volt, hogy Isten megbecsüli azokat, akik megbecsülik Őt. Emlekeztem a Máté 6:33-ra: „Hanem keressétek először Istennek országát,

és az ő igazságát; és ezek mind megadatnak néktek.”

Néhány héttel később kapcsolatba léptünk a szervezet titkárával, aki leszögezte, hogy más napon nem írhatom meg a tesztet, és így ki leszek zárva. Hosszú beszélgetés után azt javasolta, hogy küldjek neki egy e-mailt, amelyben elmagyarázom a helyzetemet. Miután elküldtem, Mennyei Atyámhoz imádkoztam, és elmondtam, hogy megteszem az akarátát.

A következő este e-mailt kaptam a koordinátortól, közölve, hogy a vasárnapi tesztet megírhatom hétfőn, a nekem leginkább megfelelő időben. Azt is felajánlotta, hogy az én városomban vezeti le a tesztet, hogy ne kelljen kihagynom a reggeli órákat az iskolában.

Miután megkaptam a jó hírt, imában köszöntem meg az Úrnak, hogy segített nekem. A szüleim elmentek a templomba, hogy kifejezzék köszönetüket.

ÖTLETEK A SABBATNAP MEGTARTÁSÁHOZ

„Az Úr a te javadra adta a sabbatot, és megparancsolta, hogy tartsd azt szentnek.

A sabbatnap tisztelete magában foglalja, hogy eljársz minden egyházi gyűlésre. [...]

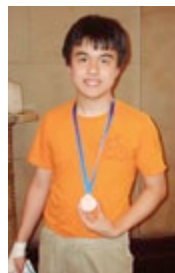
Készülj fel a hét során, hogy a vasárnapot olyan felemelő tevékenységek számára tudd megőrizni, melyek helyénvalóak a sabbaton. [...]

A sabbat megtartása közelebb visz az Úrhoz és a családot. Örökkévaló szemléletmóddal és lelki erővel ajándékoz meg.”

A fiatalság erősségeért (füzet, 2011). 30., 31.

Amikor az eredményeket közzétették, kiderült, hogy aranyérmet nyertem. Az Úr megbecsüli azokat, akik megbecsülik Őt. ■

A szerző a braziliai São Paulóban él.

ILLUSZTRÁCIÓ: J. BETH JEPSON

TÉRJÜNK A TÁRGYRA

A fiatal férfiaknak rögtön missziót kell szolgálniuk, amint betöltik a 18 éves kort? És a fiatal nőket erőteljesebben bátorítják a missziós szolgálatra most, hogy már 19 évesen is mehetnek?

Mit tehetek, ha olyan fiatalok akarnak rávenni, hogy megszegjem az egyházi normákat, akik maguk is tevékeny egyháztagok? Nem akarok álszentnek és ítélkezőnek tűnni.

A mikor Thomas S. Monson elnök bejelentette a misszionáriusi szolgálat korhatárának csökkentését, ezt mondta: „Ezzel nem azt akarom mondani, hogy minden fiatal férfi mostantól e fiatalabb életkorban fogja megkezdeni, vagy kezdje meg a szolgálatot. Inkább arról van szó, hogy az egyéni körülményekhez mérten, valamint a papsági vezetők elbírálása alapján, ez a lehetőség is rendelkezésre áll.”¹ Fontoljátok meg testi és érzelmi egészségeteket, anyagi felkészültségeteket, és lelki felkészültségeteket. Tanácskozhattok szüleitekkel és papsági vezetőitekkel ezekről a dolgokról, amikor döntést hoztok a szolgálat megfelelő időpontjáról.

A fiatal nőket illetően Monson elnök így fogalmazott: „[A fiatal nők] nincsenek ugyanazon kötelezettség alatt, mint a fiatal férfiak. Mindazonáltal szeretnénk biztosítani az egyházban lévő nőtestvéreket arról, hogy ennek ellenére ők is igen értékes misszionáriusok, és nagyra becsüljük a szolgálatukat.”² ■

JEGYZETEK

1. Thomas S. Monson: Üdvözlünk benneteket a konferencián! *Liahóna*, 2012. nov. 5.
2. Thomas S. Monson: Üdvözlünk benneteket a konferencián! 5.

L egyen bátorságod kiállni az egyházi normákért, még ha a nyomás más utolsó napi szent fiatalok részéről ér is, akik ismerik a normákat, és akik esetleg úgy gondolják, hogy álszent módon viselkedsz. Mi hordoz nagyobb kockázatot: megszegni az Úr parancsolatait, vagy

szenteskedőnek tűnni néhány társad szemében? (Amennyiben olyan dologra akarnak rávenni, ami neked *személyesen* kényelmetlen, vagy ami nem egy egyházi, hanem a *családod* által megszabott normát szeg meg, akkor is kiállhatsz magadért úgy, hogy azt mondod, hogy nem szeretnéd azt tenni, és megkéred őket, hogy tartsák tiszteletben az érzéseidet.)

Természetesen próbáld meg tapintatosan kezelni a helyzetet. Amint azt Alma próféta is mondta misszionárius fiának, Siblonnak: „Légy merész, de ne légy erőszakos” (Alma 38:12). Szükségtelen a durva leszólás vagy a leereszkedő magatartás. Tényszerűen közölheted másokkal, hogy mik a választott normáid, amelyek mentén élni akarsz. Ha tevékeny egyháztagok arra kérnek, hogy szegj meg világosan lefektetett egyházi normákat, akkor emlékezz Dieter F. Uchtdorfnak, az Első Elnökség második tanácsosának szavaira: „Legyetek barátságosak mindenkivel, de ne adjátok lejjebb a normáitokat.”¹ ■

JEGYZET

1. Dieter F. Uchtdorf: Hazafelé vezető csodálatos utazásokat. *Liahóna*, 2013. máj. 128.

AZ ÁLDÁS MINDKÉT FELE

A templomlátogatás és a családtörténet egyaránt fontos; együttesen végezve további áldásokat hoznak.

Írta: Brittany Beattie

Egyházi folyóiratok

A mikor átlapozod az e havi *Liahóna* oldalait, figyeld meg a színek sokféle elegyét, amelyekről minden egyes fénykép, festmény és minta élettel telik meg és szinte megszólal. A színek többségét az tette lehetővé, hogy az alapszínek – a vörös, a sárga és a kék – közül vegyítettek kettőt, hogy olyan új színt keverjenek ki, amely nem jöhetne létre, ha az alapszínek elkülönítve maradnának.

A családtörténet és a templomi munka hasonló ezekhez a színekhez: több áldást kaphatsz, ha vegyíted e két fontos munkát. Ennek az az oka, hogy a családtörténet és a templomi munka egyetlen munkának a két része – a szabadítás munkájának. Természetesen nagyszerű áldásokat kapsz azáltal is, ha másoknak segítesz a családtörténeti kutatásban, vagy azokért az emberekért munkálkodsz a templomban, akiknek a

neveit ott kapod meg. De még nagyobb áldásokat kapsz – élvezheted a teljes színskálát –, amikor vegyíted a két részt: kikutatod a *saját* családod neveit, majd a *saját* őseidért végzed el a templomi munkát.

Ahogy azt Richard G. Scott el-der, a Tizenkét Apostol Kvórumából, tanította:

„A templomi és a családtörté-
neti munka ugyanazon munka két
része. [...]

Mennyei Atyánk azt szeretné, ha
mindannyian részesülnénk e nélkü-
lözhetetlen, helyettes általi munka ál-
dásainak mindkét felében. Másoknak
már utat mutatott, hogy felfedhessék
előttünk, hogyan érdemelhetjük ki
ezt. Az, hogy ezen áldásokra igényt
tartunk-e, már csak tőlünk függ.

A templomban végzett bármilyen
munka hasznos időtöltés, de ha saját
őseinkért részesülünk helyettesként
a szertartásokban, akkor az még
szentebbé teszi a templomban
töltött időt, és még nagyobb áldáso-
kat hoz.”¹

Mik hát azok a „nagyobb áldások”,
amelyek akkor érkeznek, amikor az
„áldás[ok] mindkét felében” részesü-
lünk? A cikktől jobbra több ígéretet
olvashatsz korunk apostolaitól.

JEGYZETEK

1. Richard G. Scott: A halottak megváltásának öröme. *Liahóna*, 2012. nov. 93–94.
2. Boyd K. Packer, „Your Family History: Getting Started,” *Liahóna*, Aug. 2003, 17.
3. Russell M. Nelson: Szeretettel összekötött nemzedékek. *Liahóna*, 2010. máj. 92.
4. David A. Bednar: Most van itt az idő. lds.org/youth/family-history/leaders.
5. John A. Widtsoe idézet, Conference Report, Apr. 1943, 39.

Pallérozó, lelki hatás

„Az egyháztagok
családtörténeti mun-
kájának pallérozó,
lélekemelő, önmérséklő hatása van
azokra, akik azt végzik. Értik, hogy
a családjuk összekapcsolását vég-
zik. [...] Amikor saját leszármazási
vonalunkat kutatjuk, már nem csak
a nevek érdekelnek bennünket. [...] Érdéklődésünk az atyák felé fordítja
a szívünket – igyekszünk felkutatni,
megismerni és szolgálni őket.”²

Valami felet- tünk álló dolog részesei

„Lelki kapocs
alakul ki...
Amikor őseink felé fordul a
szívünk, valami megválto-
zik bennünk. Érezzük, hogy
valami felettünk álló dolog
részesei vagyunk.”³

Védelem a kísértés ellen

„Mindannyian épülhetünk az előttünk járók éle-
téből. Történeteik segítenek valóban megérteni,
kik vagyunk és honnan jövünk. [...] Kutatod-e a
saját családot, és segítesz-e másoknak a kutatá-
sukban? Egy fiatal számára a mai világ gonoszsága közepette
ez nyújtja az egyik legnagyobb védelmet az ellenség kísérté-
seivel szemben.”⁴

Segítség a láthatatlan világból

„Talán ha elvégeznénk a munkát azokért,
akik a láthatatlan világban vannak – akik
éheznek és imában kérik az értük végezhető
munkánkat –, a láthatatlan világ cserében
segítséget nyújtana sürgető szükségünk eme időszakában.
Többen vannak abban a másik világban, mint ahányan itt
vagyunk. Több hatalom és erő van ott, mint amivel itt, e
földön rendelkezünk.”⁵

TALÁLTAM EGY NEVET

Annak érdekében, hogy előkészüljünk a „fiatalok templomi útjára, egyházközségünk szervezett egy Közös tevékenységet, melynek során magunkkal vihető neveket kerestünk. A barátaim mellett ültem, és egy kicsit panaszkodtam, hogy nem találom olyan neveket, akiknek szertartásokra lenne szükségük. Miután hosszú ideig kutattam a familysearch.org oldalon, egyszer csak találtam egy nevet. Annyira izgatott lettem!

Gyorsan odaszaladtam a családtörténeti tanácsadónkhoz és megkérdeztem, hogy mi a következő lépés. Ő megmutatta nekem, hogyan kell elmenteni és kinyomtatni a nevet, hogy elvégezhessem a templomi munkát. Hozzátette, hogy ez a nő egy valós személy, nem csak egy név a képernyőn. Éreztem a Lelket, és tudtam, hogy ez az ember már várta, hogy el legyen végezve érte a munka, és hogy megtaláljam. Magammal tudtam vinni a nevét a templomba. Nagyon hálás vagyok azért a lehetőségért, hogy szolgálhatom az őseimet és segíthetek eljuttatni hozzájuk az evangélium örömét.”

Leah G., USA, New York

Mi a teendő, ha nincs internet-hozzáférésem?

Habár a családtörténeti neveidet az interneten kell beadnod ahhoz, hogy templomi munkát végezhess értük, ehhez nem szükséges, hogy otthonról is legyen hozzáférésed. Gyűjts neveket, adatokat és családi történeteket élő rokonaidtól, majd keress egy helyi családtörténeti központot, ahol beadhatod a neveket a familysearch.org oldalon. Azon területeken, ahol a hozzáférés korlátozott, beszélj egyházközségi vagy cöveki családtörténeti szakértőkkel arról, hogy milyen lehetőségeik vannak az adataid elektronikus bevitelére.

Ezek szerint ne menjek templomba, ha nincsenek családi neveim?

Dehogynem! A templomlátogatás gazdag áldásokat eredményez számodra és azok számára, akikért megkeresztelnek és confirmálnak téged, akár az őseid, akár nem. Attól még igenis menj templomba, hogy nincsenek neveid a saját családkodból. Az Első Elnökség azt tanította: „Azokat az egyháztagokat, akik csak korlátozva tudják kutatni a saját családtörténetüket, arra buzdítjuk, hogy a más egyháztagoktól vagy a templomtól kapott neveikért végezzék el a helyettes általi szertartásokat” (Első elnökségi levél, 2012. okt. 8.).

MEGHÍVÁS AZ ELSŐ ELNÖKSÉGTŐL

„Amikor az egyház tagjai felkutatják az őseik nevét, majd ezeket elviszik a templomba, hogy elvégezzék értük a szertartásokat, akkor ezzel nagymértékben gazdagítani fogják a templomi élményüket. A fiatalokat... különösképpen arra buzdítjuk, hogy a templomi munkájukhoz a saját családjuk, illetve az egyházközségükben vagy cövejükben élő egyháztagok őseinek nevét használják.”

Első elnökségi levél, 2012. okt. 8.

AZ IFJÚSÁG SZAVA: A CSALÁDTÖRTÉNET ÁLDÁSAI

Nemrégiben az egyesült államokbeli, New York-i fiatalokat arra kérte a cövekelnökségük, hogy találjanak egy nevet a saját családjukból, amelyet elvihetnek a templomba egy különleges ifjúsági konferencia keretében. Nagyszerű áldásokra leltek, amint érezték, hogy szívük az atyáik felé fordul (lásd Malakiás 4:5–6).

Saját neveket vinni a templomba

- „Sokáig úgy gondoltam, hogy a családtörténet csak egy újabb kipipálandó dolog, de ma már értem, hogy ezek *valódi* emberek, akik évek óta várnak. A templomi élményem is más, amikor a családomból viszek neveket. Azt hiszem, talán amiatt a sok munka, idő és ima miatt, ami akár *egyetlen* név kikutatásához is kell. De *egyetlen* név is megéri, mert az is *egy ember*, akinek Mennyei Atyával kell lennie.” —Hannah A., 13 éves
- „Miután megtalálász egy személyt, elkezd kiépülni a kapcsolatod azzal a lélekvilágban lévő személlyel. Ha saját neveket viszel, azzal is erősíted ezt a köteléket. Segít, hogy megértsd az örökkévaló családot.” —Spencer S., 15 éves
- „Ha családi neveket viszel a templomba, segít megértened, hogy kik voltak ezek az

emberek valójában. Ezek nem csak nevek egy papíron. Ők igazi fivérek és nővérek, akik osztoznak a történelmedben – és részei annak.” —Lilli N., 16 éves

Áldásokat kapni

- „Változást vettem észre az életemben. Egy meleg és védelmező érzést.” —Noah R., 13 éves
- „A szívedben érezheted, hogy egy nagyobb munka részese vagy. Nincs ahhoz fogható érzés, mint amikor megadod a családnak a templomi áldások elnyerésének lehetőségét.” —Corinne C., 17 éves
- „Nyugodtabbnak és higgadtabbnak érzem magamat, amióta családtörténettel foglalkozom. Amikor családi neveket viszek a templomba, akkor túlradó örömet érzek miatta.” —Tyler M., 16 éves
- „Növelte a szeretetemet a Szabadító, Mennyei Atyám és a saját őseim iránt.

Segített közelebb kerülni a közvetlen családomhoz, és növelte bizonyosságomat az evangéliumról.” —Alexandra H., 14 éves

- „Sokkal boldogabbá váltam.” —Ross S., 12 éves
- „Minden egyes újabb névvel túlradó békességet és izgatottságot érzek, mintha az a személy pont énám várt volna.” —Rhannon B., 15 éves
- „Tudom, hogy honnan jöttem, és növekszik az önbizalmam.” —Eliza L., 13 éves
- „Kevesebbet vitatkozom otthon.” —Gehrig L., 12 éves
- „Megértem a családok fontosságát, és más dolgokat is. Szorosabb kapcsolatban akarok lenni a földi családommal.” —Emma L., 15 éves
- „Segített, hogy jobban megértsem Isten számunkra készített tervét. Közelebb érzem magam a Mennyei Atyához és az evangéliumhoz, mert jobban értem az elvégzett szertartásokat.” —Noah C., 14 éves ■

Mit fogsz tenni?

Mit fogsz tenni, hogy „ezen áldásokra igényt tart[hass]”, amelyek a családod neveinek kikutatásából és templomba való elviteléből adódnak? Készíts egy tervet már ma, hogy valóra váltsd az életedben az áldás mindkét felére vonatkozó ígéreteket.

A MI HELYÜNK

EGY INSPIRÁLÓ SZENTÍRÁS

„[Jézus Krisztus] közbenjár mind az emberek gyermekeiért; és akik hisznek benne, megszabadulnak” (2 Nefi 2:9).

Ebben a szentírásban a *közbemjár* szónak nagyszerű jelentése van. Azt jelenti, hogy „közvetítőként lép fel két fél között, egy probléma megoldása céljából”. Ebben az esetben a Szabadító az a közvetítő, aki segít mindazoknak az embereknek, akik bűnük miatt különváltak Mennyei Atyjuktól.

Ez a szentírás segített nekem megérteni Szabadítónk, Jézus Krisztus fontosságát. Hálás vagyok az engeszteléséért. Csak Ő általa élhetünk ismét Mennyei Atyánkkal.

Hanisha A., India

KI AKAR IMÁDKOZNI?

M isszióm alatt a társammal egy többgyerekes családot tanítottunk. Egyik alkalommal a tervezéssel töltött idő során a következő, gyerekeknek tanítandó leckéről beszélgettünk, és megegyeztünk, hogy az ima legyen az.

Amikor a házukhoz értünk, a nagymama és a gyerekek nagyon izgatottak voltak. Imával kezdtük a leckét, a gyerekek pedig csendben figyeltek. Elmagyaráztuk nekik, miért és hogyan imádkozunk. A lecke végén megkérdeztük: „Ki akar elmondani egy záróimát?” Mindannyian imádkozni akartak! Így hát készítettünk nekik egy imabeosztást minden tanítási alkalomra. Arra is megkértük őket, hogy imádkozzanak, amikor nem vagyunk ott.

A lecke után azt gondoltam: „Miért van az, hogy a kisgyerekeknek könnyen megy az ima, míg az idősebb érdeklődőink annyira nehéznek találják?” A Bible Dictionary [UNSZ Bibliaszótár] megadta a választ: „Amint felismerjük az Istenhez fűződő tényleges kapcsolatunkat (vagyis, hogy Isten az Atyánk, és mi az Ő gyermekei vagyunk), az ima rögtön természetessé és ösztönössé válik a részünkről (Máté 7:7–11). Az imához kapcsolódó úgynevezett nehézségek többsége eme kapcsolat elfelejtéséből származik” (lásd még Kalauz a szentírásokhoz: ima.scriptures.lds.org).

Onnantól fogva azon voltam, hogy segítsek az embereknek megérteni a Mennyei Atyánkhöz fűződő tényleges kapcsolatukat. Mennyei Atyánk beszélni akar gyermekeihez, éppen úgy, ahogy a földi szüleink is beszélni akarnak velünk. Szeret bennünket, beszélni akar hozzánk, és azt akarja, hogy mi is beszéljünk hozzá.

Jarrel M., Fülöp-szigetek

A CSALÁDTÖRTÉNET EGYESÍTI A CSALÁDOKAT

Ráakadtam egy Személyes fejlődés célra, ami arra indított, hogy kezdjek el dolgozni a családfámon. Amikor csak a nagyszüleimnél ebédeltem, történeteket meséltek az életükből, és más rokonaim életéből. Elkezdtem a családtörténeti központba járni és információt gyűjteni a családomról.

Emlékszem arra, amikor információt találtam az ükanyámról. Már várandós volt, amikor hajón Argentínába érkezett. Az utazás alatt a tengeren kellett eltemetnie a fiát. Ő is csak egy családi történet volt, míg meg nem találtam a nevét egy feljegyzésben. Még közelebb kerültem a nagyszüleimhez, és olyannyira megismertem az őseimet, mintha egykor velük éltem volna. Információra leltem az őseimről, osztoztam velük az örökkévaló pecsételés öröndetes dolgaiban, és segítettem megáldani számos nemzedéket.

Továbbra is fedezek fel rejtett kincseket, köszönhetően a FamilySearch oldalnak. Nagyon szeretem, amit Thomas S. Monson elnök mondott: „Bizonyágomat teszem, hogy amikor minden tőlünk telhetőt megteszünk azért, hogy véghezvigyük az előttünk álló munkát, akkor az Úr hozzáférhetővé teszi a kulcsot, amely megnyitja az áhított kincshez vezető ajtót.”¹ Erőfeszítéseink révén fel fogjuk fedezni az örökkévaló kincseink kulcsait, és egy napon majd személyesen is találkozhatunk őseinkkel.

Yael B., Argentina

JEGYZET

1. Thomas S. Monson, „The Key of Faith,” *Ensign*, Feb. 1994, 5; *Tambuli*, May 1994, 5.

BIZONYSÁGOT KAPNI A SZENTLÉLEKTŐL

Amikor kilenc éves koromban csatlakoztam az egyházhoz, már volt hitem abban, hogy az egyház igaz, ezért feleslegesnek véltem erről kérdezni Istent. Amikor már több éve voltam egyháztag, elkezdtem kételkedni. Egyszer azután, miközben az úrvacsorai gyűlés alatt a Joseph Smith első imája című himnuszot (*Himnuszok*,

16.) hallgattam, imádkoztam, és megkérdeztem Mennyei Atyát, hogy igaz-e az egyház, és Joseph Smith valóban látta-e Őt és Jézus Krisztust. Az a gondolat jött elmémbe, hogy igen, Jézus Krisztus Egyháza igaz, és igen, Joseph látta az Atyaistent és Jézus Krisztust. Szemeim könnybe lábadtak, és éreztem, amint a Szentlélek lángra gyújtja a szívemet.

Ma megerősíthetem, hogy a Szentlélek bizonyóságot tett nekem eme egyház hitelességéről. Tudom, hogy Joseph Smith látta Mennyei Atyát és Jézus Krisztust, és én ezt nem tagadhatom. Ez a bizonyosság adott nekem bátorságot ahhoz, hogy bizonyágomat megosszam másokkal.

Tamara O., Brazília

¡Hola, amigos!*

Mi vagyunk Mahonri és Helaman Mexikóból.

Csomagoljatok!
Szerezzetek barátokat világszerte!

Mahonri

Helaman

Részlet Amie Jane Leavitt interjújából

Mahonri és Helaman testvérek, akik a mexikói partvidéken élnek. Szüleik két nagyszerű Mormon könyvebeli ember után nevezték el őket. Mahonri Moriánkumer Járed fivére volt. Láta az Úr ujját. Hélamán kapitány igazlelkű vezető volt. Ő vezette a kétezzer ifjú harcost. ■

*„Szervusztok, barátok!”, spanyol nyelven.

Ezek a fivérek azt remélik, hogy a szüleik által adott nevekhez méltó életet fognak élni. Olyanok akarnak lenni, mint Mahonri és Hélamán a Mormon könyvében.

OLY GYÖNYÖRŰ A TEMPLOM

A Mexikói Guadalajara templom a 11. Mexikó 13 templomából.

Szüleinket a Mexikói Guadalajara templomban pecsételték össze 2003-ban. Ez a lakóhelyünkhöz legközelebb eső templom. Autóval körülbelül hat óráig tart az út oda. Szeretünk a templomba látogatni és tudni, hogy egy napon beléphetünk oda, ahogy most a szüleink teszik.

ÚTRAKÉSZEN!

Mahonri és Helaman csomagjai össze vannak készítve, bennük néhány kedvenc holmijukkal. Ezek közül ti mit raknátok a saját csomagjaitokba?

Élvezzük a családdal töltött időt. Minden szombaton kimegyünk az otthonunk közelében lévő tengerpartra. Garnélarákot eszünk – ez a kedvenc ennivalónk –, valamint tacót és tortát (ami egy szendvicsféle neve). Sétálunk a parti sétányon, amit itt úgy hívnak, hogy Malecón. Homokvárakat építünk és játszunk az óceánban.

Írta:
Robert D. Hales
elder

a Tizenkét Apostol
Kvórumából

*A Tizenkét Apostol
Kvórumának tagjai
Jézus Krisztus
különleges tanúi.*

Mit jelent **KERESZTÉNYNEK** lenni?

Egy keresztény hisz az
Úr Jézus Krisztusban.

Egy keresztény hiszi, hogy
az Atyaisten, valamint Fia,
Jézus Krisztus kegyelme által
megbánhatjuk bűneinket.

A keresztény szó
azt jelzi, hogy magunkra
vesszük Krisztus nevét. Ezt azáltal
tesszük, hogy megkeresztelkedünk
és elnyerjük a Szentlelket
ajándékát.

Amikor Jézus Krisztust
követjük, azzá válunk, akivé
Mennyei Atyánk szeretné,
hogy váljunk.

FÉNYKÉP

Név

Állampolgárság

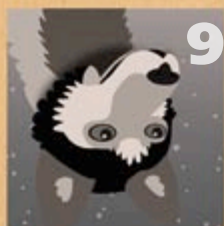
Születési idő

Mai dátum

Útlevel száma

Útlevel
Passeport
Pasaporte

Olaszország
Italy

Új-Zéland
New Zealand

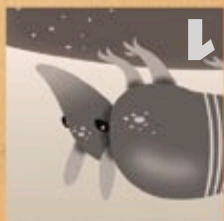
Fülöp-szigetek
Philippines

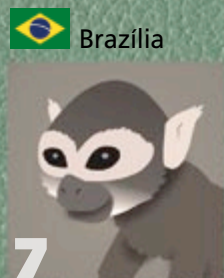
Zimbabwe
Zimbabwe

Oroszország
Russia

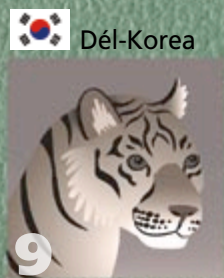
Mexikó
Mexico

Brazília
Brazil

Tonga
Tonga

Dél-Korea
South Korea

Chile
Chile

Anglia
England

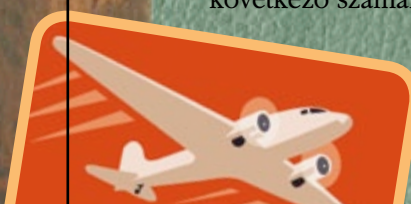
Svédország
Sweden

Útlevel

BARÁTOK VILÁGSZERTE

Keresd ki és gyűjtsd az útleveledbe a *Liahóna* következő számaiban található országpecsétet.

BARÁTOK VILÁGSZERTE

Hello!

iHola!

안녕

ПРИВЕТ!

Mhoroi!

Olá!

Mālō e
lelei!

Ciao!

Hej!

A MI OLDALUNK

Anyukám és apukám kicsi korom óta tanít engem a templomról. Messze van, de szeretek odautazni a családommal.

Amikor a szüleimhez pecsételték, végre bemehettem – nagyon gyönyörű! Most, amikor elutazunk oda, kint kell várnom. Amikor nagyobb leszek, saját szövetségemet fogok kötni a templomban.

David V., 6 éves, Nicaragua

Igazán szeretem az egyházi himnuszokat énekelni, és szeretek részt venni a családi esteken a családommal. Van két fiatalabb testvérem, Jared és Sarai, akiket nagyon szeretek. Szeretek segíteni édesanyámnak a konyhában, mert amikor nagy leszek, olyan jó ételeket szeretnék készíteni, mint ő.

Ambar A., 9 éves, Ecuador

Már egészen kis korom óta tanítanak az evangéliumról. Amikor nyolc éves lettem, úgy döntöttem, hogy megkeresztelkedem. Kívülről megtanultam mind a 13 hittételt a különleges napra. Amikor kijöttem a vízből, nagyon erősen éreztem valamit. Édesanyám azt mondta, hogy azok az érzések a Szentlélektől jöttek. Tudom, hogy Joseph Smith visszaállította Jézus Krisztus egyházát; hogy a Mormon könyve igaz; és hogy Thomas S. Monson egy élő próféta.

Abigail A., 8 éves, Spanyolország

Tudom, hogy Jézus Krisztus él és mindannyiunkkal törődik, és tudom, hogy az egyház igaz.

Osiris M., 6 éves, Brazília

Tris M., 8 éves, Brazília

Szeretek anyának segíteni a családi esteken. A családom szeretne elmenni a templomba, hogy örökre együtt lehessünk. Amikor felnövök, missziót akarok szolgálni, mint az unokatestvéreim. Szeretem Mennyei Atyámat és a prófétát, Thomas S. Monson elnököt. Szeretem a Jézus Krisztus egyháza című elemis éneket.

Keydi P., 12 éves, Honduras

D. Vãn Hiêp, 11 éves, Kambodzsa

Pont, mint a szentírásokban!

Úgy gondoltuk, hogy a kirándulás nagyszerűen halad, amíg meg nem láttuk a turistajelzést.

Írta: Renae Weight Mackley

Igaz történet alapján

*„És megkönnyítem a terheket is,
melyeket a vállaitokra raktak”*

(Móziás 24:14).

Atízévesek igen okosak.
Szeretünk magunktól rá-
jönni a dolgokra.

Apa mindig azt mondja, hogy
vonatkoztassam a szentírásokat ma-
gamra. *Vonatkoztatni* annyit jelent,
hogy megpróbálok az életemben
használni azt, amit a szentírások-
ból tanulsz. Így, amikor családként

közösen olvasunk, néha
kibukik belőlem valami, még
mielőtt Apa elmagyarázhatná ne-
künk. Például: „Igen, tudom, Apa,
bőjtölnünk és imádkoznunk kell,
ahogyan azt a szentírások mondják.”

Ő pedig mosolyog, mert mindig
jól értem a mondanivalót.

„Kötelezzük el magunkat a szentírások... céltudatosabb és figyelmesebb olvasása mellett!”

Dieter F. Uchtdorf elnök, második tanácsos az Első Elnökségben: Lehetőségek, kiváltságok. *Liahóna*, 2011. máj. 59.

Egyszer azonban felfedeztem, hogy a szentírások tényleg nagyon hasonlítanak a saját életemre! Akkor történt az egész, amikor egy családi találkozó alkalmából túrázni mentünk.

Én a saját nagy hátizsákomat és a hálózásákomat vittem, és nem panaszkodtam. Végül is, úgy tudtuk, hogy csak 6,5 kilométert kell menni a tóig. Meg tudom tenni, nem gond.

A túra nem volt túl nehéz, de azért örültem, amikor 3 kilométer után megpihentünk. Azután megláttam az első turistatájékoztató táblát. Az állt rajta, hogy a tó még 9,5 kilométerre van. Édesapámnak mondania sem kellett, hogy az ösvény valójában kétszer olyan hosszú, mint amit eredetileg gondoltunk. Erre már rájöttem. Arra viszont *kellett* emlékeztetnie, hogy a

vizünkkel jobban kell takarékoskodnunk.

Édesapám tanácsa fontos volt, de nehezen beszélhető. A délutáni nap forrón sütött, és az ösvényen alig találtunk árnyékot. Úgy tűnt,

soha nem érjük el a tavat.

A felnőttek hátramaradtak a legfiatalabb gyerekekkel, az idősebb unokatestvérek pedig előre mentek. Én három korombeli unokatesómmal maradtam, és valahol középtájon haladtunk.

Amikor már nem láttunk senkit magunk előtt vagy a hátunk mögött, elkezdtünk idegeskedni. A hátizsákjaink nehéznek tunk, és a vizes palackjaink kiürültek. Mennyit kell még gyalogolnunk?

Végül annyira aggódtunk és elfáradtunk, hogy úgy döntöttünk, megállunk és imádkozunk.

Az ima után felvettük a hátizsákjainkat és tovább vándoroltunk.

Egy kicsivel később patadobogást hallottunk magunk előtt, amint közeledett az ösvényen. Vártunk, és egy lovaszt láttunk, aki felénk tartott.

Megállt és vizet adott nekünk. Elmagyarázta, hogy az idősebb unokatestvéreink lesiettek a tóhoz egy vízsűrővel, hogy elkezdenek vizet vételezni, amelyet visszahozhatnak nekünk. A férfi hallotta, hogy vízre van szükségünk, és beleegyezett, hogy segít. „Szüksége van bármelyikőtöknek segítségre a hátizsákjaitokkal?” – kérdezte.

Ránéztem az unokatesóimra, ők pedig visszamosolyogtak rám.

Igazából kimondottan jól éreztük magunkat!

„Jobb lesz, ha tovább megy és a többieknek segít – mondtuk a férfinak. – Mi jól vagyunk.”

És ez így is volt! A tóig vezető út hátralevő részén úgy éreztük, mintha angyalok emelték volna fel a hátizsákjainkat, és toltak volna minket előre. Amikor később beszámoltam erről a szüleimnek, Apa arca felragyogott, Anya szeme pedig könnybe lábadt.

Egy héttel később a családnak a Móziás 24-et olvasta. Kikerekedett a szemem, amikor ezeket a szavakat olvastuk: „És megkönnyítem a terheket is, melyeket a vállaitokra raktak, hogy még csak nem is érzitek azokat a hátatokon” (14. vers).

„Pont ez történt az ösvényen!” – kiáltottam fel. Nem kellett azon gondolkodnom, hogyan használjam ezt a szentírást az életemben – ez a szentírás már így is az én életemről szólt! Elképesztő volt! Alig vártam, hogy újabb szentírásokat találjak, amelyek az én életemhez hasonlítanak.

És így tanultam meg, miként vonatkoztathatom magamra a szentírásokat, és vonatkoztathatom magamat is a szentírásokra! ■

A szerző az Egyesült Államokban, Utahban él.

NOÉ

az Ószövetség prófétája volt. Bertartotta a parancsolatokat, és segített családjának biztonságban maradni az Özönvíz közepette is, mert hallgatott Isten szavára. Te is betarthatod a parancsolatokat, és segíthetsz a családodnak is, ha az idén hetente olvasod az Ószövetséget.

Kérj meg egy felnőttet, hogy vágja ki ezt a kifestőt vagy nyomtassa ki az oldalt a liahona .lds.org címről. Minden héten, miután olvastál, színezd ki az összes mezőt, amely annak a hétnek a számával van megjelölve, amilyen színnel csak szeretnéd. Lásd a 76. oldalt az ajánlott heti olvasmányokért. Egyedül is olvashatsz, vagy a családoddal. Mire készen leszel, addigra sokat elolvasol majd az Ószövetség legfontosabb történeteiből! ■

ILLUSZTRÁCIÓ: ADAM KOFORD

HÉT	OLVASMÁNY	HÉT	OLVASMÁNY
1	A szabadítás terve: Mózes 1:39; Ábrahám 3:12, 22–28; 4:1	26	Gedeon: Bírák 6:6–16; 7:1–7, 16–22; 8: 22–23
2	A teremtés: 1 Mózes 1; 2:1–3	27	Sámson és Delila: Bírák 13:1–5, 24; 16:2–23, 28–30
3	Ádám és Éva: 1 Mózes 2:7–9, 15–25	28	Ruth és Naómi: Ruth 1:1–9, 14–16; 2:1–8, 15–18; 3:1, 3–11; 4:13, 17; János 7:42
4	A bukás: 1 Mózes 3	29	Sámuel, a kiskiű próféta: 1 Sámuel 1:9–11, 17–20, 24–28; 2:26; 3:1–11, 16–20
5	Káin és Ábel: 1 Mózes 4:1–16	30	Dávid és Góliát: 1 Sámuel 16:7; 17:1, 4–24, 32–33, 37–51
6	Énók városa: Mózes 6:21, 26–28; 7:13–21	31	Dávid és Jonatán: 1 Sámuel 18:1–9; 19:1–10; 23:14–18; 24:9–10, 16–19; 2 Sámuel 1:4, 11–12
7	Noé bárkája: 1 Mózes 6:5, 7–9, 13–22; 7:1–19, 23–24	32	Dávid és Betsabé: 2 Sámuel 11:1–4, 14–17, 26–27; 12:1–7, 9, 13
8	Noé családja megmenekül: 1 Mózes 8:6–13, 15–17	33	Salamon király: 1 Királyok 2:1–4, 12; 3:3–28; 6:1
9	Bábel tornya: 1 Mózes 11:1–9; Ether 1:1–3, 33–43	34	Roboám: 1 Királyok 11:43; 12:1–21
10	Ábrahám szövetsége: Ábrahám 1:1–4; 2:6–13; 1 Mózes 17:1–7	35	Illés a próféta: 1 Királyok 17; 19:11–12
11	Ábrahám és Lót: 1 Mózes 13:1–13; 19:1, 15–17, 24–29	36	Illés, és Baál hamis prófétái: 1 Királyok 18:16–18, 21–39
12	Ábrahám és Izsák: 1 Mózes 22:1–18	37	Naámán meggyógyítottak: 2 Királyok 5
13	Izsák és Rebeka: 1 Mózes 24:1–4, 7–20, 61–67	38	Elizeus és az özvegyasszony: 2 Királyok 4:1–6
14	Jákób és Ézsau: 1 Mózes 25:21–34; 27:1–23	39	Ésaiás és Ezékiás: 2 Királyok 18:1–7; Ésaiás 36:1–2, 4, 13–15; 37:1–7, 15–21, 33–38; 38:1–7
15	Jákób és Ráhel: 1 Mózes 29:1–2, 10–30	40	Ésaiás próféciái: Ésaiás 1:17–19; 2:2–4; 11:6–10; 53:3–5; 55:8–9; 58:6–14
16	Jákób Izráel lesz; Józsefet eladják Egyiptomba: 1 Mózes 35:9–12; 37:3–14, 18–34	41	Jósiás és Ezsdrás a szentírásokat olvassák: 2 Királyok 22:1–4, 8–13; 23:1–4, 24–25; Nehémiás 8:1–8
17	József Egyiptomban: 1 Mózes 39:1–4, 7–20; 40:1–3, 5–8; 41:1, 8–12, 14, 29–36, 39–40	42	Zsoltárok és Példabeszédek: Zsoltárok 1:1–3; 19:1–3; 24:1–4; Példabeszédek 3:5–6
18	József megbocsájt: 1 Mózes 42:3–16; 43:15; 44:1–12, 18, 33–34; 45:3–8	43	Eszter: Eszter 2:5–9, 17; 3:2–13; 4; 5:1–8; 7; 8:3–11, 17
19	Mózes születése és elhívása: 2 Mózes 1:8–14, 22; 2:1–6, 10–21; 3:1–14, 19–20; 4:10–12	44	Jób: Jób 1; 19:13–26; 27:2–6; 42:10
20	A csapások: 2 Mózes 7:10–14, 20–21; 8:6, 17, 24; 9:6, 10, 23; 10:14–15, 22; 11:5; 12:30–32, 41–42	45	Jeremiás: Jeremiás 1:1, 4–9; 18:1–6; Ésaiás 64:8
21	A kivonulás: 2 Mózes 14:5–16, 19–31	46	Salamon temploma: 1 Krónika 28:20; 29:6–9; 2 Krónika 5:1; 6:1–3
22	Az izraeliták mannat kapnak az égből: 2 Mózes 16:1–8, 21–31, 35	47	Dániel és a király étele: Dániel 1:1, 3–20
23	A tízparancsolat; a rézkígyó: 2 Mózes 19:1–5, 20; 20:1–17; 31:18; 4 Mózes 21: 4–9	48	Sidrák, Misák és Abednégó: Dániel 3:1, 4–30
24	Célofhád leányai: 4 Mózes 27:1–7	49	Dániel és az oroszlánok: Dániel 6
25	Józsué és a jerikói csata: Józsué 1:1–11, 16–17; 2:1–6, 14; 3:5–9, 13–17; 6:1–5, 13–16, 20, 23; 24:14–18	50	Jónás és a cethal: Jónás 1; 2; 3:1–5
		51	További szentírások: Ámós 3:7; Náhum 1:7; Habakuk 3:19; Sofóniás 3:16–20
		52	Malakiás: Malakiás 3:8–12; Malakiás 4:5–6

Írta: Rosemary M. Wixom
az Elemi általános elnöke

A győzelmi alagút

„Mily nagyszerű a mi Istenünk terve!” (2 Nefi 9:13).

Tavasszal a férjemmel kilátogattunk a négy éves unokánk futballmérkőzésére. Izgatottság vibrált a levegőben, ahogy a gyerekek minden irányban szaladva kergették a labdát. Amikor megszólalt az utolsó sípszó, a játékosok nem tudták, hogy ki nyert és ki veszített. Addig egyszerűen csak a játékkal voltak elfoglalva.

Az edzők megkérték a játékosokat, hogy rázza-nak kezet a másik csapat játékosával. Ezután valami igen figyelemreméltó dolgot láttunk. Az edzőjük győzelmi alagutat javasolt.

Szülők, nagyszülők, és a meccs összes nézője felállt és két,

egymással szembeforduló sort alkotott, majd felemelték kezeiket és egy boltívet képeztek. A gyerekek vidáman visítózva szaladtak át az éljenző felnőttek karjai alatt, majd tovább a pálya melletti ösvényen.

Hamarosan a másik csapatból is csatlakoztak a gyerekek a mókához. Az összes játékost megéljenezték a

felnőttek, amint azok átszaladtak a győzelmi alagúton.

Képzeletben egy másik képet láttam. Úgy éreztem, hogy látom ezeket a gyerekeket, amint Mennyei Atyánk ama terve szerint élnek, melyet minden gyermek számára elkészített. Az egyenes és keskeny ösvényen szaladtak, olyan emberek karjai alatt, akik szeretik őket. Minden egyes gyerek átérezte az ösvényen haladás örömét.

Jézus Krisztus „kijelölte az ösvényt és utat mutatott” mindannyiunk számára.¹ Ha követjük a vezetését, akkor mindannyian vissza fogunk térni mennyei otthonunkba, és biztonságban leszünk Mennyei Atya karjaiban. ■

JEGYZET

1. Lásd Mily nagy Isten szeretete. *Himnuszok*, 118.

Tudj meg többet az Elemi e havi témájáról!

Mennyei Atyám utat készített számomra, hogyan visszatérhessek Őhozzá

Mielőtt a földre jöttünk volna, mindannyian
a mennyben éltünk Mennyei Atyánkkal
és a Fiával, Jézus Krisztussal.

Mennyei Atyánk bemutatta nekünk
a tervét. Úgy döntöttünk, hogy
követjük Mennyei Atyánk tervét,
és a földre jövünk.

Mennyei Atyánk szeret
minket, és azt akarja,
hogyan visszatérjünk
Őhozzá. Elküldte a
Fiát, Jézus Krisztust,
hogy mutassa nekünk
az utat, és segítsen
visszajutnunk Őhozzá.

Amikor visszatérünk Mennyei
Atyánkhoz, Ő kitárt karokkal
fog bennünket fogadni!

és hittel
élünk.

Úgy követhetjük
a Mennyei Atyához
visszavezető ösvényt, ha:

megkeresz-
telkedünk és
konfirmálunk,

veszünk az úrvacsorából,

templomi szövetsé-
geket kötünk,

AZ ÉN ÖSVÉNYEM

Készíts egy poszttert, amely a Mennyei Atyához visszavezető utadat ábrázolja. Rajzold fel az ösvényt egy papírlapra vagy kartonra. Kérd egy felnőtt segítségét a kis képek kivágásához, majd pedig papírragasztóval vagy ragasztószalaggal rögzítsd őket az ösvény mentén. Tegy melléjük saját fényképeket, vagy rajzold le magadat olyan fontos pillanatok idején, mint a keresztelő.

AMIRE SZÜKSÉGED LESZ:

- Egy papírlap vagy kartonlap
- Olló
- Papírragasztó vagy ragasztószalag
- Zsírkréták, filctollak vagy ceruzák

DAL ÉS SZENTÍRÁS

- Ő elküldte Fiát. (*Gyermekek énekeskönyve*, 20.)
- János 3:16

ÖTLETEK CSALÁDI BESZÉLGETÉSHEZ

Ez az üzenet nagyon egyszerűen magyarázza el Mennyei Atyánk tervét. Családod tagjaival felváltva magyarázhatjátok el a terv különböző részeit, a képi segédeszközök felhasználásával. Majd együtt megbeszélhetitek, hogy miként segíthettek egymásnak megmaradni a Mennyei Atyához visszavezető ösvényen.

Ez vagyok én!

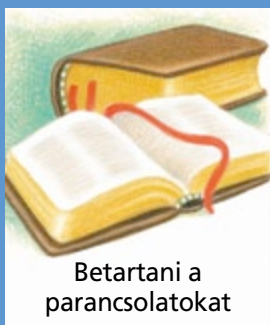
Halandóság előtti élet

Felöltetni Isten teljes fegyverzetét

Elnyerni a Szentlélek ajándékát

Betartani a parancsolatokat

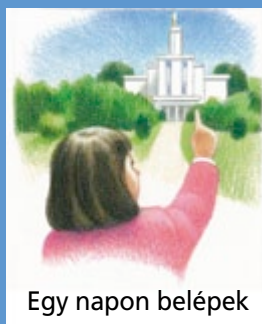
Keresztelőm napja

Kiállni azért, ami helyes

Követni fogom Jézus Krisztust

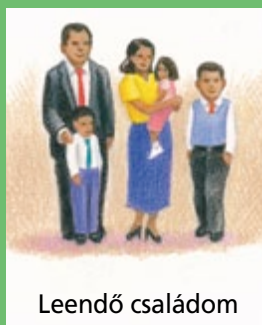
Egy napon belépek

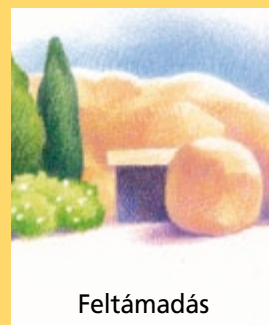
Visszatérek Mennyei Atyámhoz!

A Mormon könyve

Leendő családom

Feltámadás

Ő LÁT ENGEM?

Írta: Teresa Starr

Ez a Daniel első iskolai napját megelőző reggelen történt, és voltak bizonyos aggodalmai az otthon elhagyása és a tanulás megkezdése miatt. Biztos akartam lenni abban, hogy felkészültnek érzi magát a „való világ” kihívásaival való szembenézésre. Azt mondtam Danielnek, hogy nagyon fog hiányozni, amíg távol lesz. Biztosítottam, hogy bár nem lehetek vele az iskolában, soha nem kell félnie vagy magányosnak lennie, mert Mennyei Atyja vigyázni fog rá. Emlékeztettem, hogy bármikor, bárhol imádkozhat, és Isten mindig meghallgatja.

Amint beszéltem, Daniel, a maga alig hat évével, feszülten figyelt. Egy kis gondolkodás után válaszolt: „Lát engem, amikor a házamban vagyok?”

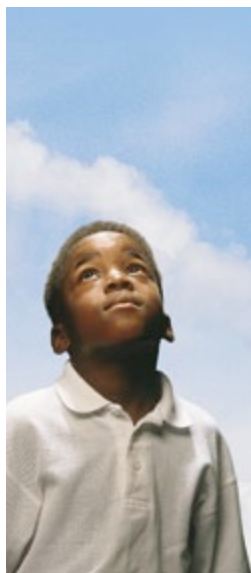
„Igen” – biztosítottam őt.

„Lát engem, amikor kint vagyok?” – kérdezte.

„Igen, Ő mindig lát téged” – feleltem.

Daniel hirtelen izgatott lett és azonnal a hátsó kertbe szaladt. Szorosan mögöttem. Daniel felnézett a felhőtlen kék égre és megkérdezte: „Ha felnézek az égre és mosolygok, Ő lát engem és visszamosolyog rám?”

Elnémulva a torkomat szorító gombóctól és

Daniel kiszaladt a kertbe és megkérdezett: „Ha felnézek az égre és mosolygok, Isten visszamosolyog rám?”

a szívemet markolászó érzéstől, csak bólintottam: „Igen!”

Még mindig felfelé emelt, de ezúttal hunyorgó, kutató tekintettel, és tökéletes, gyermeki hittel, Daniel elgondolkodva megkérdezte: „És én láthatom Őt?”

„Látni talán nem fogod – válaszoltam –, de tudni fogod, hogy ott van, mert érezni fogod a szívedben a mosolyát.”

Daniel mosolyogva állt, amint felfelé bámult az égre. Az angyali arcán látott békességből tudtam, hogy pontosan ezt az isteni mosolyt érzi mélyen a lelkében.

A gyermekek szájából sokat tanulunk a tiszta hitről – arról a hitről, melyhez reményeink szerint örökké ragaszkodni fognak. Elkerülhetetlenül rájönnek majd, hogy bár az élet jó, néha nehéz. Imádkozunk, hogy a hitük megtartsa őket.

Amikor a saját életemben nehezen mennek a dolgok, felidézem Daniel példáját, és mindazzal a gyermeki hittel, amit csak egy felnőtt összegyűjteni képes, kutatóan nézek az ég felé, és azt kérdezem: „Lát Ő engem?” Majd Daniel módjára csendben elmélkedem: „És én láthatom Őt?” Amint átgondolom gyengéd irgalmaságának sokaságát az életemben, a Szentlélek megerősíti, hogy valóban Mennyei Atyám szeretetét éreztem. Hitemben megújulva és a remény által lelkesítve, a Lélek biztosít engem arról, hogy mindig láthatom Istent. ■

A szerző az Egyesült Államokban, Utahban él.

HAROLD B. LEE

Harold B. Lee fiatalon megtanulta felismerni a Lelket. Egy nap néhány omladozó **fészter** felé vette az irányt, de egy hang a nevéen szólította, és azt mondta, hogy ne menjen oda. Harold engedelmeskedett. Egész élete során folyamatosan követte a Lelket, mint például, amikor az **Egyházi jóléti program** vezetője volt. Vezette azt az egyházi részleget is, amely a **tananyagokat** dolgozta ki, hogy segítsen az egyháztagnak felismerni a Lelket a saját életükben.

Témakörök ebben a számban

FIATAL FELNŐTTEKNEK

42. o.

Tartsunk ki **jól**

Ne várjuk, hogy elkerüljük megpróbáltatásainkat azáltal, hogy megfogadjuk az Úrnak, hogy mindig hithűek leszünk. Inkább az legyen a tervünk, hogy tartsunk ki jól, és akkor megáldatunk.

FIATALOKNAK

AZ ÁLDÁS MINDKÉT FELE

Milyen áldások származnak a családtörténeti munkából és az ősök neveinek templomba viteléből? Ezek az egyesült államokbeli, New York-i fiatalok megosztják élményeiket.

60. o.

GYERMEKEKNEK

69. o.

Útlevél

Idén keresd ki és gyűjtsd az útleveledbe a *Liahónában* található országpecségeket!